

2014

TourTråkk - Referat

Knut Helgesen

Nine o'clock Sharp Shield Tour

03.11.2014

Innholdsfortegnelse

TourTråkk – Prolog - 26/4 2014	4
Prolog	4
TourTråkk 01 – Gruppe 1 - 3/5 2014.....	6
Landeveistempo, sightseeing på Vollen og rugende svaner.....	6
TourTråkk 01 – Gruppe 2 - 3/5 2014.....	6
Behersket tempo, mekkestopp, men ingen boller!	6
TourTråkk 02 – Gruppe 1 - 10/5 2014.....	8
Ny startprosedyre	8
TourTråkk 03 – Gruppe 2 - 18/5 2014.....	10
Gruppe 2 på glattisen i sommervarmen!.....	10
TourTråkk 03 – Gruppe Racer - 18/5 2014.....	11
Landeveisgruppa spiste wienerbrød på Toftel!.....	11
TourTråkk 04 – Gruppe 1 - 24/5 2014.....	12
Vestmarka og Krokskogen, fine forhold uten snø men litt tåke i høyden.	12
TourTråkk 04 – Gruppe 2 - 24/5 2014.....	13
Jevn fart uten unødvendig stopp!	13
TourTur 04 – 24/5 2014.....	14
Det første referat fra Tom og Damene.....	14
TourTråkk 05 – Gruppe 1 - 31/5 2014.....	15
Boller i ovnen.....	15
TourTur 5 - 31/5 2014.....	17
TourTråkk 06 – Gruppe 1 - 7/6 2014.....	18
På kjent og ukjente stier	18
TourTråkk 06 – Gruppe 2 - 7/6 2014.....	20
TourTur 07 - 14/6 2014.....	21
Det er både sau og konflikt på Sauejordet.....	21
TourTråkk 07 – Gruppe 1 - 14/6 2014.....	23
UtsiktsTour med tomtekjøp!.....	23
TourTråkk 08 – Gruppe 1 - 21/6 2014.....	26
Bråvåkning kl. 08:32	26
TourTråkk 08 – Racergruppe - 21/6 2014.....	27
Visekapteinen viste finger´n til kapteinen!.....	27
TourTur 09 - 28/6 2014.....	28
Vekking ikke bestilt?	28
TourTråkk 09 – Gruppe 1 - 28/6 2014.....	28
Planer er til for å endres!	28
TourTråkk 09 – Gruppe 2 - 28/6 2014.....	29
Hjelperytter og misteltein!!	29
TourTråkk 10 – Gruppe 1 -5/7 2014.....	31

Bolletyver hos Baker Hansen!	31
TourTur 10 -5/7 2014.....	32
Turte ikke annet enn å møte.....	32
TourTråkk 11 – 12/7 2014	33
Flere nye kretsrekorder i klassikeren Hokksund – Sandvika!	33
TourTråkk 12 – 19/7 2014	36
Nesten bonderomantikk ved Bogstadvannet	36
TourTråkk 13 – 26/7 2014	38
Fra sti og skog til gater og byliv	38
TourTråkk 14 – 2/8 2014	40
En flott regnvåt lørdag	40
TourTur 15 -9/8 2014.....	42
Ny debutant	42
TourTråkk 15 – Gruppe 1b -9/8 2014.....	43
På ukjente stier gjennom Bærum	43
TourTråkk 16 – 16/8 2014	45
Grus og litt sti på Krokskogen, om Damtjern og Løvlia	45
StiTour for de tøffe kostet Kjell dyrt!	47
TourTråkk 17 – Gruppe 1 -23/8 2014	49
Etter regn kommer sol	49
TourTur 17 - 23/8 2014.....	51
"Kor e alle pinglene"	51
TourTur 18 - 30/8 2014.....	52
Feil prioritering?.....	52
TourTråkk 18 – 30/8 2014	53
GRUPPE 2 Halvbirken på hel--birken tid.... ©.....	53
TourTråkk 18 – 30/8 2014	54
På let etter den bortkomne sti.....	54
TourTråkk 19 – 6/9 2014	55
Sulten hønsehauk ble skremt av overmakten!.....	55
TourTur 20 - 13/9 2014.....	56
TourTur 20 - 13/9 2014.....	57
And i ovnen og på Engervannet	57
TourTråkk 20- Gruppe 1 – 13/9 2014.....	59
Dan med seljefløyten.....	59
TourTur 21 - 19/9 2014.....	61
Firebande ble trio	61
TourTråkk 21 – Gruppe 1 - 20/9 2014.....	62
Høsttur på sitt aller beste.....	62
TourTråkk 22 – Gruppe 1 - 27/9 2014.....	64
Nydelig høstretour fra Ringkollen	64
TourTur 22 - 27/9 2014.....	67

Ny distanserekord i TourTur-gruppa.....	67
TourTråkk og TourTur 23 - 4/10 2014.....	70
Ny trasé med folkevogner og orrhanetiur i sommerlig temperatur og oktober-yr.....	70
Etappe - merket landevei!.....	72
TourTråkk 24 - MTB- 11/10 2014.....	73
Store hjul ruller ikke fortere oppover.....	73
TourTråkk 24 – Racer -11/10 2014.....	75
Strava Gran Fondo 10	75
TourTur 24 – 11/10 2014.....	77
Siste TourTur i 2014?.....	77
TourTråkk 25 – 18/10 2014.....	78
Superdag for møkkaværssyklister!	78
TourTråkk 26 – 25/10 2014.....	80
PunkteringsTour med forsidepiken endte i spredt orden!	80
TourTråkk 27 – 1/11 2014.....	82
Kjedebrekk, laks og søle.....	82
TourTråkk 28 – 8/11 2014.....	83
Kor va alle pingler hen?.....	83

TourTråkk – Prolog - 26/4 2014

Prolog

Hele 31 spreke og morgenfriske TourTråkkere møtte opp til årets Prolog, deriblant hele fem debutanter (rød skrift nedenfor).

Hvem: Anne Lise Hestvik, Bengt Solheim, Bent Enoksen, Bjørn Are Mikkelsen, Bjørn Rønning, Bryn Horpestad, Conny Larsson, Erik Aas-Andersen, Eva Simonsen Rønning, Frikk Nilsen, Hans Andreas Glette Hansen, Joar Skjevdal, Jon Overrein, Jonas Haltia, Kjell Keseler, Knut Helgesen, Knut Petter Guriby, Magne K. Nygård, Marianne Solstad Brekke, Mats Joachim Johnsen, Merete Helgesen (heyyy), Narve Holen, Per Kristian Nesse, Siri Kongsgaarden, Ståle von Krogh, Svein-Erik Skjelbred, Tom Nilsen, Tor Staff, Vidar Degrum, Øyvind Engelstad, Øyvind Foyen.

Det var på forhånd et lite håp om at vi skulle slå fjorårets prologrekord (37), men ettersom sjefen sjøl (Ola), Kjell, Marianne og Sigrunn var på treningsleir på Mallorca og andre enten var på hytta, på fjorden, la opp taktikken for ettermiddagens sjakkparti eller sparte seg til årets Sentrumsløp, så klarte vi det ikke denne gangen. Men neste år....

Hvor: I sjefen sjøl sitt fravær måtte undertegnede ta ledelse og forklarte at ruta som vanlig gikk vi Blommenholm, Veritasskogen, Strand, Lysaker, Skøyen og til Huk med retur via Lysaker brygge, Polhøgda og Fornebulandet. Narve var raskt på pletten, la inn protest og påpekte at Prologen alltid hadde gått via Kalvøya. Ettersom jeg hadde valgt å være sjef så fulgte jeg prinsippet at har en først sagt A, så skal en ikke si B, dvs. protesten ble ikke tatt til følge. Narve truet med at han kom til å bryte umiddelbart og reise hjem, men ble raskt overtalt til å bli med under lovnad at neste år så ville Prologen bli lagt via Kalvøya.

Ellers: Jonas hadde med seg to trompetspillende debutanter, så håpet om musikkinnslag fra et brassensemble på høstens TourTråkkbankett er stigende ettersom Bjørn Are er kjent for å briljere på Euphonium og undertegnede spiller Waldhorn.

Bengt stilte med GoPro kamera på hjelmen og stoppet på mange strategiske plasser og filmet gruppa. Ikke mange timer etterpå fikk alle deltakere en link til en 13 minutters reprise. "Fantastisk", kommenterte Joar og slo fast at "en ny teknologisk dimensjon nå er lagt til referatskrivingen". For dere som ikke har sett filmklippet så sjekk denne linken: http://www.youtube.com/watch?v=Ab_ykFWFf8w&feature=youtu.be. For øvrig tok undertegnede noen bilder som kan studeres eller lastes ned fra min dropbox: <https://www.dropbox.com/sh/dqgy311en6pcx5x/GI16MkcTe1>.

Været var flott og temperaturen dro seg opp mot 20-tallet på slutten av Prologen. På tour ut mot Fornebu stoppet vi utenfor residensen til Magne. Britt var utkommandert på terrassen og tok bilder av hele gruppa, dvs. de som var igjen etter at en håndfull hadde tatt snarveien hjem fra Lysakerbrygga.

Fra naturens verden: Med hele flokken på rekke og rad på vårtørre stier var det mye støv i lufta til sine tider. Mange andre morgenspreke var ute og jogget og syklet, noen med sine firbente venner. En morgenbader ble observert på Huk, men ingen TourTråkkere tok sjansen.

Neste: Ettersom vi liker å holde på tradisjoner så går nok Tour nr. 1 vestover til Slemmestad, opp Bødalen, til Heggedal, Dikemark og hjem via golfbanen i Asker. Sannsynligvis deler vi oss opp i minst 2 grupper fra start. Da står det bare igjen å ønske mange av oss lykke til på Enebakk rundt i morgen. Dere andre får ha en god 1. mai.

//Knut

Prologgjengen

TourTråkk 01 – Gruppe 1 - 3/5 2014

Landeveistempo, sightseeing på Vollen og rugende svaner

Gruppe 1 ble relativt rask etablert og vi var 9 ut fra Jardar-tomta, men var økt til 10 ved Kiwi.

Dan-Evert tok raskt føringen og dro i front i landeveistempo bortover Billingstadsletta, så vi lå pent og pyntelig som perler på en snor. Med henvisning til Ola Ns 'safety moment' før start så dette riktig så bra ut: Alle på en rekke og i sykkelfeltet. Vi fortsatte i samlet flokk på sykkelsti mot Vollen, hvor Øyvind F foreslo en sightseeing og som selvutnevnt guide fikk vi kjapt og effektivt med oss Oslofjordmuseet, det er verdt et besøk både på web og ved personlig oppmøte!

Videre fulgte vi kyststien sørover. (Kanskje en Tour dedikert til Kyststien kunne være et forslag?) Vi passerte en del båtpussere og det var noen som fikk mistanke om tvangsverving til båtpuss, men det var ingen ting å frykte, for ingen i gruppen hadde båt i Vollen. Gjennom skogen opp mot Vollen skole dro vi forbi en idyllisk dam med en veldig fager svane liggende rett ved stien å ruge. Vi holdt høflig avstand da svanefar begynte å briske seg. Så var det ut på veien igjen og racerne fikk briske seg i bra tempo mot Slemmestad og i bakkene opp mot Bødalen, hvor vi hadde tourens første rast. En liten uttynning av feltet da Svein-Erik tok 'short cuten' via Bøveien over til Røykenveien. Resten av gjengen kjørte hardt videre på Slemmestadveien, så skarpt til høyre og tok fatt på bakkene opp mot Heggedal. Planen var å møte Svein-Erik der. Det gjorde vi også pga. at en observant Dan-Evert kikket bakover og så en blå drakt.

I samlet gruppe gikk det fint ned til Heggedal stasjon, hvor klatretrøya skulle utdeles på toppen av gangveien (Gamle Heggedalsvei). De fleste klarte å sitte på sykkelen hele veien opp, men det var noen som fikk prikker for å ha hatt beina i bakken. Vi fortsatte så på sykkelsti til Dikemark, hvor Svein-Erik takket for dagens tour og tok østsiden av Norvannet til Asker og hjem.

Avslutningen på gruppe 1's tour var tradisjonell fra Dikemark, med Drammensveien, over til Gamle Drammensvei, via Asker Golf og Solliveien, opp til Skaugum og så Kjærlighetsstien, hvor man sa takk for Touren, og hver dro hjem til sitt. Min cateyestrada hadde klokket 47,21 km og tiden 2:08:57

Takk for Tour'en.

Mvh Klaus, gruppeleder og referent

TourTråkk 01 – Gruppe 2 - 3/5 2014

Behersket tempo, mekkestopp, men ingen boller!

25 på plass til etappe 1, men ingen av debutantene fra Prologen. Ble de vettaskremte eller kommer de tilbake?

På årets alle første TourTråkk-etappe, prologen regnes altså kun som prolog og ikke som etappe (!), ble Gruppe 2 etablert allerede ved avgang fra Jardar-brakka. Dersom gruppe 1 talte 10 mann, må det ha vært 15 kvinner og menn i gruppe to, for Anne Lise fikk ansvar for totaltelling og kom fram til 25 frammøtte på denne inneklemt langhelgsbefengte lørdagen. Ikke verst! Gr 2 bestod av: Anne Lise, Eva, Merete, Sigrunn, Sigrun (ja én med én og en med to n'r!), Siv, Asrun, Marianne S, Øivind, Øyvind H, Øyvind E (du store min), Kjell RN, Tor, Knut og Ola N.

Samme grovskisse for ruta som gr 1, men på tur mot Slemmestad la vi inn et par tekniske stopp. Merete fikk justert opp setet sitt et par ganger etter å blitt grundig beskuet av mangt et kyndig mannlig sykkeløye, først 1 cm opp,

deretter ytterligere 7 millimeter ble vi enige om. Asruns bakkbrems forstyrret morgenfreden noe aldeles forskrekkelig. Hun bedyret at Finn hadde gjort det han kunne for å bringe bremsen til ro sent kvelden før, men hadde gitt opp. Likevel ble kalliper justert igjen av Ola N, uten at det gjorde susen, men ved andre tekniske stopp ble hjul og bremseklosser tatt av og diagnose stilt, maltraktert bremseklossfjær. Denne ble fjernet som et midlertidig inngrep og roen senket seg (tidvis...) i gruppa, som syklet videre mot Bødalen. Her måtte frontgruppa taues inn i bakken ved Kiwi for å bli ledet tilbake sammen med resten av gruppa opp motbakkene i Bøveien. Øyvind E likte denne bakken så godt at han likegodt tok den to ganger, endog i rimelig respektabelt tempo. Ved Heggedal var det en kort rådslagning om videre veivalg, Marianne, Anne Lise og Øyvind E. valgte raskeste vei hjemover, mens resten av gruppa valgte å følge Ola Ns forslag om en liten ny vri gjennom Asker i retning Drengsrud og Asker golf, godt hjulpet av en Garmin 810. Det ble servert noen slengbemerkninger om veivalget her og der, de skjønnte nok ikke at de to-tre innlagte U-svingene var nøye planlagte for at gruppa skulle få nødvendig tiltrengt balansetrening til sommerens adskillig mer krevende terrengTourer! Veivalget førte oss over ei lite kjent jernbanebro, opp et par alvorlig bratte bakker, forbi ei kirke (Vardåsen), langs en LITT steinete kjerreveg, forbi de idylliske Drengsrudvannene og etter hvert opp til «Eriks gjerde» ved Asker golf. Selv syntes jeg veivalget var interessant, mens Asrun mente det var den lengste veien til Borgen hun hadde vært med på (om det var kritikk eller et kompliment er jeg noe usikker på....).

Merete, Eva og Knut fikk ikke være med på denne lille oppdagelsesreisen gjennom Asker, men tok snarveien gjennom Asker til Solliveien. Her møtte vi Knut igjen, mens jentene hadde syklet hjem. Resten av Touren gikk på kjente veier og ble avsluttet opp Kjærlighetsstien på vanlig måte.

Fra naturens verden: Rugende svane er nevnt i gr1s overskrift og tekst. Gr2 så et par vaggende gjess passere sykkelstien ved Leangbukta, vi la også merke til den liflige duften av nyspredd husdyrgjødsel ved Bø og fikk med oss de ivrige sportsfiskerne ved Drengsrudvannet. En litt hissig eldre dame på sykkel ble også observert hoderystende over at det tok litt for langt tid fra hennes bjelleklang til det var klar bane forbi «Eriks gjerde» under vårt stopp der.

Mvh, Ola N

TourTråkk 02 – Gruppe 1 - 10/5 2014

Ny startprosedyre

Hvem: Anne Lise Hestvik, Svein-Erik Skjelbred, Tor Staff, Øyvind Foyen, Bryn Horpestad, Kjell Keseler, Knut Petter Guriby, Magne K. Nygård, Per Kristian Nesse, Siri Kongsgaarden, Ståle von Krogh, Dan-Evert Brekke, Finn Nybakke, Arne Gaustad, Kjell Nervold, Ola Nyhus, Øivind Nullmeyer, Jørgen Dybvik (NY!), Steinar Nervold og Peter Svelander (nesten ny), dvs. 18 mann og 2 kvinner rulla ut sånn ca. 09:05. Men ny start-prosedyre starta presis:

- Hjelmen av, for å vise hårprakt, eller for nokre mangel på hår, men namne-opprop (sterkt sosialt framskritt!!)
- Sterk presisering av "trygg sykling", der trafikkreglane skal følgjast. Her kom det eit par kommentarar i retning av Kjell N., med snarvei gjennom rundkjøring i eit eller anna høve. Forsvaret om at når han blir fråkøyrt "er alt lov" må vel takast opp til handsaming i TourTråkk styret for mulig disiplinær straff.
- Klargjering av rute: Kikut, til Bogstad på stiar, så Zinobervegen innover Sørkedalen, opp Sakariasveien til Kikut, med høve til å avkorte turen for dei som fant det for godt. Full samling til Bogstad

Elles lurar vi som ikkje var med førre tur kva som har skremt resten av damene. Kun 2 var med i dag, men det skal seiast dei i alle fall ikkje synka gruppa!

Det var ein nykomar: Jørgen (dobla talet på Aker Solutions Sunnmøringer i TourTråkk), etter eige utsegn pressa av Ståle til å melde seg på Birken, og startar med dette treninga til Birken. Framleis etter eige utsegn, hevda han det var første sykkelturn på lang tid der han hadde blitt sveitt. Jørgen var forøvrig godt utstyrt, med bagasjebrett og sladrespeil. Det første greitt om nokon skulle bli ofseleg slitne så dei måtte sitte på heim, det andre greitt for å halde kontroll på dei bak.

Tor "stifinner" Staff tok raskt tetposisjon for å leie oss gjennom stiar i Bærum. Det var mange ukjende stiar for underteikna, men overlærer Nervold kunne påpeike at han hadde sykla her med underteikna før. Nokre kontrollpunkt på vegen: "Inneklemt mellom jernbana og Engervatnet", oversida av Nadderud og Øvrevoll, austsida av Lysakerelva med stupbratt bakke til Ankervegen/Bogstad som avslutning på stituren.

Ved dette punktet skilde gruppe 2 seg ut, med Jørgen og Bryn som medlemmar. Dei sette kursen vestover på Ankervegen for å nå andre sysler i løpet av dagen.

Resten starta innover Sørkedalen på Zinobervegen så snart det kunne la seg gjere. **Frå naturen** registrerte sivilagronom Nyhus lettare sjokkert at det var elgspor i nysådd åker. Det trur eg gikk hardt innpå Ola, for han la seg bak opp Sakariasveien, noko som ikkje er heilt normalt for han.

Opp Sakariasveien var forøvrig det Dan Evert hadde spara til heile turen. Normalt går han alltid i spiss ut frå start, og trår på slik at makspuls normalt er oppnådd etter få minutt for oss andre. Denne gongen låg han gøymd i feltet, for så å eksplodere opp Sakariasvegen. Det er tydeleg at Dan Evert har lagt ned eit større treningsarbeide enn før om åra! Opp Sakariasvegen (tross alt nesten 5 km, med nesten 300m stigning i fylgje GPSen), så var Dan Evert einsam i spiss, medan Nervold-brødrene i rein Schleck-stil taua kvarandre, og saman med Kjell K og Øyvind F danna forfylgjargruppa. Arne markerte seg sterkt med ei solid avslutning, der han nesten tok igjen nevnte gruppe. Til historia skal det dog seiast at på toppen fann Dan Evert og Kjell N. det best å snu, og danna dermed gruppe 3. Dei hevda lovleg forfall med gjeremål for Jardar-dagen.

Resten, no 16 i talet, inntok etter kvart Kikut. Skulebollen med varm eggkrem kjem til å kome høgt på lista over "årets bolle". Vårsola, dog med kald vind, vart nytt i nesten halvtimen. Etter fleire gode og dårlege forslag om veivalg heim att, så vart det retur same vegen som vi kom opp, dog med Ankervegen frå Bogstad. Svein Erik og Øyvind tok seg litt ekstra tid på Kikut.

Det gjekk i høveleg tempo for dei fleste tilbake, dog var Øyvind F. og Knut Petter dei som var ivrigast på å dra. Nedkjøringa mot Sørkedalen er eit parti vi prioriterte å halde redusert fart, noko som viste seg lurt, då det var mykje folk langs vegen denne dagen, også born som ikkje var heilt tilreknelege. På strekket vart det dog danna ei gruppe 1B. Til eksempel for dei andre grupperingane, så følgjer her referat frå deira avslutning av turen (motteke frå Ola):

Etterspill fra gruppe 1b: Kjedebrekke på Arne på toppen av bakkene før Finnerud, raskt og effektivt fikset med kjedekutter og "missing link" (noe ALLE bør ha i taska!), med god hjelp fra Tor og Ola N. Men etter nye 100 m punkterte Tor og det som nå hadde blitt gruppe 1 b måtte på ny ta en teknisk stopp, slange ut/inn, luft inn, luft ut pga. løs ventil, luft inn og så på syklene igjen for å ta igjen hovedgruppegruppe 1. De tre i gr 1b kjørte effektiv lagtempo hele veien hjem i Birken-tempo-pluss og klarte akkurat å kaste seg foran overlærer Nervold og Kjell Støtta rett før målgang ved Jardar-Brakka. For øvrig ble Ola N tildelt "Kudos" av både Tor og Arne etter praktfull forsering av trapp ved Haslum.

Gruppe 1, der vi var klar over at vi nett hadde passet frigjeringsdagen, stoppa som det seg hør og bør ved minnesmerket for falne på Grini. Det ga alvorstankar for fleire av oss, og besøk av muset på Grini vart av fleire framheva som noko av dei bedre museumsbesøka i området (området er då vidare enn Griniskogen!).

Ankervegen vart køyrt friskt, og ved avslutninga av den vart det oppsplitting av gruppa for å finne snaraste veg heim. Underteikna og Ståle tok kurs retning Stabæk, og over Bekkestua hadde Ståle eit lite «sko-ikkje-ut-av-pedalen» seanse, og støtta seg til ein Renault El-bil, dog utan skade og merke for nokon av dei impliserte.

Mvh Magne

Anne Lise og Siri

Øyvind, Knut Petter og Ola

Ola, Knut Petter, Finn, Per Kristian og Peter

Tor og Arne koste seg i sola

TourTråkk 03 – Gruppe 2 - 18/5 2014

Gruppe 2 på glattisen i sommervarmen!

Hvem: Marianne B. var med i gruppe 2 sammen med Lise B, Marianne S, Pål, Tom, Bryn og Bjørn Are, og delvis Asrun som hadde havnet i dødens, mellom gr. 1 og 2.

Ellers: 14 stk. stilte med off-road og fulgte lydig overlærer Nervold langs elva oppover der dere vet, over Frogner gård for å sjekke bringebærblomstringa, ned til veien igjen og vanlig vei til Skoglund. Her var det ingen skiløpere og se, men jammen så vi en senere – han ville ikke bli tatt bilde av selv om det vel var det mest uvanlige vi så på turen! På Skoglund var det mange som synes det hadde gått for seg i vel rolig tempo så langt og dermed var vel ca. halvparten borte vekk og gruppa to var dannet. Resten av oss syklet rolig oppover (altså sånn rolig i ordets rette forstand :-). Noen av oss måtte av syklene over snø og islagte partier, men ellers gikk det fint og masse hvitveis og alle mulige grønne nyanser var en fryd for øyet. Vel oppe, rundt Svartvann, stien over til høyre og bort til veien opp mot Grønland, hvor vi altså i krysset der så en skiløper som hadde funnet noen meter skispor. Vel....!

Så opp bakkene til krysset der Asrun ønsket oss velkommen etter. Hun hadde mistet gruppe 1 et sted på veien, og tok i likhet med oss strake veien hjem over Vestmarksetra.

Ingen dyr å se tror jeg, bortsett fra alle hoggormene i Marianne B's litt ormefientlige fantasi. Lise B, som påstår å være i dårlig form, syklet lett opp bakkene som vanlig, men sa at hun måtte konsentrere seg. Hmmm hjelper det? Også så hyggelig å se Tom igjen – det var alle enige om! En kort og grei Tour med hyggelige medsyklister – takk for turen!

Mvh Marianne S.

Marianne på glattisen

TourTråkk 03 – Gruppe Racer - 18/5 2014

Landeveisgruppa spiste wienerbrød på Tofte!

Nå skrives det ikke referat fra landeveisgruppas turer. Men siden vi møtte opp sammen med TourTråkk-terreng kl. 12 sharp denne 18. mai, og etter håndsopprekning enstemmig ble enige om at vi alle skulle få godkjent oppmøte i TourTråkk etappe 3, på tross av smale hjul, bare nevner vi at vi var hele 14 stk. på tur og at alle er rapportert hjemkommet i nogenlunde brukbar forfatning. Det ble tråkket ca. 120 km, og bakverket på kroa i Tofte smakte faktisk ganske så vidunderlig denne søndagen. Sola stekte også ute på Hurumlandet og rullekjøringen gikk til tider svært så bra. Tja, mer er det vel ikke å si?

Mvh, Ola

TourTråkk 04 – Gruppe 1 - 24/5 2014

Vestmarka og Krokskogen, fine forhold uten snø men litt tåke i høyden.

Ikke helt sharp la alle i vei fra Jardar-tomta; denne gangen var det hele 3 grupper da Tom N. hadde foreslått ennå en gruppe med litt mere tur preg. Denne gruppa hadde derfor fått navnet TourTour-gruppa.

Sjøl ble jeg overraskende utnevnt til dagens referent av Ola N akkurat i det gruppe 1 la ut på sin tour som etter planen skulle være den samme som gruppe 2, bare med den forskjell at gruppe 1 skulle gå om Vestmarksetra, Grønlandsveien og ned til Skoglund hvor vi la kursen opp mot Sollihøgda på jakt etter gruppe 2 som syklet raskeste vei opp til Skoglund. Men før vi hadde nådd toppen ved Grønland hadde referenten falt tvers gjennom gruppe 1 og lå bak på halen. I tåka som etterhvert omringet oss var det umulig å se de som lå foran, og dermed blir det heller ikke mye å referere. Men ved samlingen på toppen ble jeg raskt orientert av en illsint Dan som kjeftet over en alt for hard start. Den kritikken kunne ikke referenten ta inn over seg, men han fikk isteden kjeft fordi han ikke var med helt framme. Det gjorde det nemlig umulig for Dan å bryte: hvordan skulle det gå uten at det ble behørig ført inn i referatet!

Her var det mao best å ligge lavt i terrenget og dermed la vi i vei nedover mot Skoglund. Snøen og isen i veien fra forrige helg var heldigvis ikke mer, men veien var antakelig nypreparert slik at det i hjulsporene var så mykt at selv brede 2.2-hjul sank nedi. De fleste valgte derfor å kjøre i midten. Feltet strakk seg godt ut i utforkjøringene, men i bunnen ved Skoglund var det på ny full samling med ny kurs oppover mot Sollihøgda. På veien innover mot Sørsetra ble det satt god fart av en vanligvis modererende Ola N. Jeg vet ingen annen forklaring på dette uvanlige fenomen enn at han været gruppe 2 som etter alle beregninger lå foran! Feltet holdt seg imidlertid godt samlet fram til Sørsetra. På stien ble det på ny en viss strekk i feltet, og sjøl om referenten ikke lå helt på halen denne gangen, fikk han dessverre ikke med seg at Ola T. hadde for store hjul på sin helt nye terrengsykkel. Etter hans egen forklaring hadde forhjulet ikke kommet seg forbi en større hindring, med det naturlige resultat at både sykkel og rytter hadde tatt en høyere bue enn normalt. Heldigvis gikk det bra med både rytter og sykkelen!

Men fortsatt hadde vi ikke sett gruppe 2, så samlingen etter stisyklingen varte ikke lenge. På ny satte gruppa høy fart mot Kleivstua som vi kanskje såvidt kunne se før vi tok skarpt til høyre inn på den Bergenske Kongevei, vel og merke i retning fra Bergen! Men stadig ingen gruppe 2 å se til tross for høy fart. I år ble det ikke anledning til engang å foreslå en avstikker ned til Olavskilden! Tvert om nøt feltet høy fart på tørre og fine veier helt fram til golfbanen hvor det var ny opptelling; lenge var vi bare 8 (sistemann hadde gitt beskjed om at det ikke var nødvendig å vente), men i det vi la avgårde mot Bærums Verk kom sistemann ut av skogen. Alle var vi like hele, og Dan-Evert måtte konstatere at han denne gangen hadde hatt maks puls hele veien!

Gruppe 1 bestod denne lørdagen av følgende 9 ryttere: Tor, Dan-Evert, Arne, Ola T, Ola N, Knut Petter, Peter, Ørnulf og referenten Finn. Vel hjemme viste min Garmin 51,8 km og 933 høydemetre.

PS. Vel hjemme dukket Asrun fra gruppe 2 opp først etter at sykkelen min var vasket og smurt. Vi regnet da raskt ut at de hadde gjemt seg utenfor Kleivstua i det vi passerte innenfor.

Takk for en fin tur med god trening!

Mvh

Finn Nybakke

TourTråkk 04 – Gruppe 2 - 24/5 2014

Jevn fart uten unødvendig stopp!

Hvem: Vi var ikke så mange, men for en homogen gruppe! Asrun og Sigrunn, Øyvind F, Øyvind E, Bjørn R og undertegnede. (Og så ble vi utrolig nok tatt igjen av Tore Langballe rett før Sollihøgda, og han ble med oss på hele turen og er nå innemmet i TourTråkk gruppa, for evig og alltid?)

Ellers: Her var det ikke nødvendig å heve røsten, for det var en konsentrert gjeng som tok fatt langs Sandvikselva og opp mot Sollihøgda. Vi var jo spent på om gr. 1 tok oss igjen, men vi så aldri noe til dem. Kanskje ikke så rart da vi tok veien om Kleivstua og utsikten over Ringerike før vi kjørte videre til Tverrelva og Golfbanen, Bærums verk, Sandvikselva og hjem. Øyvind E hadde liten tid og dundret snarest vei.

Sykkelen til Asrun skremte alle dyr og fugler med sine svært så illevarslende lyder, så det ble en tur helt fri for levende vesener fra dyreverdenen!

Øyvind E. gjorde et tappert fixeforsøk som hjalp i 5 min! (Så her må nok Finn gjøre en ordentlig jobb!!)

Vi bokførte 56 km på ca. 3 timer.

Hørte snakk om deltakelse på Eidsvoll –Oslo for fruentimmerne med flere. Da blir det jo folksomt på banketten i Sandvika etterpå, foreløpig er vi jo 25 stk. som skal sykle Lillehammer-Oslo!!

Sykkelhilsen

Kjell

Ps:

Kjell nevner at gr. 1 ikke tok igjen gr. 2 og han er selv inne på årsaken, sløv ledelse! Gr. 1s leder hadde nøye beregnet at g.r 1 skulle innhente gr. 2 ved starten av den Bergenske Kongevei ved Kleivstua for samsykling hjem. Men når gr. 2s leder leder gr 2 FORBI Kleivstua og ikke til HØYRE, er det ikke rart at gr. 1s innhenting ikke fant sted. Enda gr. 2s leder har Garmin av nest nyeste slag, hjalp det altså ikke, han tro feil. Men, tross alt, han kan vel begå verre feiltråkk!

Gr. 1s leder Ola N

TourTur 04 – 24/5 2014

Det første referat fra Tom og Damene

Vi var 4 stk. i denne gruppa 2stk Marianne, Eva og en hane Tom. Vi sykla ruta som var planlagt, men vi kjørte ikke sti fra skolen vi kjørte veien opp til kjerka. Det hente ikke noe spesielt, ingen punkteringer. Eva hoppa av på gangveien ved Rud, vi stoppa ved Mølla dammen for en selfie.

Fra naturen var det mange fugler som sang samt noen hunder på sin morgenrunde.

Det ble 21 km. Vi har planlagt neste tur Sem, Solli, Vestmarka og hjem. Det er plass til flere i denne gruppa.

Mvh Tom

Marianne B, Marianne S og Tom sin selfie

TourTråkk 05 – Gruppe 1 - 31/5 2014

Boller i ovnen....

Litt stress på morgenen i dag gjorde at undertegnede var ute i seneste laget ved Jardartomta. Kun iført kort kort antrekk feide Siv og Tor inn kl. 08:54, startet opprop, kom til 17, men ble 18 da Roar etter hvert dukket opp, presenterte rute og syklet avgårde kl. 09:02. Kontrollør Knut kom til 17 i antall fremmøte, men glemte seg selv i tellinga....

Hvor: Sandvika, langs Engervannet, gjennom kjente og ukjente stier til Fossum (Stabækbanen og Øvrevoll, via Eiksmarka og den bratte bakken opp til Bogstad), klatring opp til Brunkollen og Ankerveien hjem fra Fossum – målgang – Sandvika.

Hvem: Gruppe 1 og 2: Arne Gaustad, Bengt Solheim, Bjørn Are Mikkelsen, Eivind Sveen, Knut Helgesen, Olav Tungesvik, Peter Svelander, Siri Kongsgaarden, Siv Krystad, Ståle von Krogh, Tor H. Staff, Tore Langballe (offisiell debut, på tross av at han ble vevd inn i ei gruppe på Krokskogen under forrige etappe også) og Roar Sørli.

Toms TourTur-gruppe: Marianne Sanderud, Marianne Solstad Brekke, Merete Helgesen, Sigrun Nervold, Bjørn Are Mikkelsen og Tom Nilsen

Ellers: Det ble satt god fart langs Engervannet og for de som er på Strava – Siv satte sin første QOM (Queen Of Mountain) her. Ingen spesielle rykk, men Knut H. sa han var pigg i beina i dag og tok raskt teten.

Ved stien langs Øvrevoll ble det ropt stopp og vi måtte alle nødigst gjøre holdt og vente på 10-12 motgående lett trippende nervøse galopphester som var ute på morgentrimmen. Observerte at mange av hesterytterne nok hadde gjort seg i klatreetappene i TDF!

Vel forbi ble det kjørt jevnt til "Monsterbakken" opp mot Bogstad. Hvor mange som måtte av her vet jeg ikke – men de fleste pustet som vanlig tungt på toppen og det var bare oppvarmingen.

Tempoetappen opp til Brunkollen ble en jevn duell med Arne Ga. og Olav T som visstnok vant knepent foran Arne. Vi andre tok det "rolig" og var noen små minutter etter teten.

Brunkollen hadde alt klart (her hadde dagens toursjef seff ringt og advart om at de måtte ha bollene klare). Ferske skolebrød ble det på alle kvinner og menn. I strålende sol nøy vi dette sukkerholdige måltidet (se stemningsbilder på FB!). Vi kjørte i samlet flokk ned fra Brunkollen. Von Krogh (som han kaller seg - heretter bare: von) startet litt tregt, men dro på med et Edvald-rykk og feide forbi oss andre som kjørte mer kontrollert. Et par tre motgående syklistene med skrekk i øya møtte vi lenger ned i bakken – antar det var vår utforkjøring som var årsaken...

Halvveis ned fra Brunkollen – et par km før Østernvann fikk vi vår første 29" punktering. Eivind hadde truffet et eller annet med sitt hjul. Hjulskift med god hjelp fra flere fikk godkjent – dvs under 6 min (men det må vel bemerkes at både Knut og Tor bidro her). Neste stopp var planlagt ved Fossum for å samle gruppen etter utforkjøringen fra Brunkollen. Noen var vel ivrige etter å komme i gang og særlig mr Tore Langballe dro så hardt i gang at han falt to tre meter etter start. Samtidig oppdaget han at han hadde forlatt sekken (heldigvis ikke på Brunkollen), men ti-femten meter unna fallet. Vi samlet oss og kjørte i stor fart bort til Ankerveien. Her ble gruppen mer eller mindre kjørt i "filler" – les spredning – og vil ble aldri samlet igjen!

Verdt å merke seg. Roar punkterte like etter Øverland gård, Eivind punkterte på nytt og Siv, Arne og Tor prøvde noen nye traseer før landing i Sandvika. Et par stikneikene vi fant ville nok selv Erik Klatremus og Ola N. slitt med (Nepp! Mvh Ola...).

Oppsummert: Jeg klokke t44 km fra dør til dør (minus et par km gir det TT på 42 km) – En solrik og fin dag med godt påfyll av sukker og bollestopp.

Fra naturens side: De nevnte hestene, en frosk som ville krysse veien og nesten ble påkjørt..

Mvh, Tor

Skikkelige skoleboller på Brunkollen

Fornøyd Tor

Peter, Siri, Olav og Bengt

Tore og Ståle

Nam

Eivind har punga, Tor hjelper til

TourTur 5 - 31/5 2014

Solli - Sandungen. Sauer, hester og vonde rygger, og ikke engang lukten av et skolebrød. Likevel en fin tur gjennom nydelig sommer-landskap. Vi var 6, ble 4 ved Solli- forventer eget referat fra utbrytergruppa Marianne B for Brekke (noen er oppdratt ordentlig og tar sin manns navn) og Sigrunn N for Nervold ditto.

God lørdagskveld:) Marianne.

Tour tur 5 utbrytergruppe:

No blir det mange grupper å holde rede på, kor skal dette ende...kan bli vanskelig med statistikken. Sigrunn og Marianne S B skilte lag ved Solli og tok turen om Asdøltjern, der det var lystige stemmer fra yre og badeglade campinggjester. Vi bare suste forbi og tråkket videre til Sandungen, der vi speidet etter dei andre i TourTur gruppen. Men borte var dei. Så vi rullet bare sjarmøretappa heim igjen. Fra naturens verden, så vi også sauer og hester, men i tillegg ein liten orm som koste seg i vegen, til fru Brekkes store fortvilelse.

Mvh Sigrunn

Smørblomster

TourTom på vei opp til Solli

TourTråkk 06 – Gruppe 1 - 7/6 2014

På kjent og ukjente stier

Totalt møtte 24 ryttere denne fine sommerdagen. Grunnet opptelling og informasjon om dagens forskjellige Tourer så ble det til overlærer Nervolds lettere fortørnelse ikke avgang før klokka var mange minutter over Sharp.

Det var i dag lagt opptil 3 Tourgrupper. Gruppe 1 skulle følge overlærer Nervolds foreslåtte løype. Gruppe 2 (Siris gruppe) skulle sykle Kjærlighetsstien – Solli – Sandungen – Vestmarkritrasé via Engersetra og Haveråsen – Sandungen – Vestmarksetra og hjem. Gruppe 3 som besto av Merete og Eva skulle kjøre Skoglund – Svartvann – Grønland – Vestmarksetra og hjem.

Ola oppfordret rytterne til å velge gruppe etter dags- og stiform. For de som ville velge gruppe 3 var det "fritt fram". "Når du legger det frem på den måten, så tror jeg jaggu at jeg skal velge den gruppa" repliserte Øystein ganske så kjapt, til munter latter hos de fremmøtte. Det kommer ikke noe eget referat fra gruppe 3. Touren rapporteres imidlertid å ha vært bra og ifølge jentene var "Svein Eriks lem" glatt og fin og passeringen gikk uten uhell.

Nok om det. Gruppe 1 besto av disse 10: Asbjørn Moen (TourTråkkdebutant), Kjell Keseler, Knut Helgesen, Lise Bjørnstad, Narve Holen, Ola Nyhus, Peter Svelander, Steinar Nervold, Ørnulf Halmrast og Øyvind Foyn.

Hvor: Åskroken, Tanumveien, Tanum skole, Tanumskogen, Ringi gård, Butterudveien, Gamle Jarenvei, rundt Stovivatnet, Persbråten via Persbråten gård, Skuibakken, Skui skole, Ringeriksveien, Isiveien, Bjørumdalen, Ringeriksveien, Til Bråtan (opprinnelig finneplass nordvest vest for Skoglund), på sykkelbar sti (ifølge Overlærer' n) til Lindeberget (sykkelbar og sykkelbar fru Blom, reds. anm.), gjennom Engermidtskogen, Engersetra, Sandungen, Vestmarksetra og hjem. Totalt 41 km ifølge Ola sin Garmin 810.

Ellers: På stien fra Butterudveien til Gamle Jarenvei ble Narve, i ren fryd av hvor flott dag dette var, noe overivrig, "nappet" til og tok teten. "Dette kommer'n til å angre" på kommenterte Overlærer'n, og det skulle vise seg å være en riktig observasjon da Narve ble noe mør i bena opp til Bråtan og senere gjennom Engermidtskogen.

Det var flere som imponerte i de bratte tresponbelagte og sugende kneikene før Kveisegata og tråkket helt opp uten hverken steiling eller fot-i-bakken, men pulsen var nok nær maks.

Ved den økologiske gården Persbråten, hvor sauebonde Johan Persbråten i senere år har åpnet fjøsdørene og gitt folk mulighet til å velge ut og kjøpe sitt eget lam og følge det fra lamming på våren til partering, slakting og videre til spisebordet på høsten, fikk vi dagens historieleksjon fra Overlærer'n om Peter Olsen Ringeneie fra Haugsvollen som brutalt drepte sin kone i nærheten av Risfjellkastet i Vestmarka i 1846. Hun ble funnet bak gården etter en uke. Under tiden hadde Peter jobbet på gården og meldt sin kone savnet. Saken endte med den siste offentlige henrettelsen som ble utført i Asker og Bærum. Denne fant sted foran 3000 skuelystne på en løkke i nærheten av husmannsplassen Jongsaaen, senere Søndre Jong Gård i 1847.

Da vi gjorde en kort stans ved toppen av Skuibakken forventet vi en ny historiefortelling om bakkens sensasjonelle størrelse og bratthet, ombygginger, kongebesøk, bakkeprofil, kvinnehopp, det siste renn i bakken i 1996 og gjeldende bakkerekord på 122 m som da ble satt av Pål Hansen (Stålkameratene), men den gang ei, vi skulle bare ta en stopp i fullstendig taushet.

På tur ned til Skui skole fikk undertegnede et lite flashback til fjorårets Tour ned den bratte grusveien til Sem, påkjørsel bakfra og brukne ribbein. Derfor en liten påminnelse: Når man skal passere en rytter i bratte bakker så rop gjerne "passerer til høyre/venstre" i god tid, da unngår vi misforståelser og uhell.

Opp Ringeriksveien til Skoglund gikk praten lett. Vi passerte undergangen til Skoglundveien i bra driv og fortsatte opp til Bråtan, et sted hvor skiløpere i Overlærernes ungdom kunne stoppe og innta forfriskninger på vei fra Sollihøgda til Vestmarksetra. Fra Bråtan tok vi, "jommen-sa-jeg-smør" sykkelbar sti til Lindeberget. Undertegnede ble raskt liggende i "sekken" og derfor så var det ingen som så mitt perfekte forhjul-mot-stein-svalestup. Litt ekkel følelse å lande på hodet med skoene fast i pedalene. Ingen skader heldigvis.

Etter en kort stopp på Lindeberget gikk Touren på grusvei og sti frem til Engersetra, Her har gårdene Enger, Kopperud og Skjæret setret siden 1670. Engersetra ble senere husmannsplass og drevet som det frem til 1914. Ola stoppet på toppen av den bratte, steinete stien ned mot setra, sto inne i buskene i rene UP-stil, filmet litt og la "beviset" ut på FB, hvorpå Øystein raskt kommenterte "men gutter, man går ikke nedover!!" Jo, Øystein, akkurat der går man nedover, iallfall jeg.

Før Sandungen ble det etter en kort rådslagning bestemt at vi droppet runden rundt Asdøltjern og Myggheim. Syremila nedover ble unnagjort på 16 minutter og det er nesten utrolig at KOM-tiden (King of Mountain) opp er på 20:54.

Fra dyrenes verden: Som Ola bruker å si; en masse nakne hester, sauer og kyr ble observert nesten langs hele løypa. I tillegg kan vi konstatere at varm vår har resultert i god myggklekking, noe vi spesielt erfarte ved Lindeberget.

Neste: Send gjerne forslag til Tourgeneral Ola senest i løpet av torsdag. Jeg kommer til å velge TurTour denne gangen ettersom Tyrifjorden rundt er dagen etterpå.

Fortsatt god pinse ☺

//Knut

Overlærer'n i fint driv ved Engersetra

Kort pause ved Engersetra

Anne Lise klappere hestene på Soli (eneste livstegn fra Tourgruppe 2)

TourTråkk 06 – Gruppe 2 - 7/6 2014

Ganske sent og ikke spesielt godt, men her er referatet fra gruppe 2 lørdag 7. juni. (så langt jeg husker)

Hvem: Vi startet ut fra klubbtomta ganske presis. Tor, Arne, Dan Evert, Anne Lise, Per Kristian, Jonas, Øyvind, Einar, Ole Johan, Øystein og Siri. Dette er ifølge statistikken de som var med.

Ellers: Planen var å sykle deler av Vestmarkrunde-trasseen. Jeg, Siri, mente den gamle siden jeg ikke visste at det fantes en ny. Det visste ikke Jonas heller, som var litt irritert for at de endrer ruta stadig vekk på det rittet.

Det ble til at vi syklet en kombinasjon av den gamle og den nye, litt i riktig retning, og litt i motsatt. Vi fikk et par punkteringer, Tor slet med at bakhjulet lekket luft. Ved Gampen omtrent, ble vi to grupper, da Tor måtte bytte slange. Noen ventet på han, mens resten tok skiløypa til Damvann, over Haveråsen og korteste veien ned til Tanum. Hvor Tor og de syklet, vet jeg ikke.

Mvh Siri

TourTur 07 - 14/6 2014

Det er både sau og konflikt på Sauejordet

Hvem: Totalt møtte 17 ryttere denne fine sommerdagen. På grunn av opptelling og navneoppprop får vi snart innføre oppmøte noen minutter før Sharp for å rekke avtråkk Sharp.

Denne gangen delte vi oss i to grupper. Gruppe 1 fulgte Knut Petter på utkikksTour rundt omkring på forskjellige topper i nærområdet, se eget referat. De ble litt diskusjon om navn på gruppe 2. Etter å ha vært innom TomTour, TourTom og TurTour endte det på TourTur, som heretter er det offisielle navnet på gruppen som ikke "napper" i motbakkene og som gjerne legger Touren innom et eller annet serveringssted.

TourTurgruppen besto av disse 9: Marianne S., Asrun, Merete, Eva, Ola N., Hans Andreas, Tom, Dan-Evert og Knut.

Hvor: Sandvika, "Klemt mellom Engervannet og toget", Engerjordet, sti til Gjønnnes, Sauejordet, over Griniveien, over golfbanen, Murenveien, Ankerveien, Gamle Ringeriksvei til Bærums verk, bollestopp hos Baker Hansen, sti langs Lomma og hjem. Totalt 25 km ifølge Ola. Asrun og Marianne klarte ikke å stoppe ved Kiwi på hjemturen og trillet videre opp til Sandungen. Undertegnede trodde en stund at det var badevannet som fristet og at Touren skulle avsluttes med en dukkert, men nei, det var bare sanking av km samt heder og ære. Totalt 45 km på jentene og Strava avslører 40:40 på Syremila.

Ellers: Ola manglet luft i demperen sin og måtte en snartur hjemom for påfyll av luft. Rask som han er, innhentet han oss ganske så fort. På slutten av "klemt mellom..." meldte Asrun at hun hadde blitt stukket av en veps like over øyet. Jeg fattet umiddelbart håp om at jeg kunne rapportere Tourdramatikk med kraftige allergiske reaksjoner så som utslett og hevelse, hodepine, svimmelhet, kvalme, brystmerter og pustevansker, men nei, Asrun kunne berolige oss om at hun ikke var allergisk. Vondt gjorde det imidlertid, og at vepsestikk gjør vondt kan jeg bekrefte. En gang i min barndom fikk jeg et vepsebol i nakken etter å ha krøpet gjennom et kratt, med påfølgende ni stikk og kraftig hevelse.

På Sauejordet kunne vi alle registrere at sauene var på plass. De brekte og lurte på om Asrun hadde med seg dadler, men etter saueangrepet på en av fjorårets tourer tar hun ingen sjanser lenger. Av Marianne fikk vi informasjon om pågående konflikt mellom sauebonden og Statens vegvesen som har sendt to alternative traseer for gang- og sykkelvei til behandling i Bærum kommune. Det ene forslaget går langs Griniveien og koster 60 millioner kroner, mens det andre alternativet går over Sauejordet og koster 30 millioner kroner. Statens vegvesen anbefaler politikerne å velge traseen over Sauejordet. Vi valgte å ikke ta stilling til alternativene bare det blir en løsning på dagens dårlige forhold for syklistene. Vi registrert mye saueskitt på sykkelstien, noe som kanskje var sauenes bidrag til debatten.

På Bærums verk var det pause med inntak av kanelboller og kaffe. Takk til Ola som hadde med seg kort og kunne forbarne seg over oss som hadde glemt pengene.

Fra dyrenes verden: Langs Engervannet kunne vi se både ender og et par hettemåker som tok seg et morgenbad. Sauene og vepsen har vi allerede nevnt og i tillegg ble noen så vidt flyvedyktig gråtroster observert langs stiene.

Neste: Send gjerne forslag til Tourgeneral Ola senest i løpet av torsdag. Ola har forhåndsgodkjent at racergruppa finpusser Lillehammer-Osloformen denne lørdagen, selvfølgelig under forutsetning om avtråkk Sharp.

Ha en fin fotballkveld/natt ☺

//Knut

Stopp ved Sauejordet

Merete, Tom, Dan-Evert og Eva på golfbanen

Bollestopp hos Baker Hansen

TourTråkk 07 – Gruppe 1 - 14/6 2014

UtsiktsTour med tomtekjøp!

Værmeldingen var strålende og undertegnede hadde foreslått en utsiktstour som ble vel mottatt av tourleder.

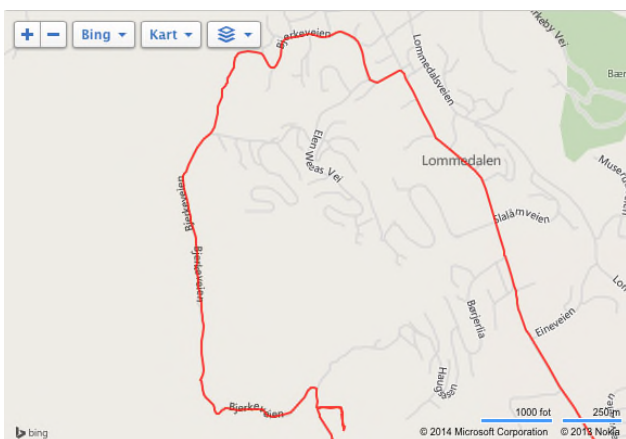
Gruppe 1 bestod av Anders Asdøl, Asbjørn Moen, Klaus Horne, Eivind Sveen, Anne Lise Hestvik, Ståle von Krogh, Finn Nybakke og Knut Petter Guriby

Første mål var Løkkeåsen ved Sandvika. Asbjørn fortalte at han skal sykle Trans Alp om 4 uker, 600 km med 20 000 høydemeter på 7 dager, 50-årgave til seg selv! Allerede opp Løkkeåsen så vi at Asbjørn er godt forberedt til prøvelsene som venter og resten av turen viste at han er best kvalifisert av de som var med i gruppe 1 til å delta. Etter å ha syklet opp Løkkeåsen og syklet/trillet opp stien til toppen nøt vi utsikten over Sandvika og utover fjorden. Ståle valgte seg en tomt ytterst på enden mot Sandvika. Slik var utsikten fra Løkkeåsen i 2002.

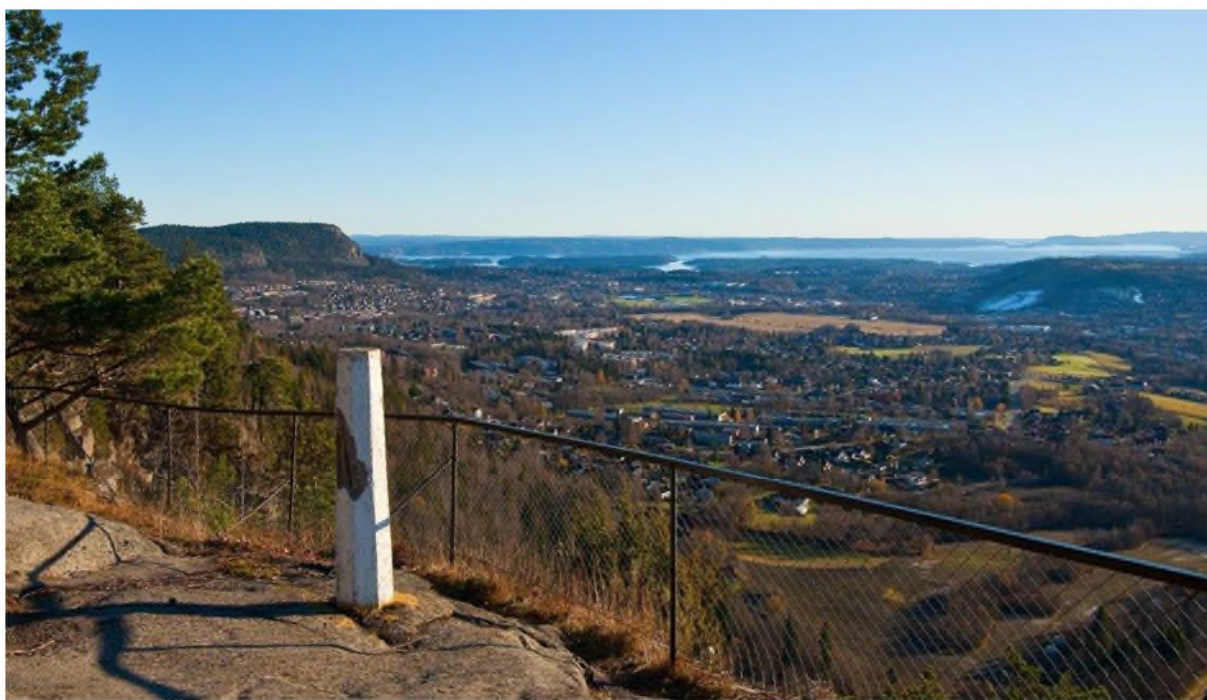
Ferden videre gikk langs Løkkeåsen over mot Avløs, Åsterud, Godhåp og langs Ankerveien ned til Bærums Verk. Derfra tok vi Gamleveien mot Lommedalen skole med en kort stopp ved Øvre Haug gård for å lette på antrekket. Ved Lommedalen skole tok vi inn Skolegata som går over i Bjerkeveien. På toppen av Bjerkeveien tok vi inn på grusveien som går oppover og oppover. Finn hadde en liten markering ved passering av 500 høydemeter da vi nærmet oss toppen av stigningen.

Etter en samling i krysset der veien fra Goslia kommer opp, tok vi opp en stikkvei og deretter er det 50 m å gå ut til utkikkspunktet. Utsikten er fantastisk over det meste av Oslo og Bærum og ut Drøbaksundet forbi Oskarsborg. Var det Jeløya vi hadde i bakgrunnen og gikk det an å skimte Moss? Ståle valgte en tomt også her.

Fra Haugskollen gikk turen videre over Eineåsen. Delvis på vei og delvis på sti med litt trilling til Solfjellstua. Solfjellstua ble bygget i 1927 av gården Tandberg og drevet som serveringssted til det ble overtatt av Vernepliktige Officerers Forening i 1949. Solfjellstua ble solgt til Bærum kommune i 1974 og drevet av flere foreninger frem til den brant ned i 1981. Fremdeles kan man nyte utsikten over Vestre Bærum og Vestmarka og Ståle innrømmet at tomtevalget begynte å bli vanskelig. (Bildet er hentet fra Skiforeningens markadatabase.)

Ned fra Solfjellstua kom vi raskt bort til Olabakken. Vi tok det forsiktig nedover de steinete partiene og det ble ingen nye navn å tilføye, men vi hadde våre tanker om han som syklet lekende lett ned her med forstuet håndledd og kutt i albuen. Vi fulgte lysløypa ned over Gullhaug til Rykkinn. Asbjørn, Anne Lise og Ståle hadde andre gjøremål som ventet og svingte hjemover, mens vi andre fortsatte over mot Isi og ned til Skuidalen hvor vi svingte inn i Jarenveien og begynte oppstigningen til Jordbru hvor vi tok inn på en traktorvei ut til gapahuken på Ringiåsen. Herfra er det utsikt innover Bærum mot Oslo. (Bilder fra markadatabasen.) Gapahuken kan benyttes av alle, men hvis man kommer med en større gruppe må man kontakte Knut og Elin Bolstad først.

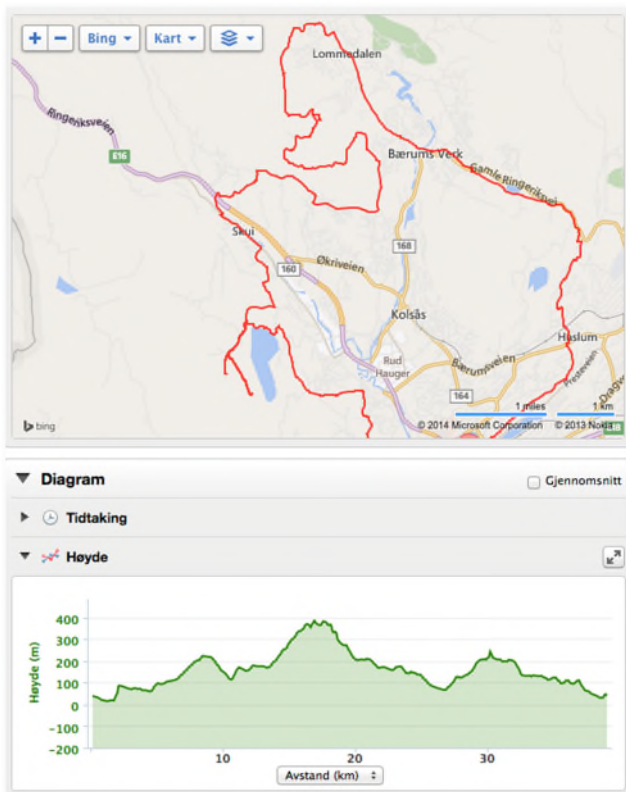
Tilbake på Jordbru begynte Anders å få dårlig tid og tok raskeste vei over Kattås hjem. Vi andre kjørte ned til turstien langs Ståvivann, Jarenveien, sti til Tanumveien og tvers over Kirkerudbakken til Emma Hjort. Her svingte Eivind og Klaus av og tok korteste vei hjem, mens Finn og Knut Petter feiret 900 høydemeter i det vi nærmet oss toppen av bakken opp fra Emma Hjort skole.

Selv hadde jeg 40 km, men offisiell Tourkilometer ble 39 km.

Fra naturens side: De sedvanlige hestene og kuene som er ute og koser seg på denne årstiden. En hest med rytter som ble skremt da vi kom litt brått bakfra på jordet ved Isi, men hest og rytter roet seg fort. Klaus syklet over en orm som lå og solte seg på traktorveien opp til Ringiåsen.

Neste tur: Jeg er bortreist. Det blir opp til noen andre.

Knut Petter Guriby

TourTråkk 08 – Gruppe 1 - 21/6 2014

Bråvåkning kl. 08:32

Dagens referent bråvåknet kl. 08:32 og lurte i 10 sekunder om jeg ville rekke dagens Tour-tråkk, med perfekt sykkeltemperatur var det ikke noe å lure på. Kl. 08:59 var en stor TourTråkkgruppe oppmøtt ved Jardar tomta!

Landeveisgruppa hadde planlagt en 9 miles- tur som siste oppkjøring til neste helgs L-O- som i følge "hjemme kommentatoren" Erik "klatremus med beinet", kan sammenlignes med 30-50 % av offroadkilometre- avhengig av terreng. Erik vil gjerne ha en avstemming på om gruppa er enig i denne påstanden. (Dette får han finne tid og anledning for en annen gang). Marianne S. kommenterte at hun syntes det var bra det rittet snart var over, det hadde kanskje blitt mye sykkelprat i heimen den siste tida? I det øyeblikket Knut tok på seg sin nye fartshjem med visir (eller var det briller som var festet på?) skjønte vi alle at denne gjengen er KLARE FOR NULL4FEMTi9. Lykke til neste helg!

Offroaderne ble delt i to grupper av Tour-tråkk-general Ola.

Gruppe 1 med Asrun, Siri, Peter, Eivind og Lise syklet vestover.

Etter felles start med gruppe TourTur, skilte vi lag ved Kjærlighetsstien ved Billingstad og herfra gikk det jevnt og trutt oppover. Ganske mye oppover egentlig...

Trivelig å se søyer med lam som lå og slappet av på jordene. Her var det hverken spælsau eller dalasau å se, men kan det være gammelnorsk sau som vi så på vei opp til Solli? Fine var de i alle fall! (ifølge Roars Pelsindustri - nesten nabo med Tour-tråkk general Ola og Marianne S-som har garveri og utsalg av flotte skinn, er det stor mangel på saueskinn fra den gammelnorske sauen. Har dere ikke vært der anbefaler referenten en tur bort.)

Vi hadde en liten stopp for å samle troppene på Solli parkeringsplass, før vi fant veien videre bort til Myggheim for så å ta turen ned til Asdøltjern.

På vei ned stiftet vi bekjentskap med en søye med tre lam. Det ene lammet valgte å løpe foran oss et stykke ned, før den skjønte at resten av familien hadde stoppet lenger oppe. Lammet bråsnudde og lok strake veien tilbake. Her var det bare å styre unna! Resten av turen ned til Asdøltjern gikk fint, veien var fin og tørr og jeg tror kanskje at Siri og Lise koste seg litt ekstra på vei nedover. Ved Sandungen var det som vanlig idyllisk, men vi hastet oss nedover (det er jo moro å kjøre nedover!!) og rakk så vidt å ta til venstre for å ta turen opp Grønlandsveien. Asrun sa takk for Touren, mens vi andre jobbet oss oppover. Referenten dannet baktroppen, mens de andre syklet lett og ledig.

Så bar det strake veien ned mot Svartvann og videre til Skoglund. Offroadpartiene var superfine og det var en smilende gjeng som hadde det ganske så fint i marka i dag. Etter et nytt møte med asfalten, fortsatte vi Touren via Frogner gård før vi fikk det siste – og et av de morsomste sykkelstrekke langs elva ved Skui.

Referenten registrerte 49 km. Mvh Lise

Peter, Eivind og Siri

TourTråkk 08 – Racergruppe - 21/6 2014

Visekapteinen viste finger'n til kapteinen!

Tilløp til dramatik i Landeveisgruppas Tour i går da en illsint Visekaptein Nyhus viste Kaptein Nervold finger'n ved Amtmannsvingen! Dette etter at visekapteinen hadde ropt «venstre» for at gruppa IKKE skulle sykle MOT forbudsskilt for syklister, mens Kapteinen like etter ropte «100% - kjør på rett fram!» og dro med seg laget inn på forbudt område, for så umiddelbart å starte rulla mens visekapteinen noe forvirret tok seg rundt ei rundkjøring bare for å konstatere at gruppa var borte som dugg for solen og måtte sykle solo videre i flere km før kapteinen hadde tatt til fornuften og beordret HOLT for å vente. Det som forhindret håndgemeng var imidlertid at kapteinen allerede lå langflat på gresset og beklaget det ufine opptrinnet på det dypeste da visekapteinen tok igjen gruppa. Så det ble med finger'n, men en meget stygg ripe i lakken til Kaptein Nervold bare ei uke før L-O!

Dette var altså dagen da landeveisgruppa fikk godkjent frammøte på TourTråkk pga at siste fellestrening før L-O var lagt til lørdag 0900-sharp. Hele 11 topptrente karer stilte med smale dekk denne dagen, og Knut fikk STOR oppmerksomhet ved frammøte pga sin nyinnkjøpte Giro-hjelm med aerodynamisk magnetvisir. Det viste seg i løpet av dagen at dette nykjøpet påvirket Knut i høy grad, både i hode og bein! Aldri før har vi sett unge Hælgesen så sprek, og vi fikk stadig forklaringen på dette, HJÆLMEN! Så føler du deg tung i kroppen og ikke finner formen, er det altså bare å investere noen få kr i denne mirakelhjelm, som ifølge Knut også fører til fullstendig stillhet under sykkelturen, ALL vindsus skal være borte.....!

Landeveisgruppa tok turen over Sollihøgda til Skaret, forbi Sylling til Tranby, gjennom Lierbyen MOT forbudsskilt, via Amtmannsvingen, Lahell, Røyken og over jordene til Hallenskog og Heggedal. Så ned til Vollen og langs fjorden hjem, ca. 83 km.

På vei opp mot Sollihøgda ble det punktering på nykommer Ove Johannessen. Hjul av, slange ut/inn og sedvanlig plunder med pumpe ble utført på 8 min og 40 sek, noe selv en bergenser bør være rimelig misfornøyd med! Altså, langt fra bestått, og Ove anbefales å tørrtrene slangeskift kommende uke i fall noe slikt skulle ramme ham igjen kommende lørdag.

Rullekjøringa gikk til tider svært så bra, det var ro i rekkene og farten var jevn og fin. Bare rett før Tranby sprakk det litt opp da Arne Ga.lå i tet og var redd for at det gikk for sakte og derfor syklet litt for fort. I tillegg ble det «flettet» og ikke «falt inn bak» da det ble kommandert «ei rekke», noe som selvsagt ble kommentert på en konstruktiv måte under stoppen ved Kiwi like etterpå. Men det var Arne Gr., som lå isist i gruppa bak Arne Ga., som fikk kjeft, og ikke Arne Ga. som lå i tet og kjørt for fort, fordi det er han som ligger sist som må passe på at de som er bak er med og så gi beskjed til han foran om at han sykler for fort!!!! Så som kanskje noen forstår, landeveissykling i gruppe er ingen enkel sport, må vite!

På vei opp bakken mot Gullhaug var det ny punktering, denne gang på Svein-Erik. Han ville imidlertid fikse dette selv og samtidig ta snarveien hjem over Liertoppen. Resten av gruppa syklet kontrollert videre forbi Røyken og inn på veien over Hallenskog mot Heggedal. Der nøy vi flott landbrukslandskap og lite biltrafikk helt til en illsint bilist, som sikkert hadde ligget minst 10 sekunder bak gruppa, liggende på hornet nærmest befølte rytterne på venstre flanke, og hoderystende og hyttende med bagge armer ruset forbi og videre. Ved rødt lys ved Heggedal tok vi bilisten igjen, Ola N tenke han skulle forsøke seg på høflig diplomati og trillet bort og ba sjåføren rulle ned vinduet, for så å gjøre et forsøk på å fortelle bilisten at det kanskje hadde vært lurt å gi et forsiktig signal om at han var der bak slik at vi kunne slippe ham forbi?! Forsøket viste seg å være fullstendig bortkastet, i det den fortsatt svært opphissede og nå rødsprengte bilist, ba han kysse seg bak der du vet og se til å lære seg trafikkreglene! Vel, vi forholdt oss fornuftig nok fortsatt rolige, og avsluttet møtet med bilisten ved å ta bilder av både ham og bilen både foran og bak!

Resten av turen var bare ren idyll, vi konstaterte og kommenterte at det er vakkert i Vollen og lot til og med være å kappsykle over Billingstadsletta! Dette betyr at alle har alt under kontroll og at toppformen er nær! Det bør også nevnes at Einar IKKE punkterte dene gangen, noe som hører med til sjeldenhetene!

Vi ønsker oss selv lykke til med neste helgs Lillehammer – Oslo, Jardar TourTråkk stiller med hele 26 blåkledd på startstreken ved Kristins hall kl. 0820.

Mvh, Ola N

TourTur 09 - 28/6 2014

Vekking ikke bestilt?

Hvem: Gruppa bestod av Marianne B, Sigrun N, Ole Johan, Bryn og undertegnede.

Hvor: Vi ble enige om Sandungen, Solli, Sem, Hvalstad og hjem, 30,2 km

Ellers: Vi la i vei i et tempo som var litt tregt for noen og ganske utfordrende for andre, men alle skal med! Mellom Furuholmen og Sandungen var det like før Sigrun N snudde da vi møtte på noen bedårende dyr av rasen STOOORE okser! Samling ved Sandungen, syklet på høyre side over til andre enden før vi tråkket oss opp til Solli. Vi hadde bestemt oss for sosial samkvem med kaffedrikking på Solli, men da det kom noen regndråper valgte vi å trække hjemover før det starte for fullt. Det kom litt regn ned mot Sem, men ikke nok til at vi ble våte av regnet. Vi tok Skustadgata og Kjærlighetstien hjem.

En hyggelig og udramatisk tur, dog manglet Merete Helgesen, undertegnede hadde på forhånd lovet hjelp til evt punkteringer og etc. og hadde ekstra mange remedier og tung sekk. I avtalen med Knut stod det ingenting om vekking, men jeg skjønner jo at det burde vært et punkt med nettopp det!

Fra dyrenes verden: Noen pippiper, og de nevnte STOOORE oksene pluss sau og lam. Starttid: 09.04, litt sent men godkjent av gruppa

Gleder meg til å lese referat fra den andre gruppa som skrøt av at de skulle ta oss igjen før Solli, vi så dem aldri.... håper ikke de var foran oss.

Mvh Tom Nilsen

TourTråkk 09 - Gruppe 1 - 28/6 2014

Planer er til for å endres!

Ni spreke syklistere (Gruppe 1, 2 og gruppe TourTur, red. anm.) møtte opp på riktig sted og til riktig tid (og med riktig sykkel!) denne lørdag morgen.

Det skal nok innerst inne innrømmes at vi følte oss litt i skyggen av Lillehammer-Oslo-gutta. Og vi tenkte nok litt mer på dem enn de på oss denne morgningen! Men etter hvert ristet vi av oss alle tegn til mindreverdighetskomplekser og fokuserte på dagens oppgave. Første utfordring var naturlig nok å stake ut dagens kurs. Hvordan skulle dette gå uten sjefens (og alle småsjefenes) myndige organisering?

Kort oppsummert så koagulerte det seg etter hvert en oppfatning av at det måtte bli to grupper, eller tre, for Magne hadde kjøpt seg hytte i Horten og hadde denne som mål for sykkelTouren, men ville gjerne ha selskap så langt som mulig. Gruppa til Tom, og damene, landet på Sandungen-Solli-Hvalstad-runden. Noen hadde ambisjoner om en litt lengre runde. Da det ikke akkurat haglet inn med ruteforslag foreslo undertegnede at noen kunne legge runden om Stovivannet til Vestmarkveien for så å følge samme spor som første gruppe, og kanskje til og med ta dem igjen, dersom de tok en rast og koste seg litt ekstra på veien. Forslaget fikk trampeklapp fra Joar og etter hvert ble det bevegelse på syklistene i retning Kiwi.

Det viste seg etter Kiwi at gruppe 1, som undertegnede var del av, (nå skal det sies at undertegnede aldri har skjønnt (etter godt og vel tre sesonger!!) hvilken formel det er som skal benyttes når nummerering tildeles gruppene. Følgende enkle formel er derfor benyttet her: Gruppen med flest deltagere har fått den ærefulle betegnelsen nr 1, gruppen med nest flest deltagere nr. 2 osv...(Er det greit Ola?) i tillegg besto av Joar og Eivind. Gruppe 2, eller

Magne, hadde slått følge og skulle ta av mot Asdøltjern og Sylling ved Sandungen, og videre strake veien til Horten og hyttekos med fru. God plan!

Ferden gikk med jevn og akkurat passe god fart via Skuiveien, opp Stoviveien, mot Jordbru, stien ved Stovivannet, gjennom skogen mot Tanumveien, Butterud gård, Ringi gård og fram til Vestmarkveien. Opp til høyepunktet ved Furuholmen hadde det, bortsett fra en del stipartier, stort sett gått i pratbar fart og vi fikk vite alt om hytta til Magne!

Halvveis fram til bommen møtte vi en diiiger flokk med naut. De stooore oksene som gruppe 1 hadde støtt på så ikke vi noe til, de vi traff var små og stusselige og kunne umulig være de samme som hadde skremt vannet av gruppe 1!! Men det var maaange, 30-40-50 stykker, og sperret veien totalt. Det var altså ikke størrelsen, men mengden som skapte problemer for oss! De bare stod der, og det så det ut som de hadde tenkt å fortsette med! Undertegnede var i ferd med å gi opp håpet om å trenge gjennom den kompakte massen da Joar trakk opp i tet og skjøt fart inn i den dampende horden. Det psykologiske overtaket må ha vært overveldende, for som et under, åpnet det seg en smal passasje slik at vi fritt kunne passere helskinnet gjennom flokken.

Og så, Tom, kommer første del av forklaringen på at vi aldri tok igjen gruppe TourTur: Ved avkjørselen mot Asdøltjern kom planendring nr. 1: Vi greide ikke å ta farvel med Magne! Gruppe 1 bestemte seg for å følge ham et stykk til for så å ta av og ta runden forbi Asdøltjern og videre til Solli.

Men da vi var framme ved veiskillet mot Asdøltjern ("Ola-T-skuret" - red. adm.) gikk det ikke bedre. Planendring nr 2 tok raskt form: Joar foreslo å pløye luft for Magne ned til Liebbakkene. Hvilket Magne slett ikke hadde noe imot. Eivind hadde heller ikke noe imot å øke strekningen med asfalt og dermed ble neste delmål Sylling/Liebbakkene. Vel nede på asfalten ved Holsfjorden, på tross av noget høy fart ned mot Dan-Everts bom, ble det dannet en kompakt kjede med en krumbøyd Joar målbevisst i front. Kun med en liten stopp på grunn av kjedeavhopp for Eivind, dundret gruppen av gårde med en fart og selvsikkerhet som ville gjort stor suksess mellom Lillehammer og Oslo. Det skal dog sies at Eivind hadde litt problemer med å holde luftlomma i sekken, men kompenserte med rå kraft!

Tårevåt avskjed med gruppe 2, Magne, ved rundkjøringen i bunn av Liebbakken. Liten risikosituasjon ved at undertegnede skled på lett våt asfalt inn i et kryss hvor en bil også var på vei. Passering av Liertoppen, Drengsrudvannet, Kirkeveien til Hvalstad, enkelte strekninger med god fart og Joar i front med adamseplet hvilende på stemmet, Kjærlighetsstien, og ringen sluttet ved Bjørnegård. Fin og variert tur! Gruppe 2: 55 km.

For gruppe 1 (og 2?)

Mvh Kjell (Støtta)

PS: Med tilføyelsen at Magne startet dusjen etter sykkelturen 100 m fra hytta på grunn av et styrtregn, og at han for øvrig kom velberget hjem, er dette en søknad om godkjenning av 83 km for gruppe 3, uten ytterligere separat referat!!

TourTråkk 09 – Gruppe 2 - 28/6 2014

Hjelperytter og misteltein!!

Da gjenstår det bare å komplettere referatet med gruppe 2 (eller er gruppe med 1 person en gruppe??) – referatet må vel til for å få godkjent frammøtet.

Etter å ha satt pers på pulsklokka for sesongen med å ligge på jul med Joar fra Sylling til rundkjøringa på Tranby, ble det en behagelig tur mot Drammen gjennom Liebyen. Med sånne hjelperyttere så blir jo turen til hytta bare en lek. En rast på en benk på havna i Drammen med to brødsiver med kokt skinke, ga ny giv til å trække på langs gamle E18 opp Koppervikdalen, videre mot Sande, langs Sandebukta og mot Holmestrand og litt til. Merkelig nok ble det punktering på asfalt rett før Holmestrand. Jeg kan jo selvsagt skryte av at skiftet gikk lynhurtig – men antar at ca. 10 min ikke kvalifiserer til ståkarakter. Regnet var faretruende nær på hele turen etter det tårevåte farvellet

med gruppe 1, men det holdt seg til jeg hadde 100m igjen til hytta – da satte det inn. I praksis litt tidlig dusj. Loggen viste 93 km ved ankomst hytta, på bygrensa til Horten (10 før frammøte på Jardarhuset, og vel ca. 45 etter adskillelsen fra gruppe 1).

Sosialt: Mens det fortsatt var pratefart (i alle fall for Kjell og Joar), og som Sunnmøringen så trekker jeg ikke noe fra i historiene, så er Joar nesten på kjøperen av nabohytte. Da blir det jo hjelperytter helt fram...!! Kan det bli bedre?

Natur: På vei inn til hytta har vi to trær som er overgrodd med Misteltein – det er kun andre gang jeg har sett den type trær/plante. For interesserte er den fredet, og det er forbudt å gjøre noe med trær som har denne snyltebusken voksende på seg. Heldigvis er dette ikke trær som står i synsranden for vår utsikt..! For øvrig, det kan ha visse konsekvenser å stå under en Misteltein. Det blir historie for neste gang det er pratefart.

Mvh Magne

TourTråkk 10 – Gruppe 1 -5/7 2014

Bolletyver hos Baker Hansen!

Hvem: Det møtte 16 ryttere denne flotte sommerdagen og disse fordelte seg med 12,5 stk. i gruppe 1 og 3,5 i gruppe TourTur. Dette var: Anne Lise, Dan-Evert, Einar, Eivind, Eva, Joar, Kjell (støtta), Klaus, Knut, Lise, Merete, Narve, Siri, Svein-Erik, Tom og Øivind. Det var Svein-Erik som ikke helt klarte å bestemme seg for hvilken gruppe han skulle tilhøre, derfor denne halve personen i begge gruppene. Ellers var det Eva, Merete og Tom som valgte TourTurgruppa.

Hvor: Det var på forhånd annonsert Tour til Tverrelva for begge gruppene. Undertegnede hadde i sitt hode lagt opp en trasé, men ettersom jeg før avtråkk ikke helt klarte å forklare hva jeg hadde planlagt, resulterte dette i at TourTurgruppa fulgte etter gruppe 1 så langt at gruppe 1 måtte ta en fin liten omvei rundt Rykkin. Timingen var imidlertid perfekt og på stien opp til Gullhaug var begge gruppene igjen samlet ("her" på bildet). Innover mot Tverrelva dro begge gruppene forbi Gullhaug skole og videre innover Gamleveien og rundt golfbanen. TourTurgruppa valgte Guribysagveien (vestsida) opp til Tverrelva. Gruppe 1 slapp seg ned til Lommedalsveien og trillet videre opp Byveien for så å velge stialternativet opp til Tverrelva. Ved Tverrelva var begge gruppene igjen samlet. Gruppe 1 dro ned Guribysagveien mens TourTurgruppa returnerte langs østsida av Lomma. Henholdsvis 45 og 44 km.

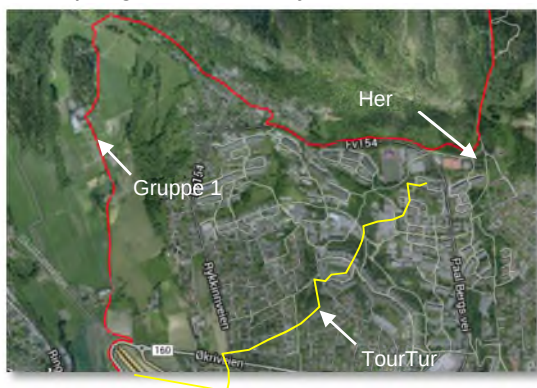

Ellers: Stien inn mot Tverrelva er smal, men uten steiner og røtter, så gruppa holdt derfor god fart innover. På et bratt parti var det noen som måtte ta beina fatt. Øivind havnet her ute i krattskogen så tørrkvisten skvatt, men svarte heldigvis "ja" på "gikk det bra-spørsmålet". Lise rapporterte om gresstrå i kjedet, men det så ikke ut til å hemme henne noe særlig. Einar stilte med sin cyclocross, fullt utstyrt med bærer, skjermer og diverse andre remedier og holdt uforskammet følge med oss andre på stipartiene. Da det er fare for utnavn så som Einar "bærer" blir det vel fulldemper neste gang Einar?

Merete fikk som kjent ny sykkel med 27,5" hjul for et par uker siden. Tom lurte på om Merete, i tilfelle punktering, hadde med seg slange som passet. Da Merete begynte å forklare Tom at "den blir lengre når man drar i den" (ref. TourTråkk 08-2012) valgte jeg å slå følge med TourTurgruppa ned til Bærum's verk og bollestoppen hos Baker Hansen.

På turen ned ble det en kort stopp for å passere noen store, men vennlige okser som sperret stien. Fra gruppe 1 ble det rapportert om veldig høy fart ned Guribysagveien med Joar i tet. Øivind fikk problemer med kjedet, ble frakjørt og glemte (hørte ikke etter ved Tverrelva) at vi skulle ta vår obligatoriske bollestopp hos Baker Hansen, hvor for øvrig Klaus ble utsatt for noen tyvaktige måker. Da han skulle legge vekslepengene tilbake i sykkeltaska utenfor Baker Hansen, så et par måker sitt snitt til å smake på hans

nyinnkjøpte rosin- og skoleboller.

Den gode Lise fortsatte Touren etter ankomst Bjørnegård videre gjennom Vestmarka til Sylling for å tilbringe resten av helga på hytta ved Tyrifjorden, sprekt! For å holde Tourgeneral Ola orientert mens han feiret sin mor på Hamar hadde jeg linket ham opp via GarminLink og etter Touren fikk jeg følgende melding via SMS: "Ser av Garmin LiveTrack at du ikke klarte å motstå fristelsen hos Baker Hansen! Hemmelighetenes tid er forbi"

Fra dyrenes verden: Oksene langs Lomma og måketyvene er allerede nevnt og markjordbærene er modne. Mvh Knut

TourTur 10 -5/7 2014

Turte ikke annet enn å møte..

Siden jeg ble etterlyst på FB forrige helg for ikke å ha møtt opp, turte jeg ikke annet enn å møte denne lørdagen for ikke å få flere refs fra TourTurgeneralen (Tourturist??). TourTurgruppa bestod denne lørdagen av Tom, Eva og undertegnede. Turen var på forhånd proklamert å gå til Tverrelva og sånn ble det. Gruppe 1 hadde også som mål å sykle opp til Tverrelva, men på litt morsommere stier enn det vi valgte. Vi syklet opp Økriveien og gjennom Rykkin. Ved stien opp til Gaulhaug møtte vi gruppe 1 og her derserterte Sven-Erik til gruppe 2 (hyggelig med flere menn). Videre gikk Touren opp Guribysagveien. Oppe ved Tverrelva rakk vi både raste- og drikkepause før gruppe 1 ankom. Her ble det avtalt kaffe og bollestopp ved Bærums verk. Knut slang seg da på TourTurgruppa. Han savnet nok bakenden til kona for han lå tett bak henne helt ned til Bærums verk og kom med "sykkelfaglige" råd hele veien ned. Ved Bærums verk rakk vi både en og to kopper kaffe samt boller før Touren gikk strake veien hjem via kjente stier langs Lomedalselva. Touren ble målt til 44 km.

Fra naturens verden: Nakne hester på jordet ved Økriveien og ungokser sperret veien ned langs Lomma. Tom hadde lyst på sushi og speidet lenge og vel etter fangst, men ingen ørreter var å se i Lomma.

Mvh Merete

Svein-Erik, Eva, Tom, Merete og oksene

Siri, Eivind, Svein-Erik, Tom, Lise og Narve koser seg

Kjell, Dan Evert, Klaus, Einar og Merete koser seg også

TourTråkk 11 – 12/7 2014

Flere nye kretsrekorder i klassikeren Hokksund – Sandvika!

Årets utgave av klassikeren Hokksund – Sandvika gikk som etappe 11 i TourTråkk 2014. Pga. frykt for å erte på seg en morgengretten konduktør på NSB, legges denne Touren ofte til midt på sommeren da det er stille på toget og få som stiller til TourTråkk. Men denne gangen ble flere nye kretsrekorder satt, rekordblid konduktør, rekordstort frammøte på 23 ryttere (se statistikk) og rekordmange debutanter, hele fire stk. med Jorunn Ødegaard, Bård Bråten, Hans Olav Nyland og Aslak Lovoll. Påmeldingene på FB strømmet på og Tourlederen var nær ved å kontakte NSB for å få dem til å hekte på ei kuvogn på Hokksund-toget for å få med alle. Men det gikk fint, ingen sure miner og ingen ble stående igjen på perrongen på Sandvika st. denne lørdags morgenen.

Stor jubel i TourTråkkgruppa før avtråkk Hokksund st.

Vel framme på Hokksund dro paparazzi Knut opp Canonen og foreviget gruppa klar til tråkk. Fire blide debutanter var på plass, hvorav én stilte i kledelige sandaler og meget stor sekk, noe som høflig nok ikke ble kommentert særlig høyllytt av hensyn til hans debutantstatus.....Ryktene vil ha det til at han hadde med seg bok i sekken sånn i tilfelle lange badepauser.....

Touren hadde en noe tung start da Asrun presterte å punktere kort tid etter avtråkk. Så vidt vites deltok Asrun på et mekkekurs for damer for ikke lenge siden, men det må ha vært et usedvanlig dårlig kurs, siden hun straks etter

Asuns "hva-gjør-jeg-nå-mine" var ganske tydelig

punkteringen satte seg ned i veikanten med en "hva-gjør-jeg-nå-mine", himlet med øynene og var nær ved å dåne! Finn og Ola N gikk straks på limpinnen, bruste med fjærene og fikset dekk og slange raskt og effektivt (trolig på godt under fem minutter!), mens Asrun forble sittende, og det skulle ikke forundre meg om hun filte neglene i mens også.....

Neste utfordring ble da gruppa ble ledet opp Geveltveien i stedet for GeveltSETERveien like etter. Dette skyldes at Tourleder Ola hadde overlatt veivalget til sin Garmin 810 og ikke stolte på egen stedsans. Resultatet ble 100 hm opp, stopp for innrømmelse, flatleggelse og beklagelse for bommertene, og 100 hm ned igjen for så å komme på rett kjøll og opp de rette bakker forbi Kolbrækvannet, Geveltsetra og videre mot Vrangla og første programmerte stopp.

Nå skal det sies at selen Guro allerede FØR første offisielle stopp fikk lagt inn og satt ny kretsrekord i hurtigbading, da hun i det vi passerte Høgfossen, før de øvrige hadde fått tatt seg en slurk av vannflaska, hadde begått dagens første bad!

	Athlete	Time	
1	Øystein Hansen	14:45	23.2km/h
2	Ola Nyhus	14:51	23.0km/h
3	Arne Gaustad	16:34	20.6km/h
4	Einar M	16:43	20.5km/h
4	Tor H. Staff	16:43	20.5km/h
6	Anne Lise Hestvik	19:34	17.5km/h
7	Olav Tungesvik	19:36	17.4km/h
8	Bård Bråten	21:28	15.9km/h
9	Knut Helgesen	22:45	15.0km/h

Stoler vi på Strava?

Strava ikke sant?

Ved Vrangla var det flere andre som badet i det fine været, damene i flertall, før vi fortsatte videre rundt Sandungen og Glitre i retning Saga. Øystein la likegodt også inn en punktering på dette strekket, selv om han egentlig ikke skal punktere med sine "guffefylte" dekk. Men guffa sprutet og dekket lakk! og Asrun lurte på "hvorfor spruter det vann ut av dekket til Øystein". På veien opp fra Saga, mot neste offisielle stopp ved Nykjua, ble det tråkket til i tet. Øystein, Joar og Arne ble fristet av de lange slake motbakkene. Einar, Tor, Klaus og Ola tente også til og det sved etter hvert godt i lårene for noen hver oppover. Det morsomme var at på tross av at det så ut som det var ganske samlet felt på slutten, mente Strava at Øystein og Ola N var et hav foran de andre nevnte på Stravastrekket Saga-Nykjua. Og vi stoler jo på

Ved idylliske Nykjua var det tid for nye bad, mat og prat. Noen svømte langt og noen svømte kort og noen syntes ikke et bad fristet i det hele tatt! Etter hvert begynte også noen å få dårlig tid og ville komme seg hjem til andre gjøremål og vi beveget oss i retning Sylling. Her tok Lise korteste vei til hytta ved Holsfjorden, andre tok en stopp på Spar for kjøp av is, Redbull, Cola, banan m.v. for å ha nok energi til den siste trøkken opp bakkene fra Enger mot Asdøltjern. Troppen på 23 var slett ikke samlet lenger! Ved Sandungen begikk Guro dagens fjerde bad om jeg husker riktig, mens de fleste trillet fornøyde hjem uten denne stoppen. Klassikeren Hokksund – Sandvika var igjen en suksess, fint vær som vanlig, flott natur og spreke syklistar.

Fra naturens verden: Stor og liten, død og levende, stålorm ble observert, til og med en hoggorm var det noen av oss som så. Sau og lam, mygg og knott selvsagt, og flere storfé. Temaet kuer/storfé ble debattert undervegs. Noen kaller alle storfé for kuer, men når ei ku ikke har fått kalv ennå er det ikke ei ku, men ei kvige, og når ei ku ikke er

en hun, men en hann, er det en okse, en oksekalv eller, dersom dyrlegen har gjort brutale inngrep, en kastrat! Vel, det var mange storfé i Finnemarka, men få kuer.....

Neste: etappe 12 er historie for lengst, etappe 13 følger lørdag 26. juli. Men hvor går Touren? Til et eller annet vann tror jeg.....

Fortsatt god, varm, sommer! Mvh. Ola N

Narve stuper

Olav stuper

Ola stuper

Bading i Nykjua

Einar koser seg med is og solo ved Sylling

TourTråkk 12 – 19/7 2014

Nesten bonderomantikk ved Bogstadvannet

Hvem, hvor og ellers: Til tross for at vi var midt i ferien - møtte hele 10 personer opp denne nydelige lørdagsmorgenen. Derav også en debutant - **Ingrid E. Holden**, som i sin manns (Ørnulf Halmrast) fravær fant ut at det kunne være fint å teste om dette også var noe for henne. De som skulle vise at så selvfølgelig er tilfelle var; Merete, Siri, Marianne B, Arne, Einar, Jonas, Knut, Ola og Dan-Evert.

Da Ola i forkant allerede hadde annonsert at dagens Tour burde gå Nordøst i lende, så var det ingen grunn til å dvele for lenge ved start. Trolig ville vi dele gruppen i to, men første etappe tok vi i felles lag. Vi fulgte da stien på sørsiden av Engervannet ("klemte mellom Engervannet og toget", red. anm.) og fortsatte å følge dalsøkket oppover mot Nadderud, men forlot denne ved Haslumvegen. Her fikk vi en ufrivillig splitt i gruppa, da Ola og Merete måtte ta en ørliten stopp for innstilling av Merete sin nyinnkjøpte computerduppedit. Det fikset naturlig nok Ola kjapt som få, men ikke kjapt nok til å oppdage at vi andre "trodde" vi skulle ta stien fatt opp mot Øverland gård rett etter passering jernbanen ved Haslum/Avløs. Det skulle vi ikke (jo, det skulle vi, men valgte feil innfart til stien, red.anm.). Ola og Merete fulgte nemlig asfaltvegen like opptil Øverland Gård, slik han visstnok hadde annonsert tydelig ved avgang (hadde ikke, red. anm.). Dermed ble det en liten oppstrammer da vi alle igjen var samlet. Vi fulgte så Ankervegen like til Fossum Idrettsanlegg der Ola foreslo at vi skulle ta sjansen på å følge en spennende sti som han hadde sett skulle gå på nordsiden av Bogstadvannet. Den stien hadde sannsynligvis ikke Knut sett, og han fikk overbevist Merete, Ingrid og Marianne B om heller å følge asfaltvegen på østsiden av Bogstadvannet. Etter sigende brukte Knut turen til å forklare damene fordelene ved å ligge på hjul. Så bra gikk det at de måtte vente en god stund innerst i Sørkedalen før de igjen ble gjenforent med gruppe 1.

Hovedgrunnen til at Knut og damene måtte vente, var nok ikke kun effektiv kjedesykling på Knut og damene. Ola sin spennende sti var nemlig av den svært så utfordrende utgaven. Det begynte imidlertid riktige så bra der vi fulgte en fin kjerreveier innover i marka. Og da vi plutselig trillet inn på en liten husmannsplass, trodde mange av oss at vi der og da var satt tilbake til en skikkelig norsk bondesaga. Flere av oss ble i hvert fall rett ut satt ut - da en lys og fager mø i sin beste alder steg ut av en hytte, mer naken enn påkledd, dog omkranset av 3 digre hunder i bånd, som sikkert var trent til å ta seg av slike som oss hvis vi ble for nærgående. Ola var naturlig nok mest opptatt av om kvinnen kjente til den oldtidsstien som skulle befinne seg her i nærheten. Den var imidlertid ukjent for henne. Undertegnede var mer opptatt av om hvor lenge kvinnen så uanstrengt ville klare å konversere med 5 fremmede, holde de 3 viltre hundene fast, og samtidig klare å unngå å miste håndkleet som hun forsøkte å holde oppe. Som de fleste kvinner klarte også denne dette kunststykket aldeles utmerket. Dermed måtte vi forlate denne skønne bonderomantiske idyllen like fort som vi var kommet over den. Men nå fant Ola sykkelstien vår. Vi syklet ca 5m, men så var det bråstopp, i alle fall for undertegnede. Her var det så bratt og ulendt at selv Ola måtte gå mer enn han syklet. Ja så ulendt var det, at det flere steder var enklere å bære sykkelstien enn å trille den. Etter lenge og vel, kom vi til et stivalg. Til høyre en vakker gård, dog merket privat og stengt med elektrisk gjerde. Til venstre, inngang til en krattsti. Som i alle eventyr, fikk vi selvsagt hjelp til velge. Ut av krattstien dukket det plutselig opp en stor hest. Kvinnen som red den, var ikke like ung og fager som den vi for en stund siden hadde forlatt på husmannsplassen, men hun var sikkert ikke ond av den grunn. Derimot var hun svensk, uten at det har noe med saken å gjøre heller. Ola tok igjen ordet og spurte forsiktig om stien hun kom fra var farbar. Kvinnen så på våre fordoner med skepsis, men svarte høflig at hun så vidt hadde kommet fram, dog måtte hun leie hesten sin flere steder. Det var konklusjon godt nok for de fleste av oss, og dermed lempet vi syklene over det elektriske gjerdet og inn på det private gårdstunet. Ola, som fortsatt mente stivalget kunne vært spennende, grynter et eller annet om at dette nok måtte være en svært pinglete hest.

Vi kom oss fint forbi gårdsplassen og ned på asfaltvegen, og satte så raskt opp farten. Sykler passer tross alt bedre når underlaget er flatt! (selv om undertegnede etter hvert må innrømme at jeg trives bedre med Offroaden der det er mer ulendt terreng. Asfalt er for racer).

Vel gjenforent med Knut og Damene, foretok vi den endelige oppdelingen i to grupper. Ola mente vi burde få noen høydemetre å skryte av på denne turen også, og foreslo derfor at noen av oss tok turen forbi Lysedammene, en sving oppom Heggelivann og så tilbake forbi Storbekkhytta over Kampen og ned til Tobånn i Lommedalen. Knut, som er blitt mer og mer glad i bakker, ville selvsagt være med på den turen, mens damene Merete, Marianne og Ingrid syntes bakken over Kampen fikk være godt nok. Vi andre fulgte Ola. Og noen høydemetre ble det da også.

Til slutt rundet vi 500 høydemetre over havet og de fleste av oss kjente det godt. Undertegnede merket at det var lenge siden forrige sykkeltur. Først og fremst på sure ben, men etterhvert også på en medbrakt saftflaske som hadde gjæret !!!!! Vel er jeg avhengig av drikke, men her gikk grensen denne dagen i hvert fall. Nedover mot Kampen gikk det fort, nesten vel fort for Jonas som holdt på å skjene ut av vegen i en sving som kom litt for brått på. Heldigvis gikk det bra. Som alltid blir det strekk i gruppa når vi kommer innerst i Lommedalen. Må være hjemlengselen som tar kraftigere hos noen enn hos andre. Denne gang var det undertegnede som la seg i tet og var storveis fornøyd med draget helt fra Tobånn og ned forbi Bærums Verk, bare for å oppdage at ingen hadde hatt gleden av å ligge i dragsuget bak meg.

Nede ved Bærumsveien tok vi igjen damene og takket hverandre for en flott tur. Men kveldens Tour hadde egen bankett, da Dan-Evert og Marianne hadde gått til innkjøp av en ny grill som måtte innvies. Den forrige grillen var blitt kassert av Knut på banketten som vi avholdt for racer gjengen etter Tyrifjorden Rundt, så hva var da mer naturlig enn å la TourTråkk være med å innvie den nye. Bare Arne hadde andre sysler den kvelden så vi ble en stor gjeng som kunne komme sammen til grillfest og koselig samvær langt utover kvelden og natta.

Fra naturens verden: Mange ender i Engervannet. Tre vakthunder på en husmannsplass som omkranset en ung mø. En Pinglete hest og noen beitende hester. En frosk hoppende over veien ned fra Heggelivann. Uhorvelig mengder villjordbær innerst i Sørkedalen sett av mange og luktet av Ola.

60 km ble logget (litt kortere for Ingrid, Merete og Marianne).

Tusen Takk for en flott dag til alle.

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 13 – 26/7 2014

Fra sti og skog til gater og byliv

Hvem: Nok en ferieuke, men bra oppmøte på TourTråkk likevel. Hele 11 morgenfriske møtte til start. Disse var Steinar og Kristina Nervold, Ola N, Einar, Finn, Jonas, Narve, Peter, Frikk, Marianne B og Dan-Evert.

Hvor: Steinar foreslo, i mangel av andre forslag, at dagens Tour skulle gå østover. Først på stier gjennom Bærum like til Bogstad. Derfra opp til toppen av Tryvann langs Vettakollen. Så ned til Ullevålseter, Hammern, Maridalen og Frysja. Så videre langs Akerselva ned til Grønland og Barcode ved Oslo S. Derfra langs Fjorden og hjem. Da Marianne hørte denne planen fant hun det mest formålstjenlig å danne en egen gruppe 2. Sandungen ble målet og hun kom både opp og ned uten punktering eller andre severdigheter å fortelle om.

Ellers: Vi andre la ut i et tempo som helt sikkert ikke villet skremt Marianne fra å ta følge med oss et stykke i alle fall. Vi fulgte denne gang Stien tvers gjennom Bærum like fra Sandvika og helt opp til Bogstad Camping. Dette er som tidligere nevnt en liten perle av en sti, når en tenker på at den sirkler seg gjennom et såpass befolket område. Frikk, en kamerat av Jonas, hadde sin første tur med oss. Med bosted Vettakollen, hadde han sannsynlig håpet på et mer spennende sti valg, men turen gjennom Bærum tror jeg var ny også for han. Som vanlig ble det litt dramatik i den siste stupbratte bakken opp fra Lysakerelva ved Bogstad Camping. Peter måtte litt ut av løypa, og med det ble farten litt for liten og tyngdelovene for vanskelige å oppheve, og dermed ble det en skikkelig bakoversalto alla Tor den gang bakken fikk navnet Tors hindring, mener jeg å huske (Tors hindring den gang var forøvrig undertegnede). Alt gikk bra med Peter.

Ved Bogstad Camping ble det en liten drikkepause før forberedte oss på den lange stigningen opp Vettakollen. Som vanlig ble det litt strekk i feltet. Narve drog i tet og fikk følge av Jonas og Frikk. 50 meter bak disse fulgte Einar og Dan. Både Narve og Einar imponerer med klatreegenskaper som reneste Niballi. Dog måtte Narve slakke litt på tempoet på slutten, mens Einar lot praten gå uanstrengt. Siste stykket inn fra Vettakollen inn mot Tryvannstårnet fulgte vi et stiparti. Ikke spesielt komplisert, men dog slik at alle deltagerne fikk litt av hvert å bryne seg på. Fra Tryvannstårnet fulgte vi slalombakken på vestsiden et godt stykke, deretter på kjerreveier like til Ullevålseter. Som vanlig er denne sommeren, var solen sterk og varmen høy, så det passet perfekt at turen her gikk mest i skyggen. Ved Ullevålseter satte vi oss imidlertid i sola og tok en deilig rast med vafler og cola. Mens mat og drikke ble fortært, informerte Steinar oss om at vi hadde tatt akkurat denne turen i fjor også, hvorpå Ola fulgte opp med detaljinfo om Narve sitt utmerkede Referat hvor spesielt Akerselvas industrihistorie var gjenfortalt med ditto innlevelse. Sannsynligvis er det undertegnede oppvekst fra industribyen Odda som var årsaken til at Steinar resolutt utnevnte undertegnede til å skrive årets referat fra den samme turen.

Fra Ullevålseteren og ned til Hammern er det mye utforbakke. Farten var imidlertid kontrollert hos oss alle. Selv Ola tok det rolig, mulig i påvente av at de mange skrubbsår (fått etter en velt i Finnemarka tidligere i uken) skulle få tid til å gro. Nedover Maridalen fulgte vi asfaltvegen et stykke før vi tok av ned mot Frysja. Vel nede ved dammen nedenfor teknisk Museum, lå nær hele Oslos befolkning og solbadet langs Akerselvas. Og slik fortsatte det nedover langs elva. Giftutslippene for noen års tid siden var tydeligvis glemt.

I rolig tempo rullet vi nedover langs Akerselva like til vi med ett befant oss midt i Det kulturelle mangfold på Grønland torg. Litt av en forvandling var det naturskjønne og rolige skogsmiljø til hektisk menneskevrimmel og byliv en liten halvtime senere. Spennende. Fra Grønlands slitte bygårder trillet vi så gjennom Barcode området der diverse høye nybygg har reist seg. En voldsom kontrast, men også stilig og spennende (som bygg ingeniør er jeg naturlig nok forpliktet til å stå opp for denne type nybygg, spesielt med tanke på at mitt selskaper vært sentral i prosjekteringen). På andre siden av Barcode byggene åpner fjorden seg. Enn så lenge får man ikke den fjordfornemmelsen som ved Aker brygge, men det bør bli et spennende område om noen år. Vi fulgte nå sykkelstien langs fjorden rundt Akershus festning, rådhuskaia, Aker Brygge. Overalt en mengde turister som koste seg i sommersola. Innover mot Skøyen, kom undertegnede plutselig i front, og da steg tempoet litt igjen. Inne ved Skøyen båthavn rullet imidlertid Ola opp på siden og signaliserte at fartsmarkeringen var notert og at tempoet kunne roes igjen, og da gjør man selvsagt det. Ved Lysaker tok vi igjen av fra Asfaltstien og herfra fulgte vi diverse stier helt inn til Veritas bygget og Hennie Onstad museet. Langs vegen fikk Ola en punktering så vi fikk en liten stopp i vannkanten. Ola trøblete litt med diverse pumper, men fikk godkjent tross nesten 10 min tidsforbruk. Vi er tross alt midt i ferien. Like inn på stien her kunne Steinar fortelle at vi passerte ruinene etter en sommerresidence

som Terboven fikk bygget under krigen. Rart å kjøre rett over ruinene etter en som hadde styrt og forsøkte å kjøre over oss.

I Sandvika dro vi hver til vårt etter nok en fin tur i lag. Noen skulle videre på ferie, noen snart begynne å jobbe igjen. Jeg logget vel 62 km.

Fra naturens verden husker jeg ikke så meget, men flere ender ble sett ved enden av Engervannet, og på Øverland travbane var det full galopptrening på diverse varmbloodshester. Ved Ullevålseter gikk en ungfole og beitet.

Fortsatt god sommer

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 14 – 2/8 2014

En flott regnvåt lørdag

Lørdagen opprant med regn – Gud bedre det var godt etter all varmen i sommer, og tre syklistene sto klare 08:59. Kl. 09 ish, var 10 stykker på plass, derav 4 damer. Ny %-vis rekord der? Overlærer Steinar tok styringen og vi ble kjøpt enige om at skogen var for våt og en tur rundt Røyken og gamle toglinja var tingen. Olav T dukket foran meg idet spørsmålet om referent kom opp. Så da ble det undertegnede som fikk den – en gang må bli den første.

Hvem: Lørdagens Tour gjeng besto av Joar Skjevdal, Steinar Nervold, Kristine Nervold, Guro Aalvik Ødemark, Asrun Aalvik, Siri Kongsgaarden, Olav Tungesvik, Peter Svelander og undertegnede Øyvind Foyn + Mr. X som jeg ikke har fått navnet på ennå (var Ole-Johan Sundsvold, red. anm.)

Ellers: Det gikk strake vegen via Slependsrenna til Billingstadsletta og utover. Det var vått og glatt, og vi tok det med ro. Særlig over brua ved Holmensenteret så det livsfarlig ut, men vi berget oss. På veien mot Vetre passerte vi årets store Spiderleir. Jeg kom i hu Øystein Sundes Campingvogn og nynet litt på den:

*Og sommernatta var lys og lang
og det kom lastebil på lastebil med lass
Ferdighus fra Moelven og stiftelser fra Loelven
og speidere med luftmadrass.
Det kom trailere med leketøy, dopapir og sengetøy
bleier og fruktsalat
og alle som kom kjørende, de åpnet villig dørene
så folk fikk både klær og mat*

...campinglatriner var det også – nærmest en liten by var det – det så i hvert fall ut til at de hadde det meste på plass disse speiderne.

Mr. X (mellom Peter og Olav på bildet vedlagt) med ny flott sykkel fikk punktering ved Konglungen. Peter og undertegnede tro til for å hjelpe. Tiden ble tatt og klokket inn på 11:45. Det inkluderte TO slangebytter, da første bytteslange var punktert den også! Takk til Peter som tross alt hadde 29-er slange(r).

Det gikk etter dette i rolig tempo utover mot Slemmestad, og avkjøringen mot Røyken gikk helt fint. Steinar holdt i tømmene og sørget for at vi ikke kjørte for mye dobbelt. Og de fleste, dog ikke alle, tok det til etterretning (det er jo hyggelig å prate litt også), men da bilene ble litt for hissige i forbikjøringene ble vi myndig og godt beordret på rekke. Røyken sentrum ble passert, men da vi skulle finne inngangen til gamle toglinja, glapp det litt gitt. Vi rusa over en fotballbane, opp en våt gresskrent og var nesten på vei inn til Ros hytta på lysløypa, før unge fru Kristine Nervold tok styringa og loset følge på rett vei. Takk og pris. Dessverre fikk Mr. X et ublidt møte med asfalten straks etter. Hjulet sklei på det våte føret, styret ble slått skjevt, og et skrubbsår kom til syne. Det så heldigvis ut til å gå bra, og styret ble rettet opp og strammet til.

Under fotosession ved inngangen til toglinja kom det for en dag at Asrun fylt år i år, sånn ca. 50 ish ble det hevdet. Det ble allsang på grensen til Toglinja, og vi snurret litt rundt og bukket og neiet i regnet. Helt uvitende om hva som kom til å vente oss.

Halveis på den idylliske toglinja var det satt opp skilt. Full stop / sperringer, - anleggsområde. Hvorfor ikke si fra det litt før lissom? Men vi har jo offroad tross alt, så etter kort betenkningstid, sneik vi oss rundt gjerdet, inn på ulovlig område, tråkket oss gjennom tung sand og gjørme, våte var vi jo allerede, - noe issue – og kom oss forbi noen beist av anleggsmaskiner og ut på hovedveien – Lierbakkene. Det gikk bra - ingen Politi.

Opp Lierbakkene fikk Joar los med to karer med bukkestyre. Det var det siste vi så til han. Det holdt ikke å ligge i tet hele veien tidligere, måtte ta ut litt krefter. Det ble strekk i feltet, og ved Liertoppen gikk det helt i ball. Noen ble fintet ut ved avstikkeren opp til hovedkrysset mot Liertoppen, og fortsatte mot Tranby. Kristine og Mr. X var ihvertfall savnet. Kristine ble oppringt av svigers, som konstaterte at Mr X ikke var med henne, og hun tok Vestmarka hjem. Hvor var Mr. X? Vi ga opp der og da og samlet feltet, noen hadde allerede valgt å kjøre strake

vegen til Asker, så Steinar, Olav og undertegnede syklet via Lierbyen – Golfbanen – og "ny sti" etter Golfbanen, på tvers ned til Hanevoldveien (artig den der!), Skaugum – Hvalstad- Billingstadlia – og hjem.

Jeg klokket inn ca. 62 km og ganske nøyaktig 3 timer og 10 min sykling, og søkke våt, men ikke kald, da jeg kom hjem. Kan for øvrig anbefale avtagbare bakskeermer til 99.- på Birk eller XXL på slikt føre, da blir det litt enklere å ligge på hjul uten å bli totalt spruta ned i trynet :-)

Fra naturen side: Noen flotte tobeinte skapninger på joggetur som fikk tankene til å vandre, men ellers så det ut til at de fleste dyr og fugler holdt seg inne i regnet.

Mvh Øyvind Foyen

Steinar, Joar, Peter, Ole-Johan (Mr. X), Olav, Kristine, Siri, Asrun og Guro

Peter, Olav og jubilanten Asrun

TourTur 15 -9/8 2014

Ny debutant

Hvem: Vi var Bjørn Are, Ole Johan, LISE NILSEN (debutant) og undertegnede.

Hvor: Vi hadde lagt opp turen til Sandvika og videre mellom Engervannet og jernbanen, Haslum, Bekkestua, Sauejordet over golfbanen og videre Ankerveien over Øverland gård. Opp mot Steinskauen og ned til Dælivann, Valler og hjem. Km: 20,6. TID: UVESENTLIG.

Ellers: Turen gikk bra, debutanten møtte nok veggen flere ganger, men ga seg ikke! (med både skjermer og bagasjebrett og bremses som er på hele tiden er det vel ikke annet å vente....) Bra innsats!

Ved området ved Dælivann møtte vi en lettere irritert bærumsfrue som gjorde oss oppmerksomme på at det er sykkelforbud på den stien, helt unødvendig, det visste vi da fra før! Svarte damen høflig at det nå var det for sent, og vi var jo over halvveis så det var jo like greit å fullføre i riktig retning.

Hadde mange små pauser. Ole Johan hadde i løpet av sommeren investert og i ny sykkel, flott, da tyder det jo på at han har tenkt å være fast Tourdeltaker!

Fra naturens verden: De sedvanlige pippiper, lettskremte galopphester, sauer (på sauejordet selvfølgelig).

God helg!

Tom

TourTråkk 15 – Gruppe 1b -9/8 2014

På ukjente stier gjennom Bærum

Bra oppmøte på tampen av ferietida.

Hvem: Hele 24 ivrige syklister sto og ønsket meg velkommen til Jardartomta denne morgenen, da jeg svingte inn sånn cirka 08:59:55. Nå hadde jeg syklet fra Lysaker, så den beregningen mener jeg er helt innafor. Jeg fikk med meg at Tom Nilsen og TourTur-gruppa skulle sykle ett eller annet sted (se eget referat), og han fikk med seg 3 syklister, i tillegg til seg selv. Videre at Knut Petter hadde annonsert en rute for gruppe 1, som ingen av de jeg spurte var i stand til å gjenfortelle. Og jeg spurte mange. Jeg fikk også med meg at overlærer Nervold pekte en lang finger i min retning, og utbrøt med lærerstemme: "Ola T, du tar referatet for gruppe 1". Mon tro om han fremdeles er bitter for det med sykkeltaska.

Stor var gleden over å se at selveste Erik Klatremus kom oss i møte og skulle være med, på sykkel – og kompletterte gruppa til 20. Jeg ble fortalt at Erik fremdeles går på krykker, men sykkel er selvfølgelig ingen hindring for den fyren. I tillegg fikk jeg med meg at Øyvind E, Eivind, Peter, Siri, Øyvind Foyen, Steinar Nervold, Kristina, Lise, Bryn (som jeg ikke forsto var et fornavn, beklager det), Dan Evert, Knut Dagfinn, Olav T, Arne Gaustad, Jon Ole, Joar, Tore, Bjørn (debutant, og kompis av Øyvind E) og meg selv utgjorde gruppa. Altså 20 ryttere, hvis jeg ikke har talt feil.

Knut Petter viser vei

Hvor og hvordan: Touren gikk i jovialt skravletempo, forbi Sandvika, langs Engervannets vestsida på Engervannsveien, deretter nordøstover langs Øverlandselva til vi krysset Bærumveien. Det ble snakket om heltmodig innsats i Grenserittet, knallsterk kjøring, og mye mer. Det ble også mumlet litt bak i feltet, om det ville bli asfalt denne gangen også, men der to vi jaggu feil. Knut Petter hadde laget en plan, så innfløkt at du skal være 4 generasjons Bæring, for å skjønne hvor vi hadde vært. Takk og pris, for GPS'en som sto på styret, og kunne gjenfortelle historien i detalj.

Touren gikk videre over Gjønneshjorden, på sti langs Hosleveien over Hoslejordet opp mot Griniveien. Vi fulgte denne litt, men tok av til venstre langs Østernbekken til vi overraskende for meg, kom på Ankerveien igjen, som vi tok i retning Fossum. Herfra gikk turen

til Østernvann, før vi krysset Abborbekken, syklet litt sti, før vi fulgte Lønnåsveien ned igjen til Sørkedalen skole. Overraskende nok måtte Joar slippe før bakkene, eller "snu for å dra hjem igjen", som han selv kalte det.

Ved Sørkedalsveien, delte gruppa seg i to. Gruppe 1a, de som ikke har familiære forpliktelser å ta vare på, dro over Kampen og over i Lommedalen. Mens, den mer ansvarlige, i gruppe 1b tok Sinoberveien ut Sørkedalen for å dra hjem til forpliktelser i hus og hjem.

Vi greide likevel å spe på med morsomme stier ned til Bogstad, som Bjørn debutant trakk ut fra ermet. Herlig! Herfra fulgte gruppa Lysakerelvas østre side helt ned til Lysaker, hvor undertegnede var klokke hjem, til 11:55. Dette til tross for et litt stygt velt av Peter (se bildebevis, Peters kne). Petter skulle svinge under en trestokk som hang over stien, men kjørte forhjulet inn i en annen, og ble kastet over styret. Det gikk litt ut over kne og gir, men ikke mer enn at han beit tenna sammen, og kjørte videre etter en teknisk stopp ved Lysejordet. Vi er da syklistar, -ikke fotballspillere.

Peters kne

Etter å ha satt av meg på Lysaker, forsvant resten av gruppa bortover Nordraaksvei i retning Sandvika, og jeg antar at de har vært hjemme en stund nå. Jeg logget ca 5 mil på 2 timer og 42 minutter effektiv sykling. Pulsen var fordelt seg over sone 1, 2 og 3. Og en snartur oppom 4. Se Strava for øvrige detaljer, for de som er interessert i den slags.

Fra naturen: Det var mye fint å se, denne lørdagen. I tillegg kjørte overlærer Nervold kjørte etter et eget utsagn over en orm. Da jeg spurte om det var en stålorm, svarte han «nei, den var svart». I mitt stille sinn tenkte jeg at stålormer vel kan se svarte ut, men siden overlæreren er overlærer, holdt jeg det inni meg. Hvordan det gikk med ormen, vites ikke.

Eksempel på å stålorm, (bilde hentet fra Google)

Mvh Ola T.

TourTråkk 16 – 16/8 2014

Grus og litt sti på Krokskogen, om Damtjern og Løvlia

Hvem, hvor og ellers: Med skolestart over helgen, var det ikke så rart at fremmøtet var bra denne lørdagsmorgenen. Vi var 20 som møtte opp, til tross for overskyet vær med regn i luften. Ola N hadde på forhånd annonsert hele 3 alternative turer denne Lørdagen. Tom sin gruppe TourTur, med mer fokus på opplevelser enn harde motbakker, pulsklokker og uframkommelige stier, har etter hvert fått god oppslutning, spesielt blant damene. Denne gang møtte ikke Tom, men 3 damer var her så tur ble det. Marianne B, Sigrunn og Ingrid tok turen om Solli Gård. Alle er vel hjemme (godt, siden det er drøy uke siden de la i veg, red.adm.).

Ola N ville selv lede an en gruppe på diverse stier på kryss og tvers i Vestmarka. Da Ola ved frammøte varslet at det nok kunne bli noen litt tøffere stutfordringer enn vanlig er, forstod undertegnede straks at dette var en vanskelighetsgrad som ville bety; lite sykling oppå setet, men desto mer bæring av sykkel over skuldra. Om tilsvarende refleksjoner også ble gjort av andre vites ikke, men Ola fikk kun følge av 3 andre tøffinger. Resten av oss, 13 i tallet, følte oss mer fristet av det siste turalternativet som skulle gå mest på grusveien fram og tilbake til Damtjern på Krokskogen. Når det er sagt, er det vel over middels sannsynlig at Erik klatremus ville valgt stialternativet om det ikke hadde vært for at han fortsatt er noe redusert etter streptokokk-angrepet i venstre ankel. At han lett fulgte gruppen fram og tilbake til Damtjern med 25 % kraft i den skadede foten er imponerende!

Leder for Damtjern-gruppa var Overlærer Steinar (han UTEN skrivekløe, red.adm.). Greit å få testet lederevnene igjen, i og med skolestart over helgen. Han er imidlertid litt ut av trening når det gjelder skriving av referat, samt også delegering av dette ansvar. (Således er disse linjer forsøkt lastet ned fra en hjerne som ikke ble utnevnt og således ikke var innstilt på referat modus da turen tok fatt. Dere får derfor ha meg unnskyldt om det går litt surr i navn og hendelser underveis).

Turen startet rolig og fint opp langs Lomma. 12 glade gutter og en jente (Lise). Underveis (Lommedalen golf) fikk vi følge av en venn av Arne Gr., slik at vi tilsammen var 14. Han får selvsagt ikke godkjent hverken oppmøte eller tur, uten at jeg tror han bekymrer seg så mye over det. Steinar hadde annonsert rolig tur, med muligheter for fartsøkninger for de som ville det på gitte strekninger. Første frislepp var grusveien på nordsida inn til Tverrelva. Jeg mener å huske at tempoet dog var nokså moderat, men litt spredning i feltet ble det som alltid. Jonas var hissig og lå i tet for det meste. Men det var mange sprekinger i feltet. Tor som har ligget i treningsleir mesteparten av sommeren, tar nå bakkene uten å puste virker det som. Også Magne var tilbake i det gode selskap, men også han viste at sykkelformen var bra.

Inne ved Damtjern stoppet noen av oss opp ved kiosken. Den var nesten stengt, men jeg tror Erik klarte å lure til seg en kjeks eller lignende. Mulig han fikk ekstra pleie når betjeningen så at han ikke kunne gå på det ene benet. Vi andre tok fram nistepakken og koste oss med den mens vi ventet på baktroppen. De lot imidlertid vente på seg, men det skyldes ikke at de lå langt bak i feltet. Det var bare Steinar som hadde valgt å straffe oss som lå i front ved å ta av mot Løvlia like før kiosken selvsagt. Dermed fikk vi som hadde ligget i tet føle hvordan det er å danne baktroppen også. Før vi la iverg tilbake mot Løvlia, forlot vi imidlertid Øystein. Han skulle ha en skikkelig langtur øst og nordover i marka (Strava rapporterer om ca. 145 km på den unge spreke, red.adm.). Bakkene inn mot Løvlia var lange, bratte og tunge for undertegnede så det var godt å ha hjulet til Tor å henge seg på. Godt å ta en pust i bakken på Løvlia, som heldigvis holdt åpent og kunne friste med kaffe, brus og bakverk. Så fantastisk smakte det kanskje ikke, men kaloriinnholdet var på topp så kroppen forøvrig gav god respons. Ned fra Løvlia fikk vi en punktering som gjorde at vi måtte ta en god pause. Husker ikke hvem det var som var uheldig, og det var heldig nok for han. Såvel tempo som utførelse her lå nemlig langt på nedre skala, og da er jeg rimelig snill!

Selv om dette skulle være en tur som først og fremst skulle gå på grusveger, var det annonsert litt stier også her. For undertegnede var stipartiet litt sør for Løvlia komplisert nok, men jeg skal innrømme at det var morro også. Det skyldes selvsagt at selv undertegnede har klart å tilegne seg en viss stiteknikk etter hvert. Men ikke bedre enn at jeg dannet baktroppen selvsagt. Noen velt ble det vel på flere, men ingen skader heldigvis.

Vel ute av stisekvensen samlet vi igjen troppene og nå ble det meldt fritt fram for kjøring ned til Lommedalen. Av erfaring vet jeg at her gjelder det å ikke miste hjulet på han forran, så da Jonas dro av gårde var det bare å bite seg fast. Jeg syntes det gikk fort, men vel nede var ikke resten av feltet langt bak. Sprek gjeng dette.

Med asfalt under hjulene rullet vi i samlet flokk nedover Lommedalen langs Lomma og hjem. Dog passerte vi en annen syklist vel fort langs stien ved elva rett før vi passerte Bærumsvegen. Vi fikk tilropt noen gloser om uvettig kjøring, og selv om jeg der og da mente vi hadde full kontroll, så syntes ikke vår sykkelvenn det samme. Og når den ene parten er utrygg så må vi innrømme at vi kjørte for fort der. La oss ta det til etterretning og roe farten slik at også våre medsyklister føler seg trygge. Vi kom alle trygt hjem denne lørdagen også. La ikke det bli den siste, og husk sikkerhet framfor alt. (Undertegnede var forøvrig ute for en nesten ulykke onsdag da jeg med offroad sykkel punkterte på framhjulet og gikk i bakken i en svak sving, heldigvis med rel. liten fart. Noen skrubbsår her og der og en hjelm som sprakk etter å ha tatt av for et hardt slag mot asfalten og således hindret at hodet sprakk!!!). Det gikk altså bra denne gang også, men kunne gått mye verre om punkteringen hadde skjedd i større fart!)

Fra dyrenes verden husker jeg lite. Sikkert noen sauer og hester som beitet.

For Overlærer Nervold,

Dan Evert

StiTour for de tøffe kostet Kjell dyrt!

Én etter én valgte altså Overlærer Nervolds gruppe på etappe 16, men igjen stod Aslak, Ørnulf, Kjell N. og Ola N klare for en stiTour i Vestmarka. Og stier ble det, der vi tråkket oss gjennom Vestmarka opp til Sollihøgda, forbi Mustadkroken og ned i Kjaglidalen og elvelangs ned til asfalten ved Kirkerud. 90% sti, resten grus og asfalt!

Opp og gjennom Tanumskogen var en tøff start, over jordene på Tanumplatået og skiløypa opp til Vestmarksetra, her hadde løypelegger Ola studert O-kartet og mente å huske at han hadde syklet på en fin sti over til Persbånn tidligere i karrieren, noe han optimistisk medelte gruppa, og vi la trøstig i veg vestover fra Grønlandsveien, bare for å konstatere at etter 50 m var det bæring og klatring opp kneika. Men Ola var fortsatt optimistisk og sa at snart kom vi over på mer sykkelvennlig partier som bare ble bedre og bedre..... Tja, det ble bedre ei stund for så å bli brattere og brattere og gruppa begynte å innse at dette umulig kunne være den lettsyklede stien de var blitt lovet, men den gamle skiløypa til Grønland, DET husket i alle fall Kjell. O-kartet ble dratt fram og Ola mente han så feilen, de hadde oversett et kryss der nede hvor brattbakken begynte, DER skulle den fine stien begynne. Ned igjen, stikryss funnet, Ola skeptisk, fordi dette jo heller IKKE lignet på den stien han mente å huske han hadde syklet på

før, men retningen var fin, men framkommeligheten nær null. Likevel imponerte gruppa med sitt gode humør og pågangsmot der de bar og løftet og innimellom syklet bittelitt på den gjengrodde stien som til slutt havnet ved Persbånn. Her oppdaget løypeleggeren en fin sti som kom fra venstre og innså at DETTE var stien han hadde syklet før, slett ikke den gjengrodde han optimistisk og selvsikkert hadde ført gruppa inn i. Nå skal det legges til at Ola påla seg selv som straff å ta turen inn i Vestmarka et par dager senere for å FORSIKRE seg om at den stien han HADDE TENKT å sykle virekelig var verdt å sykle, noe den absolutt viste seg å være! Men stien går inn i svingen ved Furuholmen og slett ikke fra Grønlandsveien, og på Strava heter den Skogens Konge, så fin er den i alle fall!

Vel, fra Persbånn tråkket vi på grusveg og sti innover til skiløypekrysset Damvann øst og inn på Vestmarkrittraséen opp mot Mikkelsbånn, tok av på grusvegen i retning Lindeberget og klatret opp dit etter hvert. Kort mat og drikkestopp, før vi heiv oss på syklene i retning Bråtan. Kjell og Ola i front, men Aslak og Ørnulf ikke langt bak. Fra Bråtan ville Ola ha med gruppa langs skiløypa mot Sollihøgda og inn på en liten sti han og fruen hadde gått tur-O på for litt siden. Dette viste seg å være et svært godt veivalg, med unntak av ei kort bæring over ei lita myr og opp ei kneik var dette en svært så morsom sti, som brakte oss over Saksen på østsida av Tjenslitjern og endte opp på Bærumsida av Sollihøgda rett ved Niskinnveien. Ørnulf kunne i pausen ved Saksen berette om at Aslak hadde begått et nydelig svaletup over styret på stien bortover åsen, høyt og luftig i det forhjulet slett ikke ville like fort fram som Aslak. Men takket være tjukk blåbælyng og mose, endte det fint, og Aslak syntes det hadde vært et morsom opplevelse, nesten som på Tusenfryd!

Gruppa var godt forberedt på at stien bortover mot Mustadkroken bød på trilling og noe bæring, men herfra og ned til Kjaglidalen mente unge Nyhus at det var lett sykkelbare flytstier, det var i alle fall det han memorerte fra sist han var der! Jo da, fint og artig var det å sykle der, men Aslak, Ørnulf og Kjell mente nok at løypeleggeren lider av noe selektiv hukommelse, at det nok var betydelig tørrere den gang og at det har vært en storm eller to siden Ola var der sist også..., for et og annet vindfall gjorde at farten måtte ned her og der. Og det var foran ett av disse vindfallene Kjell gjorde tabben som skulle koste ham dyrt. Gruppa hadde, i større eller mindre grad, klart å forsere noen vindfall på imponerende vis uten å gå av sykkelen, og Kjell syntes nok at Ola hadde vært i overkant kjepphøy ved et par anledninger. Så da han så en litt vanskeligere hindring rett foran, ropte han til Ola at «klarar du den skylder jeg deg ei krone». Dette tente Ola, som tenkte "ei krone her og ei krone der", og dro til så bark og fliser spratt, og på elegant vis klatret over tømmerstokkene, mens Kjell måpende så C-momentet og måtte konstatere at gjelda økte. Det må dog påpekes at selv etter ei uke er gjelda fortsatt uoppgjort!

Ørnulf, Kjell og Aslak ved Knappnæring

Bilde ble tatt ved Knappnæring, en gammel plass langs stien, og vi var klare for den stupbratte stien ned mot Kjaglidalen som vi snirklet oss ned på stive hjul før vi tråkket grusvegen ned gjennom naturreservatet, under E16, over Frogner gård med bringebærduft og duft av nystekte selvplukkervaffer, før vi avrundet stiTouren med stien langs Isielva. Vi konkluderte med at det hadde vært en flott og morsom tur som hadde gitt mersmak, selv om det ble litt trilling/bæring her og der. Så mange km ble det ikke, men drøye fire timer på sykkelen tyder på mange tråkk!

Mvh, Ola

TourTråkk 17 – Gruppe 1 -23/8 2014

Etter regn kommer sol

Regnet trommet på takvinduene. Mange fikk negative tanker, vondt i viljen, trakk dyna godt over hodet og overlot dagens Tour til de som har forstått at den menneskelige kropp er vanntett. "Pinger, ferdig snakka" kommenterte TourTur-Tom like før Sharp. For å gi "pinglene" ekstra dårlig samvittighet dukket samtidig sola opp som lyn fra klar himmel, og Touren ble fullført uten en regndråpe.

Hvem: Det var 11 vanntette TourTråkkere som møtte opp, og det var TourTur-Tom, overlærer Steinar, Dan-Evert, Tore, Peter, Jon Ole, Ørnulf, Ola T, Ole-Johan, Erik Klatremus og undertegnede. Det ble en liten diskusjon hvorvidt vi skulle kjøre ritt som i fjor, i samlet flokk eller i spredt uorden og hva som ville passe best før neste helgs Birken. Erik konstaterte at det var ingen blant de oppmøtte som hadde et perfekt planlagt opplegg før Birken, så hva vi valgte spilte ingen rolle. Valget falt da en plass mellom samlet flokk og spredt uorden, men hvis noen fikk illebefinnende så skulle noen vente.

Hvor og ellers: Overlærer' n hadde dagen før foreslått Tour Challenge (se kart) og ettersom han tillegg var i streik (eller kanskje bare konflikt) så delegerte han som vanlig referatskrivingen, denne gang til meg. Nevnes kan at Ola T dukket da blikket til Overlærer' n sveipte over forsamlingen.

TorTur-Tom dro avgårde og hva han opplevde på Touren kan leses nedenfor. Gruppa, som nå besto av 10 stk. tråkket langs elva opp til Isi og videre på sykkelstien opp til Skoglund, hvor vi passerte Tom. Opp fra Skoglund til Svartvann ble jeg etter hvert liggende noe bak i feltet, men i "Nytt fra fronten" (lenger ned i referatet) prates det om både rykking, napping og lett samtale. Feltet var samlet ved Svartvann. Svein Eriks Lem ble passert i relativt rolig tempo ettersom den som vanlig var sleip og glatt etter nattens regnvær. Litt gjørme og sugende barkparti ble unnagjort før bakkene opp mot Grønland. Ned mot Vestmarksetra skjønner jeg at det ble holdt god fart for jeg så ikke snurten av noen før jeg var oppe ved Sandungen. Erik Klatremus tok seg ikke tid til å stoppe, men fortsatte i ensom majestet videre og vi nådde ham ikke igjen før ved Tranby, hvor han hadde ventet i 20 min på oss ni.

Etter en kort pause ved Sandungen bars det opp bakkene til Rustan leir. For å unngå Mariannes Sprekk og gjørmeparti på høyre side av gjerdet kommanderte Overlærer' n halvt venstre og runding av leiren medsols. Noen steder gikk stien tett innpå gjerdet hvilket resulterte i hekting og påfølgende fall av Ole-Johan, heldigvis ingen skader. Ned fra Rustan leir var det, basert på fjorårets hendelse på Tour 8, enighet om rolig tempo og ingen forbikjøringer. "What goes up must come down" heter det i sangen. Denne gangen ble "What bikes down must bike up", dvs. opp til Solli hvor det til Overlærerens bestyrtelse ble en kort pause med påfyll av vann på flasker, vasking av briller og litt kaffe. Ved Solli gikk Dan-Evert over "catwalken" for å demonstrere de flotte sykkelvestene som ble brukt under Jotunheimen rundt og som Håkon Nesse har lagt ut for salg for kr. 300,-stykket. Reflekser både her og der + lommer på ryggen. Kan hentes hos meg, hvis noen vil kjøpe (tenk sikkerhet i høstmørket)

Fra Solli ble det strake veien til Sylling via Sandungen. Ole-Johan ble ivrig, la seg i tet i baktroppen og syklet forbi stikrysset ved Sandungen. Roping og skriking hjalp ikke, så Tore måtte sykle etter for å geleide ham på rett vei. Dan-Everts Bom i bunnen av bakken ved Sylling ble passert uten uhell og videre mot Tranby lå Landeveis Dan stadig i front og holdt konstant 30 km/t +. Ved Tranby ventet Erik and "Then we where Ten" (fritt etter ...And Then There Were Three... fra det niende studioalbumet fra det engelske progressiv rock-bandet Genesis, utgitt i april 1978).

Ole-Johan lurte på om vi var på toppen nå og jeg svarte bekræftende på det. Jeg så for meg asfalt mot Liertoppen og Asker, men gikk på en psykisk knekk og møtte bokstavelig veggen da Overlærer' n dro avgårde opp noen bratte

grusveier fra Tranby. Jeg ble liggende bak, mistet hele gjengen av syne og dro til høyre i et kryss for å finne igjen den etterlengtede asfalten. Ved Drengsrud kom plutselig Ole-Johan skjenende ut fra venstre etter å ha mistet losen ved inngangen til golfbanen. Derfra dro vi to sammen langs Gamle Drammensvei, Kirkeveien, Kjærlighetsstien og hjem. Vel hjemme tikket følgende meldinger inn på FB: "Jeg mistet sykkelgjengen ved Skaugum, men er nå vel hjemme igjen. Takk for fin tur!! Tore" og "Vi lette etter dere Knut, men dere var jo ikke å finne noe sted. Teoriene var mange og kreative. Bra at dere har kommet dere vel hjem. Ola T"

Fra naturens verden: TourTur-Tom plukket kantareller ved Skoglund. Både sort og hvitt fårrikål med ull på ble observert flere steder. Hester var det flere av. Jeg gjorde mitt best for å kappe brunsnegler i to på asfalten opp til Skoglund. Et par km etter Sylling lå det en svær ihjelkjørt grevling mitt i veien. Damer var ute og luftet sine hunder. Tror det var det meste.

77 km registrert på min Garmin

Mvh Knut

--- 00 ---

"Nytt fra Fronten": Lørdagens TourTråkk (Tour Challenge) ble første gang arrangert i fjor, og da som nå lagt i forkant av Birkebeinerløpet. I fjor ble det stor fart og full spredning i feltet. I år derimot var det ingen som var spesielt interessert i rase avgårde fra start. "Vi kjører som en gruppe" ble annonsert og dermed trillet vi rolig avgårde. Som vanlig er på våre TourTråkk er det lett for at de med gode ben ikke klarer å holde igjen slik at feltet er samlet, så også denne gang. Og siden Knut mente jeg var en av de som syndet mest, fikk jeg ansvar om å rapportere hendelser verdt å nevne fra fronten av feltet. Her er min rapport fra fronten:

Det var vel i bakkene rett før Skoglund at undertegnede sammen med Ola T og en ungfole til tråkket litt hardere på pedalene. Men samtalen gikk lett og ledig og tempoet like så. Ved Skoglund var vi snart samlet igjen, men så ble det igjen litt for fristende å sjekke formen litt i bakkene opp fra Skoglund. Undertegnede tok igjen føringene mens Ola T og ungfole fulgte lett med. "Du kan få jobben som hare den første milen på Birkebeinerrittet til helgen" skrev Ola T. Undertegnede har ennå ikke falt for fristelsen å få testet formen i noen offroad løp, men hare kan kanskje være en start?

Stopp ved Solli gård

Vi ventet ved innfarten til Svein Eriks Lem og holdt så stort sett følge igjen ned mot Vestmarksetra. Så rykket Steinar litt, og dermed ble det igjen økning i fart, og slik fortsatte det med rykk og napp. Som alltid blir det mest slitsomt for de som kommer sist. Men for å bøte på det tok vi en noe lenger matstopp ved Solli gårdstun. Noen fikk til og med kjøpt seg en kopp kaffe. Vannflasker ble fullt opp, bilder tatt og så bar det avgårde igjen. Ned fra Sandungen til Sylling ble jeg plutselig mutters alene. Vel nede ved bommen, som jeg selv har gitt navn til etter nesten å ha brast rett gjennom den en gang for 4-5 år siden (Dans bom), fikk jeg en liten pause mens jeg ventet på resten. Mintes en stopp her for to år siden da jeg var så stiv i bena at jeg ikke klarte å gå av sykkelen ved egen hjelp. Heldigvis i bedre sykkelform denne dagen. Derfor kunne jeg også tilby meg å ligge i front inn mot Tranby. Knut kunne rapportere jevnt fint tempo i 30 km/t hele vegen. Ikke så verst med tanke på at vi for to måneder siden kjørte samme strekning med racer og med rulle og 37km/t i snitt. Artig strekning.

Hjem fra Tranby var det slutt på rykk i front. Likevel klarte vi å miste 3 på vegen. Tror imidlertid det mer skyldtes trøtte ben hos noen framfor rykk i tet.

Takk for nok en flott tur til alle. Mvh Dan-Evert

TourTur 17 - 23/8 2014

"Kor e alle pinglene"

Hvem, hvor og ellers: Møtte opp på en litt regntung morgen sammen med en gjeng med ville Birkenblikk. Fikk fort beskjed om at i dag var venting bare å glemme og forstod med en gang at her ble det tour i ensom majestet. Eggum skriver "kor er alle helter hen" men jeg lurar heller på " HVOR ER ALLE PINGLENE"; - de som bare sjekket været og tredde kroppen lengre inn i dyna!

Tom fant kantareller

Km: 26

Tid: uvesentlig.

Fin tur men ensomt!

Mvh Tom

Holdt følge opp til Bærumsveien, da svingte de over elva mens jeg holdt meg på veien. De tok meg igjen når jeg var nesten oppe ved Skoglund og siden har jeg ikke sett dem. Stoppet på Skoglund og vurderte å snu men tok av det lange tøyet og startet på bakkene i godt mot. Etter 50 m snudde jeg blikket til venstre, og hva sku det mine øyne blå..... jo kantareller! Etter det ble det en kombinert sykkel og sopptur.

Tok det pent over Sven Eriks Lem, syklet rett hjem derfra med noen sopplukkepauser.

Dyrenes verden: sau, pippipper og kuer.

TourTur 18 - 30/8 2014

Feil prioritering?

Hvem, hvor og ellers: Etter å ha sendt avgårde gubben på Birken tidlig lørdag morgen, satt jeg og lurte på er det i det hele tatt var noen Nine o'clock syklistene igjen i Bærum. For å finne ut av det var det bare en ting å gjøre, og det var å møte opp på standplass. Og der stod Tom med bil!? Hadde han tenkt å være følgebil for oppmøtte Tourtursyklistene? Men nei, han hadde bare tenkt å se Tourtursyklistene vel avgårde før han selv dro på fisketur ved Rena. Du store min tid, fisketur til Rena på selveste Birkendagen! Snakk om prioritering!

Av totalt åtte hjemmевærende Nine o'clock syklistene var vi tre som skulle på TourTur. Det var Eva, Marianne S og undertegnede. Marianne hadde vondt kne, undertegnede hadde en jæv....gangspærre etter en styrketreningsøkt på torsdag og Eva ble med hvor som helst bare det ikke ble langt. By i Lommedalen ble valgt og ferden gikk langs Lomma oppover til By. Turen gikk i jevnt Tourturtempo (dvs. i skravletempo). Returen gikk samme vei som oppover. Her ble vi tatt igjen av noen syklistene med nummer på sykkel. Var det villfarne Birkebeinere eller hva? Etter nærmere øyensyn kunne vi lese at det sto et eller annet med triatlon sammen med nummeret. Så var ikke alle mannlige syklistene på Birken likevel. Totalt ble det 28 km.

Fra naturens verden: Julenissen!! - i hvert fall var det en som lignet veldig - og attpåtil på rulleski.

Mvh Merete

"Selfie" av Merete, Marianne og Eva

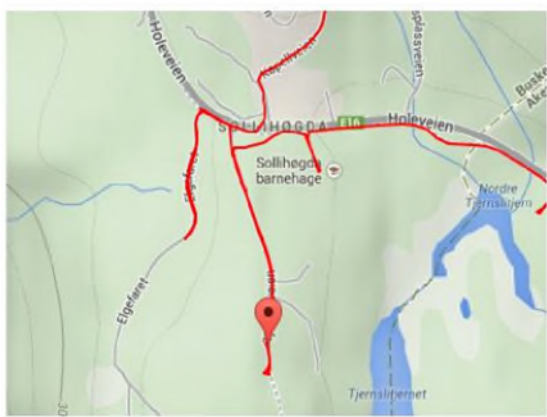
TourTråkk 18 – 30/8 2014

GRUPPE 2 Halvbirken på hel---birken tid.... ©

Eplekjekk foreslo undertegnede å ta runden rundt Vestmarka, mot Sollihøgda, ta av "ett eller annet sted", komme seg inn på sti mot Engersetra etc etc.. ikke helt klart mao.

Hvem: Gruppen bestod av Dan-Evert, Einar, Asrun, Narve og Øyvind.

Hvor og ellers: Vi dro strake veien, det meste Asfalt opp mot Sollihøgda, og holdt oss LANGT unna stier eller idylliske vassdrag vi kunne. Der er vel tradisjon for å holde seg unna dette når man har sjansen, mens resten av dere mesket dere i grus og stier på en slik dag.

Vel oppe mot Sollihøgda, så sleit vi med å finne den "inngangen" som skulle til. Det ble nok en ekstra km der kjentmannsprøven ble ikke bestått mao. Må bare konstatere at jeg var på bærtur der gitt.

Resultater ble at vi tok letteste beslutning og dro mot Kleivstua istedenfor. Det fungerte helt utmerket. Været var helt supert, og vi storkoste oss innover mot Sørsetra.

Dan annonserte prikke-konkurranse gjennom stien til Sørsetra. Det var tørt, så det gikk jo helt strålende. Max antall prikker ble 2 på et par stykker. Nevner i all beskjedenhet at det ble 0 på Narve og undertegnede. Einar imponerte forøvrig uansett ved å sykle på en cyclocross sykkel, riktignok med litt grovere dekk (?).

Narve antydte et lite behov for mat på Sørsetra, men fikk ikke det helt stort gehøret for det, trakk inn forslaget rolig, så vi for videre på gode grusveier retning Kleivstua. Ved Kongeveien, eller "Eventyrveien over Kroksogen" valgte vi å ta til høyre mot Frøshaug og ned til Lommedalen. Det ble noen bratte bakker på slutten ned mot golfbanen. Narve er jo klin gæærn nedover, og undertegnede ble litt for tøff i nikkersen reddet seg hårfint ut av en ufrivillig skogstur i en bratt venstresving. Takk og lov! Ellers ble vi kraftig påminnet om at vi ikke var alene i marka på vei ned. Bak en sving, gående i full bredde møtte vi en gjeng på vei opp. Superskummelt – her kunne det blitt skikkelig cyclocræsh. Heldigvis gikk det bra!

Vi tok oss rutinemessig ut av Lommedalen på Gamleveien ned til Bærums Verk, langs Lommedalselva / Sandvikselva og hjem.

Logget ca. 55 km på ca. 3 timer.

Fra naturens verden: Ett ekorn observert løpende over veien ved Frøshaug.

Mvh Øyvind Foyen

TourTråkk 18 – 30/8 2014

På let etter den bortkomne sti.

Ola etterlyste et referat fra Etappe 18 gruppe 1. Her får jeg ta ansvar for å ha utført en for dårlig delegeringsjobb. Jeg antydte overfor Øyvind Foyn at han kanskje kunne ta pennen fatt denne helgen, og mente han, noe motvillig kanskje, tok på seg oppgaven. Når Ola nå truer med at vår lange strabas ikke kan bli godkjent, tørr jeg ikke annet enn å overkjøre Øyvind og oversendes herved et rekonstruert TourTråkk referat, etter litt saumfaring i min etterhvert no gamle hjernebarken. Øyvind må gjerne supplere (Red. anm: Se referat over).

Hvem, hvor og ellers: Så vidt jeg husker var det rimelig grått vær denne Lørdags Birken morningen. Ikke var vi så mange som møtte opp her på Jardar tomta heller må vite. Svært mange av våre sykkelf venner stod i stedet på startstreken på Rena for å gjennomføre nok et Birken løp. Så altså ikke med oss 8 som i stedet skulle se til at Tour Tråkk 18 ble gjennomført etter planen. De siste årene har vi hatt som tradisjon at Birken Lørdagen her i Bærum gjennomføres på asfalt for riktig å demonstrere motsetningen til de mange som sykler på grus og sti. Men det var ikke noe stemning for det. Marianne Eva og Merete ville ta turen om Solli, mens Asrun, Narve, Einar, Øyvind og undertegnede valgte å følge Øyvind som ville geleidet oss gjennom spennende stier fra Sollihøgda og ned til Vestmarka. Øyvind hadde hatt en fin tur her i fjor en gang, og mente han skulle kunne geleide oss på en fin tur. Og fin tur ble det, men ikke der Øyvind hadde tenkt seg.

Oppover mot Sollihøgda valgte vi å følge vegen mot Skui og så fortauet og stier opp til Sollihøgda. Tempoet var bedagelig og i hyggelig pratetempo. Hva vi pratet om er imidlertid umulig å si, men sikkert noe hyggelig.

Vel oppe ved Sollihøgda begynte imidlertid problemene å komme. Øyvind husket ikke hvor stien sørover mot Vestmarka startet. Vi lette og lette i sikkert over en halv time men det eneste vi fant var en riktig flott enebolig som visstnok var eiendomskongen Olav Thon sitt hjem. Han var imidlertid heller ikke hjemme, så da måtte vi til slutt finne oss en ny tur. Etter litt rådslaging ble vi enige om å ta den ordinære ruta inn til Kleivstua forbi Sørsetra og så Kongevegen hjem.

Kan ikke huske at det skjedde så mye spennende på turen, bortsett fra at vi hadde en liten intern konkurranse gjennom stipartiet rett før Sørsetra. Målet var å unngå å måtte sette foten i bakken, og det tror jeg vi nesten alle klarte faktisk. Ingen stor bragd kanskje, men flere av oss var rimelig stolte likevel. Stort sett holdt vi følge det meste av vegen, bortsett fra da vi kom til Kongevegen der Øyvind Einar og undertegnede tråkket litt ekstra på. Asrun og Narve var imidlertid ikke langt bak da vi ventet ved bunn av den lange bakken innerst i Lommedalen. Herfra bar det straks vegen hjem uten ekstra stopp hos Baker'n på Bærums Verk.

Fra naturens verden: Jeg mener å huske vi så noen kuer og sauer ved Sørsetra. Mener jeg kloknet ca. 55 km

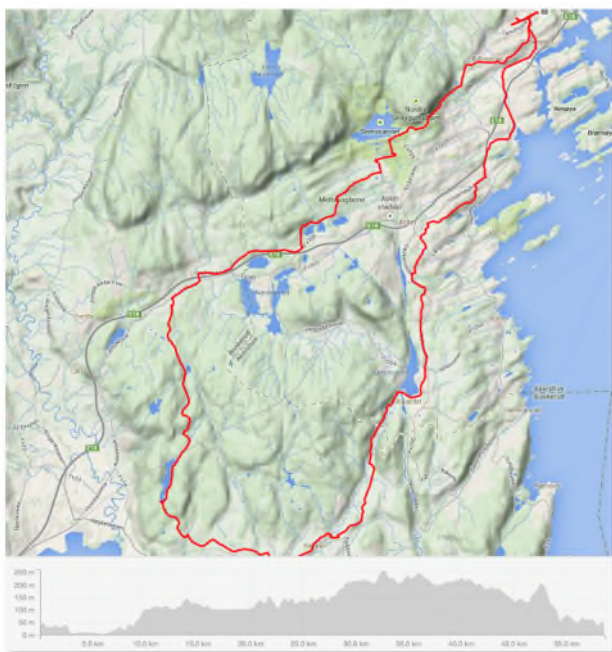
Mvh Dan-Evert

TourTråkk 19 – 6/9 2014

Sulten hønsehauk ble skremt av overmakten!

Det er godt vi er mange på tur! Etter å ha passert Skapertjern i Kjekstadmarka i går oppdaget vi som lå i front en SVÆR rovfugl som kretset over oss da vi stoppet for å hive etter pusten. Mulig den hadde fått ferten av melkesyre som kanskje ble utsondret fra noen av oss, og at det skjerpet appetitten og motet der oppe, for det så ut som den forberedte seg på angrep..... Men etter hvert som flere syklistene dukket opp fra skogens indre, innså nok den SVÆRE rovfuglen at dette nok ville bli en kamp han vår dømt til å tape og den forsvant etter hvert stille vestover. Var det en ørn, hønsehauk eller vepsevåk spurte vi oss, men vi konkluderte raskt og resolutt med at dette var en typisk Kjekstadmarkahønsehauk med typiske lyse partier under vingene!

Vel, vi var 17 stykker på plass denne milde morgenen. Merete og Eva dannet TourTur-gruppa, mens Kristina, Anne Lise, Siv, Tor, Steinar, Ørnulf, Arne, Tore, Einar, Øyvind med sønn og GSV-soldat Christian, Eivind, Knut Petter, Magne og Ola N dannet hovedfeltet. Det var bebudet Tour vestover og Knut Petter loset oss gjennom kjente og ukjente veier/turveier og stier i Asker til vi plutselig befant oss i Heggedal. Det skal godt gjøres å erindre veivalget vårt dit, men GPS-sporet viser vei.

Som vanlig gikk det i raskeste laget utover, TourTur-gruppa ble glemt og forlatt allerede ved Malerstua, og undertegnede, som startet med en teknisk stopp hos Hælgesen allerede ved start for å pumpe opp en lett haltende demper, ble først oppdaget og ventet på ved Holmensenteret! Ute ved Heggedal følte nok de fleste av oss at vi var på kjente veier igjen og vi passert Heggedal stasjon elegant via perrongen pga. rødt lys på veien, og snirklet oss videre mot Hallenskog og rett før vi nådde Spikkestadveien stupte vi ned i dalen og inn på Oldtidsveien forbi Røyken kirke. Så la vi merke til Spikkestad barneskole på høyre hånd før vi kom inn på en

vei med skilt til Skapertjern. Oppe ved dammen i sørenden av dette var det tid for en liten rast og litt historiefortelling av Knut Petter om molybdengruvene lenger inne i Kjekstadmarka. Anne Lise hadde helt fra starten ønsket seg innslag av sti på dagens Tour og Knut Petter kunne nå fortelle at det nå ble sti langs Skapertjerns østside, så over på plankesti over myrene innover i retning Lierskogen. Gruppa tok utfordringen på strak arm og det var godt tempo og mye fin stikjøring innover skogen. Mulig Overlærer Nervold hadde VEL strake armer da han litt inne på stipartiet plantet forhjulet godt nedi gjørma og inn mot ei rot, for så å sveve over styret på elegant og grasiøst vis, men landet mykt i nevnte gjørme og kom seg uskadet videre. Visstnok flott å se på mente svigerdatter Kristina....

Så kom vi fram til plassen som er nevnt i ingressen og opptrinnet med den sultne hauken. Ser nå at jeg muligens dro den hendelsen litt langt, men at den fuglen var sulten er jeg rimelig sikker på, også at den var MYE større enn ei kråke! Innover på grusveien forbi Heggsjøen mot Lierskogen syntes Siv at bakkene var mer enn bratte nok og var ikke like fornøyd med løypevalget som Anne Lise. Ved Liertoppen var det rådslagning om veivalget hjem. Vi hadde ved starten antydning at vi kanskje skulle opp Bøveien og opp til Solli og Asdøltjern, men nå var det plutselig bare Ørnulf som ville mer, resten lengtet hjem. Øyvind var sulten og ønsket seg korteste og raskeste vei, men flertallet var ikke SÅ sultne og valgt en litt mindre kort vei på slutten. Stien fra «Eriks gjerde» og inn bak Asker golf, forbi den vaffelduftende kiosken på golfbanen uten at Øyvind rakk å stoppe der, og jammen tok ikke Overlæreren av på en ny sti til høyre i bakken opp mot Solliveien, forbi et nytt og flott funkishus i skogen og endte opp nede ved Semsveien. Herfra tok flertallet oss opp den stupbratte grusvegen opp til Sem gjestegård og forbi NaKuHel, for Ola N hadde kommet på at det går en artig sti fra nedunder Skaugumsåsen som ender opp nede ved Åstaddammen. Han kunne fortelle at det nesten bare var nedoverbakker, bortsett fra en veldig bratt oppoverbakke....! Det var nok

denne Siv husket best da hun kom ned til jernbaneundergangen ved Åstaddammen, mens Christian helt sikkert husker best bråsvingene i brattbakkene nedover på slutten. Undertegnede lå på Christians bakhjul og tenkte et øyeblikk på å dra opp Iphonen for å begå et enhånds videoopptak mellom bjørkeleggene, det ble heldigvis med tanken.....

Vel nede og hjemme var de fleste av oss enige om at det hadde vært nok en strålende Tour, Siv syntes riktignok det hadde vært en drittTour fra første tråkk, noe hun syntes helt til hun var halvveis nede i det andre glasset med Amarone-vin fra 2004, litt utpå kvelden..... Dette, sammen med godt selskap av 10 andre syklistar på postetappe19grillhageparty i Kampebråten, gjorde at dagen til slutt ble helt OK.

Mvh, Ola

Ps

Det ryktes at Espen, Tor, Einar og Arne Gr. deltok på landeveisrittet Dokka rundt fra Sem i dag. Einar og Arne var med hovedfeltet helt inn og Einar var nær ved å vise alle bakhjulet og kunne notere en knallsterk 11 plass, 1 sek bak vinneren. Arne var et par sekunder bak der igjen midt i feltet. Tor måtte slippe hovedfeltet etter ca. tre av de åtte milene, mens Espen ble liggende litt lengre bak. Men flott gjennomført av alle! Det var snaue 200 deltakere.

TourTur 20 - 13/9 2014

For å få ajourført statistikken sender jeg et kort referat fra TourTur 20

Hvem, hvor og ellers: Deltakere var Merete Helgesen og undertegnede. Turen gikk fra Bjørnegård skole, forbi Kiwi, Fekjan og langs Slemmestadveien til Vollen sentrum. Her stoppet vi og tok morgenkaffen før vi fortsatte mot Slemmestad, Bødalen og til Heggedal sentrum. Her hadde vi to valg, enten over Dikemark eller Gullhella. Merete hadde det travelt da hun skulle på skytterfest med Knut om kvelden, så det ble korteste vei tilbake. Vi syklet Røykenveien til Asker, forbi Asker kirke, inn til Hvalstad st., ned Skustadgata, Kjærlighetsstien og hjem. Totalt ca. 4 mil, (Meretes trippsteller).

Fra naturens verden: Husker ikke om vi så noen dyr på vår tur, men været var strålende.

Mvh, Eva Rønning

TourTur 20 - 13/9 2014

And i ovnen og på Engervannet

Hvem: Det var 13 stykker som møtte opp litt før Sharp, men så viste det seg at Arne Grøndal allerede hadde vært på en treningsrunde på racer'n på morgenkvisten og skulle bare stikke innom og gi noen taktiske beskjeder til Einar før morgendagens landeveisritt ved Halden. Det var altså 12 som hadde bestemt seg for Tour i det fantastiske høstværret og det var Merete, Tom, Narve, Einar, Joar, Ola T, Dan-Evert, Peter, Lise, Erik Klatremus, Ole- Johan og undertegnede.

Hvor og ellers: Ingen hadde forberedt noe som helst denne gangen med unntak av Narve som tidligere i uka hadde foreslått den årlige RingkollTouren, men oppslutningen viste seg å være laber. Den Touren er derfor utsatt til 27. september og Ola N har lovt pent vær. Nok om det...

Dan-Evert hadde gearproblemer og ropte på olje. Opp til Tverrelva ville han ikke da det var for kjedelig. Kleivstua medsols ble nedstemt. Kikut var for langt. Alle ønsket boller og kaffe, så etter hvert konvergente det hele med at gruppe 1 dro mot Brunkollen og de store skolebollene der. TourTurgruppa som besto av Merete, Tom, Einar, Narve og Knut dro avgårde uten mål og mening, men før Kiwi hadde vi i alle fall bestemt oss for å dra langs Engervannet og til Veritasskogen. Utenfor Veritas var det et yrende liv i vannet med masse stingsild, brisling eller hva det nå var som vaket i overflata. Det er havabbor'n som er ute og jager mente Tom. Jagende makrell ble også nevnt. "Har han fått noe?" spurte vi damen som satt i strandkanten og beundret sin fluefiskende mann som sto til livet blant stingsild, brisling og havabbor. "Tre stykker" svarte damen, men hva det var klarte vi ikke å se der vi hastet forbi.

Etter at vi hadde passert Strand la vi Touren motsols rundt Fornebulandet. Vi stoppet på spissen av Storøya hvor vi kunne observere morgenpadlere, mer småfisk og en og annen hoppende fisk som kunne vært enten ørret eller sei. Torsk var det garantert ikke.

Polhøgda var Fridtjof Nansens hjem fra det ble bygget i 1900–1901 og til hans død i 1930. Bygningen ble tegnet av Nansen selv i samarbeid med arkitekt Hjalmar Welhaven, fetter av Nansens hustru Eva, og er bygget i mur i nyromansk stil. Det framstår som et herskabelig hus med tårn og sidefløyer.

Dette hadde ikke alle full kontroll over da vi passerte stedet med stø kurs mot Lysaker brygge og forhåpentligvis en åpen kafé. Men nei, vi var for tidlig ute. Ingenting åpnet før 11, så da ble neste mål Frogner og Frognerparken. Fra Skøyen dro vi opp langs Frognerbekken. Herrgårdskroa hadde heller ikke åpnet, så da ble Røa neste mulighet. I Frognerparken ble det avfotografering foran Monolitten før turen gikk forbi Smestad og opp mot Røa. "Er det noe Baker Hansen her" spurte vi i lyskrysset på Røa. Mange hender pekte i samme retning, og der på andre siden av veien så vi baker'n. Tom og Einar hadde cash. Merete og undertegnede var som vanlig pengelens, men bankmann Narve hadde så klart kortet sitt i lomma. Takk Narve. Skoleboller og andre boller gled ned på høykant. Narve siklet på ei wienerstang og lurte på å kjøpe ei, tre den ned i buksa bak og videre under sykkeltrøya opp til nakken, men det ble ved tanken. Mer gruppefotografering ble foretatt av en blid herremann som passerte, og like før vi skulle dra så dukket jaggu Mads Kaggestad opp på sykkel (Giant) med junior sittende bak i sykkelhengeren.

Mads er som kjent tidligere profesjonell syklist som har syklet for det franske UCI ProTour-laget Crédit Agricole. Han er sønn av friidrettstreneren og TV-kommentatoren Johan Kaggestad. Kaggestad syklet for Team Krone i 2002 og ble proff i Crédit Agricole i 2003, og fikk blant annet delta i Vuelta a España 2006. Litt sykkelprat ble det tid til før ferden gikk videre på kjente stier via Øvrevoll, Nadderud, "klemt mellom Engervannet og toget" og hjem.

43 km ble notert.

Fra naturens verden: Stingsild, brisling, havabbor, ørret og laks er allerede nevnt. På Engervannet krydde det av alskens type gås og ender og i ovnen til Arne Grøndal lå det en and. Hva den gjorde der fikk vi ikke opplyst av Arne der han hastet avgårde på racer'n sin 09:00 sharp, men en god lørdagsmiddag er nok meget sannsynlig.

Så ønsker vi Arne og Einar lykke til på Femsjøen rundt i morgen.

Mvh Knut

Spissen av Storøya

Padlere på sin morgentour

Tom, Knut, Merete, Narve og Einar. Foto: Ukjent dame

Boller hos Baker Hansen på Røa. Foto: Ukjent mann

TourTråkk 20- Gruppe 1 – 13/9 2014

Dan med seljefløyten

Fra Quadrocopter på Bunkollen – (med pilot som fikk kalde føtter?) til "Dan ved Dæhlivann".

Som så presist nevnt i skald Hælgesens TourTur referat 20, dro gruppe 1 til Brunkollen til vafler og skoleboller. Referenten synes det gikk farlig fort den siste biten opp til Brunkollen, men skjønte jo at de jeg syklet med var erfarne mannfolk- som visste hva som ventet de av godsaker på serveringsstedet!

Midt i spisepausen dukket det opp en kar med Quadrocopter. Joar var raskt frampå for å få tekniske fakta, og gjengen ble blanke i øynene og var brått ferdige med spisingen og stimet rundt piloten med dette morsomme leketøyet. Vi tok sykkelhjelmene på oss da vi skjønte at piloten var relativt fersk i gamet. Med kamera under denne store humla ble gruppe 1 forevige. Telefonnummer ble utvekslet og referenten ble lovet filmen tilsendt. Filmen kom dessverre aldri fram til undertegnede. Fikk piloten kalde føtter?

Dælivann – siste stopp på dagens tour. Det skjedde selvsagt mye annet underveis - som etter vurderinger ikke ble tatt med i referatet.

Fra naturens verden: Ikke noe referenten la merke til annet enn at gutter er gutter- ikke sant Joar og Ola T?

(Litt på kanten med interne meldinger i et referat, men det får gå!). Ca. 45 km.

Ref. Lise

Brunkollens vafler smakte fortreffelig!

Peter, Ole-Johan, Ola T, Joar, Dan og Erik Klatremus

Dan med seljefløyten

TourTur 21 - 19/9 2014

Firerbande ble trio

Hvem: Merete, Eva, Aslak og undertegnede.

Hvor og ellers: Vi startet som en firerbande, men var plutselig en trio da Aslak skulle prøve å finne den andre gruppa, det gjorde han ikke og dukket opp igjen etter en liten stund. Vi syklet langs Engervannet og til Haslum videre til Bekkestua og til Fossum. Da vi nærmet oss Bogstad dro Aslak igjen på leting etter å ha hatt telefonkontakt med den andre gruppa, men igjen dukket han opp i gruppa da han ikke var lokalkjent i området. Men ettersom man er greie når man er Tourdeltager, kom en av de fra gruppe 1 og hentet ham så han skulle få delta i gruppa.

Vår trio tok en liten rast på Bogstad før vi syklet Ankerveien til Øverland gård. Sorry Tor og Siv at vi ikke stoppet da vi møtte dere, vi registrerte ikke helt at det var dere før vi var godt forbi i god fart (slitne!). Vi syklet opp mot Godthaab, der svingte Merete og Tom ned mot Dælivann mens Eva, den sprekingen, tråkket opp til toppen og hjem. Duoen syklet på riktig vei igjennom det verneverdige landskapsområdet, og undertegnede er rimelig stolt over endelig å funnet riktig vei der! Så var det over Gjettum og Evjebakken og straka vegen hjem!

Km: 31

Dyrenes verden: lite aktivitet på den fronten, noen pippipper og noen eksemplarer av Blakken.

TourTråkk 21 – Gruppe 1 - 20/9 2014

Høsttur på sitt aller beste

Vi skriver 20. september og høsten er over oss, men fortsatt har vi nydelige temperaturer med sol, sol og atter sol. Derfor dukket det opp 20 syklistere på dagens tråkk. Arne Grøndal og Espen Olsen skulle på landeveistur gjennom 4 daler og en øy...gleder meg til referat. TourTur gruppa bestod først av Tom, Merethe, Eva og Aslak. Aslak var ikke helt klar da gruppa rullet av sted, og på grunn av dårlig kommunikasjon ble Aslak kjørt i fra allerede ved start, men han fant igjen gruppe 1 ved Bogstad. Frem til det hadde Aslak forsøkt å finne gruppe 1 ved flere anledninger.

Gruppe 1 bestod altså i utgangspunktet av 14 morgenglade sprekinger. Steinar N, Ola T, Erik K, Lise, Joar, Olav T, Einar, Bjørn, Knut H, Tore L, Eivind, Hans Andreas, Ole Johan og Narve. Ola N sitt turforslag på Facebook var en lettelse i gruppa da dagens sekretær tok ansvaret for turen og referatet.

Mye prat ved oppmøte medførte avreise 09:02 og ikke vet jeg hva som skjedde, for ved Kiwi var gruppa allerede delt i to. Men ved Bjørnegårdsvingen var alle med. Dagens første overraskelse var nok i bratteste laget, da veivalget var opp gamle Ringeriksveien, til høyre opp ved Hamang og opp bakken til Dønski. Etter at alle hadde fått igjen pusten syklet vi videre mot Gjetum, opp mot Dælivannet til Godthåb. Ved vannet kom det igjen fraser om filminnspilling på 70-tallet, noe dere kan lese mer om i referatet til Knut fra 2013.

Fra Godthåb penset vi inn på Ankerveien i hyggelig fart for alle til Bogstad. Der forlot Lise gruppa, hun skulle hjem til sin utstilling av malerier i Bydøy allé 7 (åpent også søndag fra 12-18). Før gruppa fikk satt skoene i pedalene, lurte Knut på hvor Aslak var. Hvem er Aslak spurte jeg? Knut hev seg på telefonen og etter mye om og men, fikk Knut kontakt med Aslak som var 10 minutter unna ved Grinidammen. Knut bestemte da at Einar og Bjørn skulle vente, ta med seg Aslak og ta igjen gruppa på vei opp monsterbakken ved Wyllerløypa. Erik tok teten og ledet oss inn på Bogstad Camping og like etterpå var vi på vei opp "grombakken". Som vanlig tok Hans Andreas, Joar, Olav T teten. Mye svette, pust og pes ble lagt igjen, men opp kom vi alle sammen. Da vi nærmet oss toppen kom Bjørn og Einar syklende forbi uten noen form for pesing, med beskjed om at Aslak nå var med i gruppa. På toppen tok vi samling alle 14 og hev innpå noe mer energi. Steinar og Joar tok til høyre ved Tryvannstua og ned til Midtstuen. Ryktet forteller at de fikk med seg litt hopprenn. Ved Ullevålseter sa vi farvel til Bjørn og en noenlunde samlet gruppe "trillet" ned til Skjersjødammen og opp til Bjørnholt og ned til Kikut. Selv tok undertegnede stien inn til Kikut.

Solskinnsboller, vafler og cola smakte som vanlig utrolig godt. Knut fant plutselig en hjortelusflue på sin tallerken, et krypt av det heslige slaget! Både lusa og gruppa ble forevige og ligger nå til beskuelse på facebook. Veivalget foran oss hadde to muligheter, men ingen ville ta turen til Kringla, Heggelivannene, Damtjern og hjem via Lommedalen. Alternativ 1 var rett ned til Sørkedalen skole og asfalten hjem. Alternativ 1b, som var like kjapp og nesten like lang ifølge Erik K og Narve, var "trillestien" fra Kobberhaugshytta til Blankvannsbråten, ny sti til Nordmarkskappelet opp til Tryvannstua. Ingen bombe at gruppa ble delt i to ved avkjøringen inn til Kobberhaugshytta. Det må nevnes at på veien opp ved Midnattskollen traff vi Tor og Siv som skulle på en egen langtur. Vi ønsket dem god tur i det vi passerte 1000 høydemeter.

Narve, Erik, Einar, Hans Andreas, Aslak og Olav T ville utforske trillestein, mens de andre tok kjente veier hjem via Sørkedalen til Røa og ned langs stiene ved Eiksmarka, Nadderud, Gjønnnes, Engervannet og hjem. Like før Kobberhaugshytta tok vi til høyre inn på trillestien, som utfordret både mot og teknikk. Ved Blankvannsbråten tok vi til høyre og mot nye utfordringer mot kapellet. Imponerende sykling av alle, men tre hestehoder foran var Erik som syklet opp den siste kneika, som for sekretæren er fysisk umulig. Imponerende! Oppe ved Tryvannstua var det nye veivalg som ble tatt og avgjørelsen ble ned mot Midtstuen. Med fortreffelig utsikt over vår hovedstad suste gruppa ned forbi Midtstuen hvor Olav T tok veien videre ned mot sentrum og Oslo maraton. Resterende tok veien hjem via Bogstad og Ankerveien. Selv tok jeg strake veien hjem via Valler, mens Erik, Einar, Hans Andreas og Aslak skulle videre opp over Bærums verk.

Alt i alt en kjempefin tur på 75 km for meg og sikkert noen km lenger på noen andre. 1440 høydemeter ble det også og jeg håper ikke det var bare meg som kjente litt på melkesyra underveis.

Fra naturens verden kunne vi se høsten med sin fargeprakt. En sterk og kjølig, men behagelig luft fulgte oss hele veien. Ellers fikk vi med oss noen hester på tur og ikke minst en tiggende hund på Kikut.

Minner alle på at årets bankett er 15. november. Meld dere på med deres ektefeller og bli med på årets høydepunkt. Neste tur er allerede bestemt. Sykkelbussen til Ringkollen, via Tverrsjøen, med rast på Gjerdingen via Kikut og hjem.

Hilsen Narve

TourTråkk 22 – Gruppe 1 - 27/9 2014

Nydelig høstretour fra Ringkollen

Det var en nydelig høstdag, en slik man ser på postkort. Ola Nyhus hadde via Facebookgruppa, flagget tur fra Ringkollen som Tour Tråkk - etappe 22. Som i fjor, tikket det også inn en melding fra Hans-Andreas: "Hva med å møtes på Jardarhuset og sykle til Ringkollen for å møte de andre der?".

Siden undertegnede og samboer, Anne Lise hadde planlagt å gjøre dette til årets første fellestur, og hadde ordnet barnevakt og gode greier, - måtte Hans-Andreas denne gangen ta turen alene.

Anne Lise og jeg, møtte navnebror Hansen (Øystein) på Lysaker stasjon, og tok bussen derfra. Herr Hansen skulle bruke turen fra Ringkollen til Sørkedalen som oppvarming, for deretter å løpe «Oslos bratteste», et løp der man først løper opp Wyllerløypa, deretter opp til Tryvannstårnet. Han om det.

I Sandvika steg resten av gruppa på, anført av gråskjeggnissene fra blåfjell, Ola Nyhus og Tom Nilsen. Tom hadde overlatt lederansvaret for TourTur-gruppa til Knut Helgesen, kjent av hvilken grunn.

Gråskjeggnisser på Sandvika stasjon. Foto: Knut

Samling ved Ringkollen. Foto: Knut

Ved ankomst Ringkollen, ble vi etter å ha lastet av sykler – delt i to grupper. Hans-Andreas hadde selvfølgelig vært der en halvtime allerede, noe vi også gjorde i fjor. Hadde Hans-Andreas lest referatet fra fjorårets tour, hadde han selvfølgelig visst dette. Ola Nyhus har tydeligvis innført en tradisjon, som sier at Ola T skal skrive referat fra ALLE Ringkollen-turene, noe han proklamerte med klar røst. En ære jeg selvfølgelig setter umåtelig pris på.

Hvem: Hvor mange vi totalt ble, har jeg ingen oversikt over. Men den gruppen jeg kjørte med, besto av Espen, Hans-Andreas, Ola N, Guro, Øystein, Øyvind Nullmeyer, Aslak, Lise, Erik Klatremus, Even, Dan Evert n+1, Lise, Marianne, Sigrun, Kjell og undertegnede. Vi kan kalle gruppa for gruppe 1, men denne ble senere ytterligere delt i gruppe 1a og 1b.

Hvor: Som i fjor, gikk turen fra Ringkollen, over til Øyangen, Mosjøen, Store Sindera, rundt Tverrsjøen, til Gjerdingen, øst for Katnosa, rundet Store Sandungen, vest for Hakkloa og til Kikut. Derfra til Sørkedalen og hjem. Ruta med start og stopp fra Lysaker ligger her: <http://www.strava.com/activities/200005778>

Dermed: Fra Ringkollen gikk det i svært så jovialt tempo, stemningen var høy og været strålende. Etterhvert forlot vi grusveien, for å ta av inn på trillestien, mellom Mosjøen og Store Sindera. Det var her Kjell Støtta i fjor tok et en 29 tommers kjempesleng ned i steinrøysa, for deretter å sykle snarveien (!) via Jevnaker og hjem, med ribbein i svært dårlig forfatning.

Matpause ved Gjerdingen. Foto: Ola T

Selv tenkte jeg at jeg skulle sykle opp kneika før ulykkes-stedet, for å vise hvor latterlig enkelt det var. Det var det derimot ikke for verken Ola Nyhus eller Øystein Hansen, som begge måtte av sykkelen og dytte den opp bakken. Da de etter langt og lenge endelig kom pesende frem til meg, som sto og ventet med hvilepuls, -og uten å være varm i panna en gang, klarte de til og med å klandre en svært så uskyldig Anne Lise, for å ha stått i veien. Makan.

Videre gjennom skogen bar det, gikk noen, mens andre syklet. Så vidt jeg vet, var det bare Øystein som var nedpå. Men, siden han traff bakken med skulderen, og ikke foten – så dømmer vi den inn. Vi får håpe det gikk bra med både mannen og den elegante rød, hvite og blå drakta han hadde på seg. Men aller viktigst, ble det ingen skade på sykkel.

Første matpause ble tradisjonen tro, inntatt ved Gjerdingens bredd. Vi var litt spente, på om de nokså pågående sauene som hadde spist Asrun sine dadler (og nesten Asrun også), i fjor – også ville være tilstede i år. Nå var det ingen som hadde dadler i år, men vi fulgte godt med på om sauene ville forstå at Guro er datter til Asrun, og ta hevn på henne, for manglende dadler. Men, ingen sauer var å se og vi kunne spise matpakkene i fred og ro.

Det eneste som avbrøt freden, var at Kjell hadde ett eller annen teknisk problem, og måtte ha hjelp av selveste TourTråkk-generalen. Men, siden Kjell mener at det å skifte dekk på en offroad er en ekstremt kompleks teknisk operasjon, så har jeg en mistanke om at det ikke sto så ille til med sykkelen, likevel. Han hadde i alle fall snudd sykkelen 3 tiendeler etter at jeg tok dette bildet.

Fra Gjerdingen gikk turen videre i retning Kikutstua. Gruppa ble delt i to, og det ble satt fart i gruppe 1a. Motivert av vaffel, kaffe og bolle – gikk farta noe opp. Det ble rapportert om spurting mot Kikut, noe jeg som lojal hjelperytter for min kaptein som ikke hadde dagsformen helt inne, ikke fikk med meg.

Hva er det her for no`a? Ola N og Kjell. Foto: Ola T

På Kikut møttes de tre gruppene, gruppe 1a og b, samt gruppe 2 for kaffe, boller, vafler og cola. Det ble kremtet diskret om Knuts manglende lederegenskaper. Men, det hele druknet i at Dan-Evert valgte å dra hjem for å se Chelsea på TV, fremfor å vente på kona. Heldigvis ble hun galant plukket opp av Erik Klatremus og Ola N. Det spørs om det hjalp på å få til ny sykkel, uansett farge. N+1?

Fra naturens verden: Gruppe 1a mente bestemt å ha sett et rådyr. Men, etter at rådyret frivillig hoppet inn hundeburet i en bil langs veien, er vi ikke lenger like sikre.

Sykelhilsen Ola T

TourTur 22 - 27/9 2014

Ny distanserekord i TourTur-gruppa

Hvem: Tom, Merete og Knut

Hvor og ellers: På TourTur 21 ble det vist nok diskutert mye og lenge om gruppa skulle være med på neste helgs annonserte Tour fra Ringkollen. Etter at undertegnede hadde kuppet det hele ved å bestille to plasser på sykkelbussen så kunne ikke Tom være noe dårligere. Etter å ha svart bekreftende på FB-spørsmålet "*Skal Merete være med*" tikket det ganske fort inn melding på FB fra Tom om at plass på bussen var booket.

Været viste seg fra sin beste side, og det var vel ikke annet å forvente ettersom Ola N for tre uker siden hadde annonsert at været skulle bli bra. YR og Storm har fått en skikkelig og pålitelig konkurrent. Regner med at Ola snart lager en egen App hvor vi kan sjekke langtidsvarsel.

I samlet flokk, hvis vi kan kalle tre for en flokk, dro TourTur-gruppa ned til bussholdeplassen i Sandvika. Viser for øvrig til Ola T sitt eminente referat for gruppe 1.

Vel framme ved Ringkollen fikk alle instruksjoner fra Ola N. Etter noen hundre meter skilte vi Lag med gruppe 1 og tok veien langs sørsiden av Øyangen, til Stoflåtan, videre langs Svarten, rundt Kringla og til Langlivatnet.

Ved den annonserte trillestien (blå pil på kartet) ved Steinbutjønn viste GPS'en høyre ved stikrysset. Merete ropte at det var merket til venstre, men som vanlig hørte jeg ikke etter. Påsto hardnakket at GPS'er tar ikke feil og lokket dermed Tom, Merete og et par andre syklister opp noen lange og bratte bakker. På toppen var det full stopp, og etter litt akkederer ble det kommandert "helt om". Nede i bakken ble det på nytt litt usikkerhet, men heldigvis kom det en kvinnelig syklist nedover som kunne bekrefte at trillestien gikk til venstre i bunn av bakken, akkurat slik Merete hadde.....

Ved Langlia hadde vi to muligheter: Enten ta korteste vei til Kikut via en trillesti eller legge veien om Store Sandungen. Ettersom ingen i TourTur-gruppa liker trillestier og ettersom jeg sa til Merete at det bare var 5 km lengre å sykle rundt, så ble det rundtur. Like før Kikut ble vi innhentet av gruppe 1 og vi kom i relativt samlet flokk til Kikut. At 5 km viste seg å bli 10 km var det ingen som var sure for eller kommenterte da vi satte oss ned ved Kikut for å spise boller og vafler.

Fra Kikut ble TourTuren lagt til Sørkedalen og via stiene som går via Øvrevoll, Nadderud, "inneklemte" og hjem. Tom slet litt med kramper de siste kilometrene, men TourTur-gruppa skal holde sammen både i tykt og tynt, og Tom kom seg trygt hjem til ventende badekar og massasje.

70 km ble notert.

Fra naturens verden: Ved Langlia hadde markjordbæra blitt oppildnet av det fine været og var i full blomst, men bær rekker det vel ikke å bli. Høsten er på anmarsj og Grågjess, Kanadagjess, Hvitkinngjess har alle forlatt Engervannet og stukket til Syden. Bare noen svanepar var igjen.

Mvh Knut

Gult er kult

Lise gir instruksjoner

På tur med bussen til Ringkollen

Merete og Tom

Merete "gruser" Tom i motbakkene ved Store Sandungen

Ved Store Sandungen møtte vi Arne Grøndal.

Bollene gikk ned på høykant på Kikut

Blått er også kult

Ser jo riktig forelsket ut selv om det ble noen km ekstra

Sigrunn og Marianne på tur inn i hortensiahekken

TourTråkk og TourTur 23 - 4/10 2014

Ny trasé med folkevogner og orrhanetiur i sommerlig temperatur og oktober-yr

Hvem: Åtte friske off-roadere, Siri, Ørnulf, Ola N, Tom, Per Kristian, Knut-60-års-jubilant Helgesen, Kjell "støtta" og Joar, stilte til start i standardklassen denne uvanlig milde oktoberlørdagen. Ola N hadde sett på gradestokken og ikke kalenderen, og stilte lårkort. (Som Ola T kunne referere fra sist lørdag, er Ola langt glattere på låra enn i ansiktet. Men slapp av, Ola. Både låra og skjegget kler deg.)

Ytterligere tre stilte til start, men med landeveisjagere: Kjell N, Dan Evert og Einar. De fløy lavt sin egen vei. Se egen rapport fra Kjell.

Målet med tour-etappen ble definert før start: Bolle på Furuholmen med ankomst gjennom Vestmarka vestfra. Ola N kommenterte forøvrig tørt at undertegnades adkomst kl 09:03 ville gitt alene-tour i dag, om det ikke var for at gruppen somlet litt med målavklaringen. Ja, "sharp" er et høyt aktet prinsipp, godt at generalen minner om gruppens grunnverdier.

Trasé, hendelser og fra dyrenes verden: Via Åsløkkveien, løvdekket kjærlighetssti, opp forbi Hvalstad og forbi Kronprinsens residens, tok vi stien over gulnede åkre og gjennom rundkjøringen der Solliveien starter. Tom var eneste Tur-tour deltaker denne lørdagen, men kortet ned noen svinger litt her og litt der, så vi var samlet opp til der Jøssongveien tar av, 300 m ovenfor nevnte rundkjøring. Tom tok straka vegen videre oppover Solliveien, med "bolle-på-Furuholmen" blikk – og med oppdrag om å be vertinna på Furuholmen sette gjærbaksten i ovnen til resten av gruppa kom.

Resten av gruppa fulgte Jøssongveien til golfbanen, holdt til høyre for banen, retning Lier. Norconsultgutta Knut og Per Kristian ble veldig ivrige på et tidspunkt og geleidet oss inn på tunet til en kollega som viser seg å være velsignet med "folkevogn-samle-mani". Her er noen linker fra Knut som gir deg innsikt om denne folkevognsamleren Morten Lund: <http://www.autofil.no/895036/fullstendig-boblemani> og <http://www.vtb.no/artikkel/4337/S>

Ved hjelp av Olas ivrige tasting på sin Garmin-computer (han taster i fart) fant vi Bøveien opp gjennom marka retning parkeringsplassen på Solli. Og folkens, denne veien går oppover. Bratt oppover. Lenge. Og Siris nylige Sardinia-tur på bratte kuppelstensstier i timesvis dag etter dag, må ha gitt resultater. Hun var veldig sprek i dag. Vestmarkas bakker så rett og slett ut til å være "easy match" for den sykkelglade damen. Nevnes må også gleden over at Kjell "støtta" er i god opptrening og "blant oss" igjen etter sykkelulykken for ei tid tilbake.

Så var det at det skjedde, valget som førte oss inn på NY TRASÉ. Der stien mot Solli P-plass tar av fra Bøveien, tok gruppen sitt "modige" valg: "Istedenfor stien til Solli, la oss fortsette i forlengelsen av Bøveien på denne nye tømmerveien, som ser ut til å gå videre over det nye snauhogstfeltet, og se om vi kan komme oss ned til Asdøltjern et sted borti her." På dette tidspunkt hadde Knut fanget opp en fulldempet Tanaværing som ble lokket med på vår utfukt på nye stier.

Dagens "fra-dyrenes-verden" opplevelse skjedde midt i den nye traseen. Ola og undertegnede er ikke helt sikker på hvorvidt det var orrhane eller tiur som fløy opp ti meter fra hogstmaskintraseen vi fulgte, men assosiasjonen til helikopter "take-off" midt i skogen er like frydefull hver gang. Mye godt kjøtt som tok av der. Holder en knapp på orrhane. Røya vi senere skremte opp nærmere Furuholmen, var for kylling å regne til sammenlikning.

Siste halvannen km ned til Asdøltjern fulgte vi en sykkel-/trillesti. Våte røtter, steiner og svaberg ga morsomme utfordringer for de av oss som måtte. Noe trilling ble rapportert, spesielt siden vi hadde med oss en profesjonell sikkerhetssjef (Ørnulf), men Olas aversjon mot å sette beina i bakken, brakte ham helt ned uten bakkekontakt. Fulldemperen fra Tana smilte også i ryggen på våre ivrigste.

Standard trasé ble fulgt fra Asdøltjern til Sandungen, bortsett fra at Per Kristian rett før Sandungen plutselig fikk for seg at han skulle finne en helt ny snarvei som ingen noen gang hadde tenkt på før. Borte ble han. Knut ville vente

på kameraten sin ved syremilas målgang, mens resten syklet korteste vei til gjærbaksten på Furuholmen. Det vil si, Ola fornektet seg ikke og fristet Tana og undertegnede til bli med på en "ny sti" fra NIKE-leiren og ned til Furuholmen. Det var vått og sleipt og 45 pund i dekk, vi hoppa og spratt nedover, og det verste var at det var GØY. Ut med litt luft fra dekk midtveis gjorde underverker. Olas nevnte aversjon førte til dagens prestasjon. Over en klopp rett før Furuholmen, presterte han å "jokke" sykkelen rundt en stein og opp på kloppen, alt mens han kleip seg fast til gelenderet med høyre hånd. Tana og undertegnede ristet på hodet, smilte og bar syklene våre over...

Vel inne på Furuholmen satt Tom og gliste med gjær i munnvikene. Og "Per Kristians snarvei" hadde i hvert fall fått ham trygt til bords. På bildet over er han fotograf. Målet for turen var nådd.

Bollen smakte godt på Grønland. Ørnulf, Tom; Kjell Støtta, Knut, Siri (bak), Ola N og Joar

Noen hadde lovet å komme hjem til tolv, så kl. 11:57 sa vi "tak for turen" ved Tanum skole. Vi er da "sharp", må vite.

Til loggen: Drøyt 37 km loggføres og "Gratuelerer med 60-årsdagen i forgårs, Knut" gjentas.

Med "Diamant"hilsen, Joar

Etappe - merket landevei!

Synes det ble for drøyt at lokfører Dan i påvente av ny offroader, for øvrig vel debattert på face book skulle sykle alene. Derfor ble det racer også på meg. Og ikke helt uventet benyttet Einar Markus også anledningen til en tur i bukken! Han har jo virkelig tatt av og holder et imponerende nivå. Under turen fremkom det at han har en hvilepuls på 35.

Vi satte kursen i duskregnet retning Asker. Dan som helt vanlig er-først, så Einar og så undertegnede, som for øvrig hadde gitt klar beskjed om at det hele måtte gå helt rolig for seg. Og sånn ble det selvsagt ikke-i hvert fall ikke for meg. Forbi Skaugum rundet jeg 180 i puls fortsatt Dan først og jeg meget tett på hjulet til Einar-og slik ble rekkefølgen på hele turen. Dan ser seg aldri bakover og fikk 200 m på oss ned Lierbakkene, hvor vi for øvrig fort kunne havnet i en stygg møteulykke i en av svingene. Men igjen gikk det bra. På stoppen på bensinstasjonen ved Amtmannsvingen pratet vi litt om hvor lenge tour trakk gruppa kan unngå en alvorlig ulykke. Litt å tenke på for noen og enhver.

Dan insisterte på kokosbolle og da ble det kokosbolle. Så tauet Dan igjen, og nå skulle det vist nok gå rolig for seg. Og det ble det helt til vi startet på de lange slakke bakken opp til Sylling.

Jeg sier ikke mer, og det var definitivt ikke stedet for å prate. Prøvde det gamle trikset, men de beit ikke på.

Heldigvis gikk det adskillig roligere opp bakkene til Tranby. Neste stopp ble Risenga skøytebane, hvor vi besiktiget en byggeplass hvor mine flotte Ysk elever (les omtale i fredagens budstikke) har startet på bygging av tribuner i høstferien, det mens kontaktlærer Nervold brukte høstferien til etterlengtet avspasering! Forskalingen så for meg helt grei ut, men overingeniør og armerings gurun Dan Evert ut trykte store bekymringer angående fundamenteringen!

Så var vi i gang på siste etappe-igjen med Dan E i front. Og nå gikk det ikke rolig. Ved Holmen syntes Markus det var på tide og gi Dan E litt avlastning, for øvrig en tanke som overhode ikke streifet undertegnede, og igjen fik jeg føle på hvor forferdelig det er å være dårligst i en gruppe! Jeg hang akkurat med i sprutregnet, og vi kom helskinnet tilbake til det som skal bli et nytt stilig klubbhus. Ta en titt på hjemmesiden til Jardar. Tronrud Bygg har startet på arbeidene.

Vi logførte 61 km, total tid 2.34, 360 høydemetre (Kjells registreringer: maks hastighet 57 km/t , 129 i snitt puls , maks 188)

Med skam og melde så jeg ikke noe annet enn bakhjul denne gang.

Sportslig hilsen

Kjell N

TourTråkk 24 - MTB- 11/10 2014

Store hjul ruller ikke fortere oppover

Hvor: Bjørnegård – Gjettum – Godthåp – Steinshøgda – Lommedalen – Tobånn -Storbekk hytta- (Kjell og Dan Evert med snarvei rett ned til Skansebakken) - Heggelivann –Pipenhus - Sørkedalen – Fossum – Ankerveien – Haslum – Sandvika. Distanse 62 km

Hvem: Lise B, Erik A-A, Siri K, Finn N, Eivind S, Tore L, Ola T, Kjell N, Dan Evert B, Klaus H, Hans Andreas, Even (A-A?) og Kjell K (t/r Tobonn) Tom N (Gjettum....)

Ellers: Med Kjell og Dan tilbake på mtb, Dan for dagen med ny 29 tommer og Kjell med på forhånd besluttet rute og klar for revansje etter hans landeveishevelte på TT 23 oppsummert med følgende sitat: *"Jeg hang akkurat med i sprutregnet- og vi kom helskinnet tilbake"* møtte til sammen 14 stykker 9sharp på MTB samt 4 på racer (Arne, Arne, Ørnulf og Einar) Eget referat derfra?

Kjell er rimelig fornøyd etter "grusinga"

MTB gjengen startet fra Bjørnegård i rolig tempo i retning Gjettum. Etter første stigning takket Tom for seg uten at noen fikk med seg hvor han ble av. Etter fortsatt moderat tempo innover Lommedalen takket også Kjell K for seg ved By (usikker på årsak). Resterende 12 fortsatte opp kneikene fra Tobonn. Ola T og Klaus i tet og Kjell på hjul. På toppen møtte Kjell (hva har du i flasken?) Dan som måtte at innse at store hjul definitivt ikke rullet fortere oppover.

Neste utfordring var stiparti hvor Kjell med sine store hjul og passe lufttrykk var kongen med øvrige stispesialistene hanglende bak både hindret av hverandre og oss andre ...

Kjell og Dan Evert tok i første kryss snarvei rett ned til Skansebakken mens hovedgruppa fortsatte i retning og forbi Heggelivann til Pipenhusveien til dagens høyeste punkt (545 moh).

Fra Kjells referat: *"Dan og jeg syklet Skansebakken-Bogstad golf, Fossum- Haslum Sandvika og hjem. Det gikk helt greit bortsett far en illsint godt voksen tur syklist som reagerte sterkt verbalt, da vi passerte ham. Vi prøvde vist nok å presse ham av veien! Men som den sindige mann herr Brekke er taklet han med sin dypeste beklagelse. Vedkommende la seg i midlertid på hjul, men måtte som dere alle skjønner måtte han slippe ganske raskt!"*

GPS'en min fungerte bare halve turen så jeg er ikke helt sikker på distansen, men vi var ute i 2t og 58 min totalt, og undertegnede hadde 186 i puls på løypas høyeste punkt."

Veien for hovedgruppa var, til tross for dager med regn, overraskende tørr og fin med unntak av et parti med gjørme-slush. Dårlig kombinasjon med mye regn og store skogsmaskiner. Vel passert gjørma var det fint tempo ned til Sørkedalen og bollestopp hos Landhandleren. Tore L mente sykkelene trengte en vask og lurte på om noen av oss andre visste hvordan vaske sykkel.

Idyll på Krokskogen

Legger derfor ved følgende link: "Vaske sykkelene med Rune Høydahl": <http://www.youtube.com/watch?v=Wy118Jn5SAg>

Med bolleenergi etter pausen fikk Ola heng på en Rye-syklist på racer (ikke ØH denne gangen...) I motsetning til de to herrer over la vår gruppe seg pent på hjul og lot han trekke oss ned til Bogstad hvor våre veier skiltes. Vi kvitterte med et høflig «tak for hjelpen» med smil i retur. □

Fra naturens verden: Ikke levende vilt å melde om, men Ola sikret i farten et fint høstmotiv av Rognlivann på Krokskogen.

Mvh Hans Andreas

TourTråkk 24 – Racer -11/10 2014

Strava Gran Fondo 10

Hvem: Einar Markhus, Arne Gaustad, Ørnulf Dahl, Arne Grøndal

Hvor: Hurumrunden, dvs. Bj.Gård – Slemmestad – Sætre – Tofte – Lierbakkene – Slependsen
<http://www.strava.com/activities/205931378>

Hva er Strava Gran Fondo? Alle som logger sine sykkel/løpe/ski/rulleski aktiviteter på Strava har sikkert lagt merke til de forskjellige utfordringene Strava legger opp til. Dette kan for eksempel være å løpe en maraton, sykle 10 000 høydemetre ila. et visst antall dager, sykle/løpe et visst antall kilometre ila. en tidsperiode el.l.

Giro d'Italias websider definerer Gran Fondo slik: "Gran Fondos are long distance, mass start cycling events that have become a tradition in Italy. Gran Fondo is an Italian term that more or less translates to "Big Ride". Gran Fondos are a hybrid between a long distance recreational cycling event (such as a century) and a competitive event (such as a road race). Gran Fondos are addressed to amateur cyclists who would like a recreational ride with a competitive twist. Thousands of riders, of all abilities, experience, and age take part to these events"

I 2014 har Strava hatt en månedlig utfordring i Gran Fondo. Dette består i å sykle en tur på minimum 130 km. ila. 24 timer. Premien for dette er heder og ære, masse kudos på Strava og god helse. Man får også et kjekt digitalt emblem på sin Strava profil så alle kan se hvor dyktig man har vært. I tillegg får de som har fullført også muligheten til å kjøpe en overpriset sykkeltrøye i kult design (Strava skal jo også leve av noe).

Ellers: Klokka 0900 trillet vi avgårde sammen med Jardar Tour-Tråkk. Ved Kiwi satte vi imidlertid kursen vestover. Allerede i bakkene ned mot Rimi på Slependsen fikk vi føle at sommeren

Dagens Gran Fondo

definitivt var over. Temperaturen viste 1,5 grader. Jeg tenkte i mitt stille sinn at dette kom til å bli en svært lang og kald opplevelse, og angeren kom da vi svingte inn på Billingstadsletta. På veien til Slemmestad hadde BOCeren Ørnulf hørt et "smell" fra sitt nye bakhjul. Han bestemte seg derfor for å gå i brudd opp bakkene, for å ta en nærmere kikk på hjulet. Gutta i Jardar-drakt var ikke snauere enn at de hev seg på hjul, og kom til toppen bare sekunder etter Ørnulf.

Etter litt justering av hjul, testsykling, mer justering og enda mer justering fant vi ut at det ikke var noe alvorlig galt med hjulet hans, og vi syklet derfor videre. I bakkene ned mot Nærnes lettet morgentåken, og solen begynte å varme. Lite trafikk, og medvind gjorde at turen langs Drøbak-sundet til Tofte ble rene parade-marsjen.

Vi tok en halvtimes pause på Tofte hvor vi mesket oss med nylagde vafler, espresso, cola, og noen hjemmelagd lurium som Ørnulf hadde på lur.

Diskusjonen gikk om hvilket rutevalg vi skulle ta hjemover. Vi bestemte oss for å følge Hurumlandet videre, og kjøre samme runde som Jardar L-O syklet i våres. På denne runden syklet vel omtrent samtlige av oss oppi en lei dump i noen bakker ned mot Drammensfjorden. Dette resulterte bl.a. i en dobbelpunktering for Einar, og vondt i tennene for Ørnulf. Ørnulf forsikret oss imidlertid om at veien var utbedret siden da, slik at dette skulle nok gå greit.

Turen fortsatte med strålende vær og bra tempo. Vi måtte gjøre en unnamanøver for en bil som kom ut fra en sidevei ved Hyggen, men ellers skjedde ikke noe spesielt. I Lierbakken stoppet vi for fotografering, før vi tråkket oss tilbake til Slependsen. Ved Bjørnegårdssvingen viste loggen at Einar og Undertegnede hadde syklet 120. km. Stravas regler er klare på at man må sykle 130 km., så vi syklet derfor videre med de andre opp gml. Ringeriksvei til Nybrua før vi returnerte tilbake til Bjørngård.

Fra dyrenes verden: Ikke mye spesielt å fortelle fra dyre- eller plantelivet på Hurum denne lørdagen. Men det observeres at det er langt færre landeveissyklister nå enn for noen Uker siden til tross for et tilnærmet perfekt sykkelvær.

Vaflene på Tofte er fortsatt av ypperste kvalitet, og dersom været er bra i November satses det på nok en Gran Fondo, kanskje med enda er i Jardar-drakta!

Mvh Arne Grøndal

Stopp i Liebakkene for en siste pust i bakken! Einar, Ørnulf, Arne Ga., Einar, Arne Gr. Og Arne Ga.

TourTur 24 – 11/10 2014

Siste TourTur i 2014?

Jeg synes det gikk fort i front fra start av, Valgte å hoppe av gruppa ved Gjettum skole. Syklet helt ensom til Bærums Verk, opp til Steinskogen, ned til Dælivann og hjem. 22 km. Flott tur men litt ensomt, tror dette ble min siste TourTur for i år.

Mvh Tom

TourTråkk 25 – 18/10 2014

Superdag for møkkaværssyklister!

En viss engstelse spredte seg hos de 15 møkkaværssyklistene som planla å stille til start på etappe 25, da det en kort stund i halvnitida på morran så ut til at det skulle slutte å regne og kanskje til og med klarne opp. Skulle det ikke bli en skikkelig møkkaværstur likevel? Men jo, ved frammøte kl. 0900 ved Jardartomta var det yr i lufta, tåka hang over Tanumsloggen og temperaturen viste fire grader. En perfekt møkkaværsdag!

Hvem var disse møkkaværssentusiastene? Steinar, Klaus, Tor, Arne Ga. Arne Gr., Ørnulf H., Erik, Eivind, Øivind, Dan-Evert, Knut, Einar, Kjell K, Finn Kinneberg og Ola N. Finn er ingen debutant i gruppa, men det er lenge siden vi har sett ham, flere år faktisk, så høflig som han er, gikk han en runde og håndhilste på alle de frammøtte og forsikret oss om at han FØLTE han hadde vært med på stort sett alle Tourene, siden han var flittig leser av referatene. At det senere skulle vise seg at det å LESE referat også er nok til å holde seg i kjempeform, fikk flere av oss noe å tenke på når det gjelder eget treningsopplegg!

Hvor: Siden Ola N på forhånd via Facebook hadde foreslått en tur elvelangs til Økrigata, opp gjennom Rykkinn, over Gullhaug og inn Lommedalen til Byveien, forbi Småvann og Byvann og ned til Myrsetra, Tverrelva og elvelangs Lomma hjemover, så ble det slik. Dette til tross for at Steinar, som ikke er av de mest ivrige på sosiale medier, nok hadde en litt annen plan i hodet sitt og ikke var helt forberedt på at Touren allerede var publisert og slik sett bestemt....

Ellers: Allerede nede ved Bjørnegårdssvingen hadde de fleste fått kledelige svarte fregner og etter litt opp og ned i godt tempo langs elvene oppover mot Økrigata, var pulsen høy nok til at varmen kom og både sykler og antrekk viste tydelig at dette skulle bli en skikkelig møkkaværstur. Vi samlet troppene på toppen av Økrigata, rett nedenfor der Øivind bor, og ga han ros og kudos for at han ikke hadde tatt imot tilbudet om å møte oss her, men stilt til start på fast oppmøtested i god tid før sharp!

I de bratte bakkene gjennom Rykkinn og opp mot Gommerud gikk praten forholdsvis lett, Helge Lunds avgang ble diskutert og vi mente Klaus absolutt burde søke stillingen. Torsdagens konsertopplevelse med Jonas sitt band ble også berørt og den unge finske dirigenten Santtu-Matias Rouuvalis akrobatiske orkesterledelse hadde imponert flere. I tillegg til Jonas sine prestasjoner selvfølgelig, spesielt i Jupiter-satsen! I og med at Jonas sitt band spilte verket Planetene av Gustav Holst, ble planetenes rekkefølge i forhold til avstand fra sola OG jorda gjenstand for diskusjoner i bakkene opp mot Gullhaug, men i det vi rundet toppen på vei ned mot Gullhaug skole var vi blitt enige om at Holst hadde forholdt seg til planetenes avstand fra Jorda, slik at Mars var første sats og Neptun den siste.

Innover og oppover Byveien ble det forsøkt å holde igjen på tempoet, noe som ikke var så lett for riktig alle i gruppa, men oppe ved «Sitatkrysset» og dagens høyeste punkt på ca. 340 m, var gruppa rimelig samlet og det var tid for en matbit, litt justering av trykket i drikkeflaska og i urinblæra og en rask gjennomgang av hvorfor "Sitatkrysset"? Det var altså her det ble begått Ivar Aasen-sitater under Touren den 29. juni i fjor og Overlærer Nervold, etter at den lettpratende Dan-Evert hadde spurt hvorfor han var så stille, svarte som Ivar Aasen, «Eit ord i rette tid er betre enn mange andre»! Sitatkrysset altså!

Så stod dagens lille stiparti for tur ned til Myrsetra. Mange tok det bokstavelig at dette var en TRILLEsti, mens Erik Klatremus og Ola N danset lekende lett ned over glatt sva, stein og røtter uten nevneverdige prikker og hadde til og med rukket en sykkelvask i Lomma, før resten av gjengen ankom Myrsetra. Etter passering Tverrelva ble farten, som vanlig på denne strekningen, gradvis skrudd opp. NOEN vekslet på å dra feltet nedover langs Lomma, mens andre klokkelig nok bare lå der bak og forberedte spurten som pleier å begynne etter passering Guribysaga. Så også denne gangen, landeveiskongen Einar suste fram i tet og sannelig dukket også årsdebutant Finn Kinneberg opp med noen saftige tråkk som brakte ham fram i tet. Og det var her det slo meg at det må da være mye bedre å LESE seg i form enn å SYKLE i timevis året rundt! Da den tanken var tenkt var også Klaus oppe i teten og det kunne se ut som det ble et temmelig dødt løp mellom disse ved ankomst bommen ved Byveien. Arne Gr. mente han hadde sett sone 6 på sin Garmin, selv om han mente den bare opererte med fem soner! Ørnulf fant også grunnen til at han ikke hadde preget spurten, da han fant ut at bakhjulet slett ikke snurret så lett rundt som det

skulle. Så mens vi andre fikk igjen pusten sånn nogenlunde, prøvde Erik seg på diverse justeringer av bremsekalipper og hjuloppheng til han mente sykkelens var fikset. Det skulle vise seg å vare et par km.....

Vi hadde før avtråkk avtalt å avslutte Touren med en kaffebollestopp hos BakerHansen på Bærums Verk, men ved ankomst ble vi ganske fort enige om at slik vi så ut og følte oss akkurat da var det nok best å komme seg fortest mulig hjem til dusj, badstu, mat og kaffe. Og slik ble det! 48 km notert.

Men vi var alle enige om at det hadde vært en aldeles super møkkaværsTour!

Mvh, Ola (fornøyd møkkaværssyklist)

Ola N bak møkkka

TourTråkk 26 – 25/10 2014

PunkteringsTour med forsidepiken endte i spredt orden!

Neida, vi snakker ikke om forsidepikene i FHM eller Playboy, men forsidepiken Lise i siste nr. av Jardarposten, som sammen med 17 medsyklister la ut på etappe 26 av årets TourTråkk lørdag morgen litt over ni. Og vi skjønnte tidlig at dette skulle bli en noe trøblete Tour, da Joar møtte opp 09:03, men måtte snu for å hente gjenglemt frokost og drikkeflaske, Ola N stoppet etter 100 m for luftpåfylling av slangeløst bakhjul og Ørnulf samme sted innså at bakhjulet slett ikke gikk rundt i det hele tatt og måtte gi opp etappe 26 før den hadde startet. Men han får for oppmøtet!

Forsidepikene

Solstadveien langs jernbanen, ei kneik som alle tråkket optimistisk opp, for på toppen å erkjenne at vi hadde mer enn nok med klær på denne milde høstdagen. I Solliveien stoppet Jonas med lite luft i bakhjulet, noe han ikke kunne forstå, for han hadde jo "minst en halvliter guffe i" sitt slangeløse dekk, og da skal man jo ikke kunne punktere! Optimistisk og med stor tro på latexguffas egenskaper, pumpet han i vei og håpet punkteringslyden skulle forsvinne. Men nei, så skjedde ikke, så dekk måtte av, halvliteren med latex var borte som dugg for solen og det slangeløse dekket måtte få seg en slange som tilskuerne mente trompetist Jonas burde kunne fylle UTEN bruk av ekstern pumpe. Mens alt dette skjedde på sånn ca. fem minutter pluss, altså bortimot godkjent, hadde deler av gruppa sett sitt snitt til å stikke ifra for å få en behersket oppstigning til Solli P, noe som gjorde at Siri, Lise, Erik og Øivind stod og solte seg og småpratet da resten av gruppa ankom med litt høyere puls noen minutter etter. Og Joar hadde forlatt arenaen for å rekke fotballgolf med junior!

Så ble veien inn mot Myggheim valgt og praten avtok etter hvert som vi nærmet oss Myggheim og TourTråkkerne forberedte seg på den sleipe, våte og steinete nedfarten mot Asdøltjern. Vel nede ved Asdøltjern var det samling i bønn, opptelling og konstatering at alle var like hele. Vi la også merke til hvor vakkert det er her nede ved vannet i morgensola med skogen som speilet seg på blikkstilte vann. I bakkene over mot Sandungen var på nytt stopp, denne gangen var det undertegnede som var hjul som viste sviktende form og jeg innså at hardkjøret ned mot Asdøltjern nok hadde forårsaket en "snakbete med påfølgende sigepunktering". Jonas var selvfølgelig klar med klokka og Einar med sin superpumpe med turbo, og for at ikke Jonas skulle få seg enda en nedtur denne fine lørdagen, fikk jeg litt ekstra med slangen og simulerte litt plunder med ventil og pumpe, slik at jeg også passerte fem minutter og litt til og Jonas gledesstrålende kunne konstatere at han nok skiftet slange "någått raskare ja...!"

Alle stoppene begynte å tære på tålmodigheten for flere, og jeg er sanneligvis ikke sikker på om gruppa var komplett ved passering Sandungen. Her valgte i alle fall Erik og Kjell den morsomme stien fra Rustan til Fløyta, mens det som var igjen av gruppa tok asfalten. I svingen ved Furuholmen meldte Lise om en skrekkelig bolleabstinens, noe som førte til en ganske så kvikk avstikker til høyre og inn på stien til Furuholmen. Sannsynligvis var denne manøveren så rask og bolleduften så sterk at vi glemte å sjekke om resten av feltet så hvor vi ble av, for feltet var i alle fall ikke samlet ved ankomst Furuholmen! Noen svært viljesterke karer takket imidlertid nei til en kaffebolle-

stopp og syklet videre hjem, mens Arne Ga., Lise, Einar, Olav, Klaus og Ola nøt en kanelsnurr mens vi ventet på Erik og Kjell – stisyklistene. Disse ankom i det vi hadde hvilt nok, de bedyret at det hadde vært et fint om enn noe vått stistrekk, selv om Kjell hadde hatt en liten flukt over styret ved en anledning, men landet silkemykt på beina!

Siste del av etappe 26 gikk via Butterud og over Kirkerudbakken og gjennom Emma Hjort, hvor vi sa ha det til Klaus og Arne, og tråkket videre hjem.

Garminen viste 35 km.

Neste: Vi har nå passert 26 etapper, som jo er minimumsmålet for antall etapper i en TourTråkk-sesong. Heretter blir det etapper om det er vær og føre til det. Men slik det ser ut i dag går nok etappe 27 av stabelen på normalt vis førstkommende lørdag. Det er i alle fall ingen tegn til frost, is og snø med det første.

Mvh, Ola

Tillegg til referat 26:

Ble av en noe indignert Olav T. påminnet enda en punktering på etappe 26, en punktering jeg nok burde fått med meg i og med at jeg var en ganske aktiv hjelper under reparasjonsfasen. Olav punkterte ved Asker museum, ikke rart med tilnærmede slicks-dekk, vippet sykkelens raskt på rygg og fikk av dekk og slange, mens hjelperen gjorde klar og pumpet opp reserven. For å være sikker på at han skulle bli behørig nevnt i referatet, fyrte Olav til og med av en CO₂-patron i stedet for å fikle med mer eller mindre brukbare pumper, slik at ny slange var på plass og passe hard på rekordtid. Sluttid noe usikker, men helt sikkert innenfor godkjent, men altså så kort at hendelsen ikke rakk å feste seg i referentens hukommelse.

Mvh,Ola

TourTråkk 27 – 1/11 2014

Kjedebrekk, laks og søle

Tåka hang lavt over Bjørnegård denne første lørdagen i november. Men det kunne vært verre. Det regnet ikke (mye), det var minst +6 og ingen motvind.

Hvem: I alt syv kjekke unge menn var på plass mellom 8.58 og 9.02: Ola N, Ola T, Steinar, Klaus, Erik, Dan-Evert og Arne Ga.

Hvor og ellers: Vi ble fort enige om å ikke sykle altfor mye sti, så da fant vi ut at Skoglund-runden på asfalt, grus, og litt sti kunne passe bra.

Erik Klatremus skjøter kjede med polvotter

Starten gikk og vi syklet vel rundt 250 meter før Erik røyk kjedet ved YX-stasjonen. Missing-link ble kjøpt funnet fram, og Erik (med litt hjelp) fikset kjedet på godt under 10 minutter. Ikke lett å fikle med små kjedeledd og olje, med polvottene på.

Da var det bare å trække til, trodde vi. Men sykkelen til Erik var fortsatt ikke i form. Ingen frikrans. Erik mente det ble for stressende å sykle på en sykkel der pedalene gikk rundt kontinuerlig. Derfor ble turen lagt innom heimen til Erik og Lise for bytte av sykkel. Etter snaue 10 minutter var ny sykkel funnet frem og vi fortsatte i fint driv på asfalten helt til avkjøringen til Isi. Herfra Bjørumdalen opp til Bjørumsdalen, hvor Steinar beordret stopp. I kulpene nede i elva var han sikker på at laksen stod. Og det stemte. Opptil flere svære laks ble observert.

Deretter gikk det jevnt og trutt oppover til Skoglund, og så litt fortere opp grusveien til toppen (391 moh). Litt strekk i feltet ble det, men før passering av de sleipe lemmene over til skiløypa inn til Mikkelsboen, var alle igjen samlet. Skiløypa var usedvanlig gjørmete, og sugende. Grusveien opp til Langåsen var ikke stort bedre.

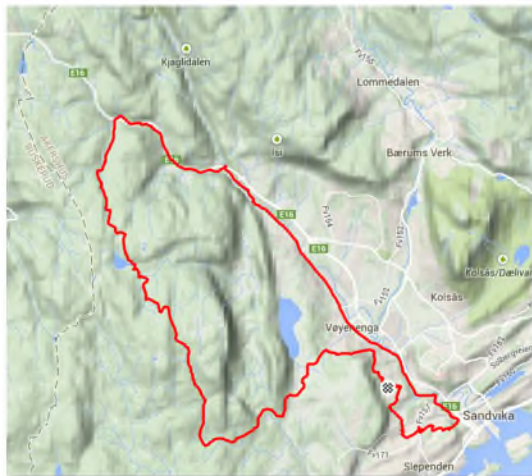
Her var det kjørt på mye grov grus, så det var langt fra KOM-forhold. Lite sol og varme, derfor ble det kun en kort stopp ved benken på Langåsen (417 moh). Så bar det utfor Grønlandsveien og ned til Vestmarksetra. Ola T og Dan-Evert fulgte asfalten videre, mens resten av feltet tok av mot Ringi og videre til Butterud. Over en sleip sti i Kirkerudbakken til Emma Hjorth, hvor Klaus og Arne Ga svingte av. Restene av feltet fullførte ned Jongsaléen.

En usedvanlig flott tur. Lengde 30 km.

Mvh Arne Ga.

Klaus, Ola N, Erik Klatremus, Ola T, Dan-Evert og Overlærer'n

TourTråkk 27

TourTråkk 28 – 8/11 2014

Kor va alle pingler hen?

Ettersom Ola, i tillegg til å melde om dårlige værutsikter, skulle reise til Hamar denne helga, så meldte han på FB at det sannsynligvis spøkte for etappe 28. På den måten klarte han å psyke ut de fleste TourTråkkere med unntak av fire vanntette karer som trosset regnvær og heller ikke brydde seg det døyt om Ola sitt varslede fravær.

Hvem, hvor og ellers: Litt før Sharp var Dan-Evert, Øivind, Einar og undertegnede på plass. Humøret var på topp og "pinglene", som fremdeles lå godt begravd under dynene sine ble behørig "disset". Været var grått og det var jaggu så grått at iPhoneen min ikke klarte å fange opp de siste rester av høstfarger under avfotoografering før avtråkk

Vi var alle enige om at dagens Tour måtte legges via et eller annet område med bakeri. Målet ble baker'n i Vollen. For å være sikre på at baker'n hadde åpnet kakedisken og rukket å trakte kaffen sin la vi Touren en laaang omvei via Åsløkkveien, Åstadlia, Skustadgata, Furubakken, Solstadlia, Skaugum, Golfbanen, Dikemark og Heggedal.

I brattbakkene opp til Solstadlia steg pulsen betraktelig og det ble rapportert spennvidde fra ca. 120 til rundt 170 (undertegnede). Høy og lav puls, belastningstester, CT, MR og grenblokk, dvs. periodisk eller konstant forsinkelse eller avbrytelse av impulsledningen gjennom en av de to hovedgrenene i hjertets ledningssystem (mellom forkamrene og de tilsvarende hjertekamrene) ble diskutert. Vi konkluderte imidlertid at alt sikkert var i orden og at hverken høy eller lav puls i bratte bakker var farlig, dvs. pulsnivå er personavhengig og ingen av oss var i fare for å få hjertestans.

På golfbanen var det ingen aktivitet og vi dro videre mot Dikemark i god fart mens regnet pisket både foran og bak. "Hvor drar vi nå" ble det spurt ved stasjonsområdet i Heggedal. "Jeg kjenner lukta" sa Dan-Evert, og dermed ble Touren lagt strake veien ned til Vollen og ikke via Bødalen og Slemmestad. Den nye stasjonen i Heggedal fikk "kudos" for sin fine arkitektur med bruk av mye glass i fasadene.

Inne hos baker'n kom fargene tilbake og det ble fortært både skoleboller, gulrotkake og suksessterte, eller "konsentrert hjerteinfarkt" som min kjære svigerfar pleide å kalle denne utsøkte kaken. Vi fikk varmet iskalde hansker på panelovnene, fikk påfyll av kaffe og te og gutten i kassa trådde til som pressefotograf.

Regnet ga seg ikke og sykkelstoene var rimelig fulle av vann ved hjemkomst.

Jeg logget 39 km.

Fra naturens verden: Ikke mye å rapportere med unntak av de som var ute og luftet sine firbente venner i regnværet (damer i klart flertall).

Mvh Knut

Været var grått og fargene forsvant for iPhone, Dan-Evert, Øivind, Einar og Knut

Fargene kom tilbake hos baker'n i Vollen

Takk for flott TourTråkksesong.

Vel møtt til TourTråkkbankett 15/11